

Een reactie van **Ton Spamer** (Een reactie, en nog veel meer, deel 2)

Ik heb via een mail aan meerdere naamkundigen mijn document **De herkomst van de naam Aalst** gestuurd, waaronder deze keer ook aan **Leendert Brouwer**, lid van het **Netwerk Naamkunde** en werkzaam bij het **Meertens Instituut**.

Ik heb nog overwogen dat eveneens naar Ton Spamer te sturen. Maar ik heb dat uiteindelijk toch niet gedaan. Het houdt een keer op, te reageren op zijn teksten, en daarop nooit een antwoord te ontvangen.

Hier volgt een mail, die ik op 30 september 2014 ontving van Ton Spamer:

“Dag heer Kloens,

Als lid van Netwerk Naamkunde heb ik aldaar gereageerd op Uw mail aan Leendert Brouwer. Daar ik nooit oordelen uitspreek achter iemands rug om vindt U hieronder in cursief de tekst van mijn mail aan Netwerk Naamkunde.

Dag allemaal,

In de tekst van Kloens valt te lezen dat ik ooit met hem in discussie ben gegaan. Uiteraard verzwijgt hij de uitkomst. Hij beroept zich ook op de stichting SEMafoor. Ik heb daar ooit missiewerk proberen te verrichten, maar ben daarmee uiteraard gestopt. Op verzoek van de voorzitter van die stichting heb ik onlangs twee boeken gerecenseerd van auteurs van die club. Je kunt die onzin alleen maar neersabelen. Dat heb ik dan ook gedaan en dan hoor je nooit meer iets. Ze lezen een paar boeken die ze interessant vinden maar die ze bij gebrek aan een degelijke wetenschappelijke opleiding niet begrijpen. En dan begint het grote concluderen.

Kloens schrijft in hoofdletters. Hij schreeuwt zijn gelijk uit. Mijn vader placht te zeggen: “Wie schreeuwt heeft ongelijk.” Jan Terlouw zei in 2011: “Hoed U voor mensen die iets zeker weten”.

Dat houd ik mijzelf dagelijks voor.

Vele groeten,

Ton Spamer.

Met vriendelijke groet,

Ton Spamer”

Geachte heer Spamer,

Ik ben verrast van u een mail te ontvangen! U reageert daarin op een mail van mij, die ik aan Leendert Brouwer heb gestuurd, lid van het Netwerk Naamkunde, en werkzaam bij het Meertens Instituut.

Omdat u deze **zo onware woorden** over mij naar het Netwerk Naamkunde heeft gestuurd, wil ik mij verdedigen. Ik zet dit weer op mijn website. U wéét immers dat ik dat altijd heb gedaan.

Ik stuur deze tekst eveneens naar het Netwerk Naamkunde en naar naamkundigen waarvan ik een mail-adres bezit.

In uw mail aan het Netwerk Naamkunde schrijft u: “In de tekst van Kloens valt te lezen dat ik ooit met hem in discussie ben gegaan. Uiteraard verzwijgt hij de uitkomst.”

Mijn reactie op deze twee zinnen is:

Een ieder kan onze discussie volgen op mijn website. Nadat ik uw kritiek had weerlegd met vele voorbeelden van namen, waaruit aantoonbaar de L is weggevallen, hoorde ik niets meer van u. U doet dus de waarheid geweld aan met uw woorden: “Uiteraard verzwijgt hij de uitkomst.” Waarom gebruikt u hier trouwens het woord “uiteraard”?

U schrijft daarna: “Hij beroept zich ook op de stichting *SEMafoor*.”

Mijn reactie op deze zin is:

Ik heb, net zoals u, artikelen geschreven in het *tijdschrift SEMafoor*. Beroep ik mij dan op de *stichting SEMafoor*? Het enige waarop ik mij beroep is mijn vergelijkend onderzoek. De redactie van dit tijdschrift is daarin geïnteresseerd, zoals zij dat ook was in uw bijdragen! Ook hier schrijft u dus weer iets dat niet waar is. **Waarom doet u dat?** Ik was en ben in het **onderwerp, uw “missiewerk”**, immers helemaal geen partij. Wat u daarover aan Netwerk Naamkunde bericht (het grootste gedeelte van uw tekst uitmakend) slaat dus niet op mij.

U schreef mij indertijd, uw eerste reactie (o.a. over mijn herkomst van Echternach):

“Dag heer Kloens,

Dat Uw mails en brieven niet beantwoord worden komt waarschijnlijk vooral voort uit het feit, dat beschaafde mensen er moeite mee hebben om anderen te beledigen. Als ik U echt moet schrijven wat ik van Uw ontdekkingen vind zult U dat slechts als beledigend kunnen ervaren. Aangezien het niet in mijn aard ligt anderen te beledigen schrijf ik dan dus liever niets. Maar nu U mij zo mailt wil ik toch wel iets zeggen. Beste heer Kloens, U hebt helemaal niets gevonden. U hebt iets bedacht op grond van verschijnselen die U door gebrek aan opleiding niet begrijpt.

We hebben geen enkele vermelding in welk archiefstuk dan ook waaruit blijkt dat er ooit een letter L in de naam heeft gestaan. Maar U leert daar niets van. U bent blind voor alles wat niet met Uw theorie strookt. **De L gaat nooit op de loop. De L is een ankersteen in het woord-geraamte. Die verdwijnt nooit. Er is géén uitval!** Daar breekt Uw hele theorie van de weggevallen L op kapot. U introduceert een verschijnsel dat alleen in Uw verbeelding bestaat en dat nergens in de talen van de Indo-Europese stam een regelmatig terugkerend iets is geworden. Kijk, daarom krijgt U nooit antwoord. Wij kunnen onze tijd echt beter gebruiken. Dit mailtje kost me toch weer gauw een half uurtje, maar U zult er niets van opsteken. U zult weer met eindeloze woordenlijsten komen aandraven waaruit volgens U blijkt dat, enz. Wij zouden dan woord voor woord U moeten gaan weerleggen, want voor algemene wetenschappelijke theorieën bent U niet toegankelijk.

Ik vrees meneer Kloens, dat U zult leven en sterven in het zalige besef van het eigen gelijk en de bittere smaak van nooit begrepen te zijn. Ik heb mijn lidmaatschap van *SEMafoor* vooral opgezegd omdat de redactie van *SEMafoor* Uw onzin publiceerde. Daar wenste ik niet voor te betalen. Ik vrees dat ik U nu beledigd heb. Het spijt me. Het ging niet anders. Hopelijk is het U op deze manier duidelijk.”

Meneer Spamer,

Het spijt me, maar u vraagt er gewoon weer om dat ik uw woorden herhaal. Ik heb dat immers al veelvuldig gedaan in mijn ‘Nieuw Onderzoek’. Al zijn het uw eigen woorden, ik had ze niet zo vaak moeten herhalen, zo vind ik achteraf! En daarvoor bied ik u mijn verontschuldigingen aan. (Ik kom er nog op terug.) (Zie ook blz. 28 over de *stichting* en het *tijdschrift SEMafoor*.)

Meneer Spamer, Hier volgt een kleine inleiding, speciaal voor u “*IN HOOFDLETTERS*”:
Uw geciteerde tekst is namelijk vooral een reactie op mijn ontdekte herkomst van **Epternaco**, de bekendste oude naam van Echternach, eerste vermelding in het jaar 698 (zie Gysseling).

Elpe is in de bronnen **Elle-pe** en **Elle-pen**. Zie *Das Apa-Problem, Untersuchung eines west-europäischen Flussnamentypus* van Heinrich Dittmaier.

Elle is een wijd verbreide oude *algemene riviernaam* (ook door Krahe genoemd), met grond-vorm **Ale**, “*alteuropäisch*”. **Elle-pe** is **Elle-apa**, Elle-‘waterloop’, een latere toevoeging.

Mijn vergelijkend onderzoek laat zien dat **Elle-pen-**, gevolgd door een tweede element zoals **-brunn**, **-dorf** of **-heim**, in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Eppelen-** werd, waarna **Epplen-**, en aldus, in de bronnen opgetekend.

Epplen-dorf, 10^e eeuw, nu **Eppel-dorf**, ligt aan de **Sauer-stroom**, waaraan óók het nabije **Ep-tern-aco**. (Zie hierna gedetailleerd.)

De herkomst is:

Elle-pen-dorf, ‘nederzetting aan **Elle-pe**, **Elpe**’,

de **Sauer-stroom**, waaraan óók **Elp-tern-aco**.

Er zullen nog vele vergelijkingen volgen, die aantonen: **Elp-tern-aco** > **Ep-tern-aco**
Meneer Spamer, Schreeuw ik hier nu mijn ongelijk uit?!

Naamkunde: “Woher der Name Epternaco stammt, bleibt ein Rätsel.”

U heeft voor **Elp-tern-aco** uw lidmaatschap van het tijdschrift *SEMafoor* opgezegd. Is dat niet een beetje raar?

U heeft uw lidmaatschap ook opgezegd voor mijn met vele vergelijkingen aangetoonde evolutie:

Hele-the > **Hethele**

Catualium kan géén oude vermelding van **Heel** zijn. Het dorp bij Roermond is immers genoemd naar de **Maas-stroom**, waaraan het is ontstaan, de oude wijd verbreide riviernaam **Hele**, èn met de afleiding daarvan, **Hele-the**, **Hele-de**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Hethele**, **Hedele**.

U schrijft: “*Hoed U voor mensen die iets zeker weten.*” Maar hoe zeker weet u dat dit ook op mij slaat?

Ik ben in mijn vergelijkend onderzoek terecht gekomen omdat ik in de vroeg- en middeleeuwse bronnen plaats- en riviernamen zag staan zònder L, maar in de oude vermelding mèt L.

De L is géén ankersteen in het woordgeraamte van plaats- en riviernamen!

Een ieder die mijn onderzoek bestudeert zal dat kunnen beamen. Wanneer gaat u dat doen?

Nogmaals, er zijn plaats- en riviernamen zònder L, met oude vermeldingen mèt L. Dat is gewoon te zien in de bronnen, in archiefstukken! Dat is ook te zien in het *Toponymisch Woordenboek* van Gyseling en in andere plaatsnamenboeken.

Dat de L uit **vele** namen is weggefallen blijkt vooral uit mijn intensief **vergelijkend onderzoek** in hetzelfde grote oude taalgebied, nogmaals, een onderzoek waarin ik terecht ben gekomen, op zoek naar iets anders. Mijn onderzoek is dus niet de uitkomst van een “theorie”.

De vele voorbeelden staan in mijn ‘**Nieuw Onderzoek**’ op mijn website www.kloens.com, met titel: **de L is weggefallen of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden.**

U kunt dit gemakkelijk vinden, de L, die vaak is weggefallen. U hoeft alleen maar uw naam in te tikken. Dan kunt u al die plaatsnamen zien staan, mèt uw zo liefdevolle woorden aan mij gericht (die ik tot mijn spijt veel te veel heb herhaald).

Nogmaals, u doet dus de waarheid geweld aan, door aan het Netwerk Naamkunde te schrijven:

“Uiteraard verzwijgt hij de uitkomst.”

U kunt dit gemakkelijk vinden, de L die vaak is weggefallen. Zie óók mijn kaartjes uit de gedetailleerde atlas in mijn ‘**Getekend Onderzoek**’, die vooraf ging aan mijn ‘**Nieuw Onderzoek**’. Zie ook mijn werkstukken daarna, ‘**Een reactie, en nog veel meer**’, ‘**VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen**’ en ‘**De herkomst van de naam Aalst**’.

U hebt in al die jaren op nog geen enkele door mij gevonden herkomst echt gereageerd. U heeft nog niets kunnen ondergraven. U heeft het eigenlijk alleen maar gehad over: U heeft geen degelijke wetenschappelijke opleiding gevolgd! Daar komen al uw teksten op neer. (Er zullen zeker ook fouten te vinden zijn in mijn vergelijkend onderzoek. In welk onderzoek niet?)

U hebt met uw woorden mijn jarenlange vergelijkend onderzoek alleen maar “neergesabeld”. Dat is toch geen discussie? Hoe kunt u nog volhouden, **uw zekere weten**, dat de L een ankersteen in het woordgeraamte van plaats- en riviernamen is?

Waarom verzwijgt juist u de uitkomst in uw mail aan het Netwerk Naamkunde? Ik heb u al weer vele jaren geleden gevraagd terug te komen op **uw beledigende woorden** en **uw zo zekere stelling**: “De L gaat nooit op de loop. Er is géén uitval!”

U schreef in *SEMafoor*, uw “**missiewerk**”: “Het is een eigenschap van echte wetenschappers dat ze durven zeggen: Verrèk, ik zat er náást!” Wanneer durft u dat aan mij te schrijven?

Eén dezer dagen heb ik (een kast opruimend) de brief teruggevonden, die **Gerald van Berkel**, auteur van *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*, en lid van het Netwerk Naamkunde, mij zond op 27 oktober 1994. Een groot gedeelte daarvan heb ik in mijn werkstukken geciteerd, vooral de zin: “**Interessant is wat u zegt over de L, die vaak is weggefallen. U zou hier een L-emphaticum ontdekt hebben.**”

Heeft Van Berkel hier soms ook iets gezien, dat hij door gebrek aan opleiding niet begrijpt? Voor hem is in elk geval de L géén ankersteen in het woordgeraamte.

Hier volgt zijn volledige brief uit 1994:

“Geachte heer Kloens,

hartelijk dank voor de verbeterde en verkorte versie van uw intensief vergelijkend onderzoek van Hel-namen van voor 1200. Uit elke bladzijde blijkt hoeveel energie u in dit werk gestoken heeft. Inderdaad is de vergelijkende methode een goed instrument om tot nieuwe inzichten te komen, maar men hoede zich ervoor, appels met peren te vergelijken. Persoonlijk kan ik in uw relaas niet altijd meegaan en uw hoofconclusies kan ik vanuit traditioneel perspectief niet onderschrijven.

Interessant is wat u zegt over de -l-, die vaak is weggefallen. De -l- lijkt dat gemeen te hebben met de -r-, zij het in klankwoorden. In dit kader wil ik u wijzen op een onderzoek van Jan de Vries (*Mélanger Mossé* 1960:467 vlgg.) over wat hij noemt het -r-emphaticum. U zou hier een -l-emphaticum ontdekt hebben.

Naamkundigen beginnen naar uw mening te snel met verklaren. Ik kan dat onderschrijven. Vaak is immers een verklaring naar de huidige stand van onderzoek (nog) onmogelijk. Ook het Plaatsnamenboek, dat overigens populair bedoeld is, is niet vrij van uw beschuldiging. In een volgende druk hoop ik een en ander te kunnen corrigeren. In zoverre hebt u mij op tekortkomingen gewezen.

Met vriendelijke groet, Gerald van Berkel.”

Geachte heer Spamer,

Mijn onderzoek stond **in 1994 nog in de kinderschoenen**. Het stond daarbij ook nog in het teken van een hypothese. Heeft u mijn ‘Getekend Onderzoek’ bestudeerd? Daarin is duidelijk te volgen hoe ik in mijn onderzoek terecht ben gekomen. U hebt dat niet gedaan. Dat blijkt uit uw reacties.

Hoe kùnt u toch, al weer vele jaren, blijven volhouden dat ik een “theorie” zou hebben bedacht van een weggefallen L. Dat ik een verschijnsel zou hebben geïntroduceerd, dat alleen in mijn verbeelding bestaat. Dat ik blind zou zijn voor alles wat niet met mijn “theorie” strookt.

Inderdaad, ik zal niets opsteken van uw woorden, die immers alle grond missen.

Mijn hoofdconclusie was niet dat ik de hypothese heb aangetoond. Ik heb de hypothese versterkt. Het wemelt van Hel-namen in Noord-West Europa. In dat onderzoek ontdekte ik dat uit vele namen de L is weggefallen. Ik sta nu (en eigenlijk ook al in 1994) achter de brief van Gerald van Berkel. Zijn brief was voor mij een stimulans het te vervolgen, **de L, die vaak is weggefallen!**

Nadat ik mijn uitkomsten bevestigd zag in het boek *Unsere ältesten Flussnamen* van **prof. dr. Hans Krahe** schreef ik nog een derde onderzoek.

Prof. dr. J. Van Loon uit Antwerpen schreef mij op 3 januari 1999 over dit mijn derde onderzoek, na het vluchtig te hebben ingekeken (zoals hij mijzelf schreef):

“Ik raad u aan een selectie te maken van datgene wat u in uw lijvig werk het beste vindt. Vanzelfsprekend na uw bevindingen getoetst te hebben aan die van de wetenschappelijke taalkunde.”

Mijn selectie van ontdekte herkomsten komen overeen met *Unsere ältesten Flussnamen*.

Voorgaande onderzoeken staan niet op mijn website. Achteraf gezien ben ik daar blij om. Ik ben in mijn onderzoek gegroeid.

Mij was echter wel gebleken dat niemand mijn onderzoeken had bestudeerd, laat staan gelezen. Het vraagt inderdaad veel van de lezer, de naamkundige, al die vergelijkingen van een niet-naamkundige! Ik heb toen besloten mijn werk te gaan tekenen, een werkstuk van 1710 pagina's, met in gedachten de woorden van Van Berkel en van prof. Van Loon.

Maar niemand, zo bleek opnieuw, bestudeerde dat. Eerst toen heb ik een werkstuk gemaakt, mijn 'Nieuw Onderzoek', waarbij ik mijn uitkomsten ben gaan benadrukken door middel van grote vet gedrukte letters, zoals, samenvattend: **Hipra, 11^e eeuw**, oude naam van Ieper, heeft dezelf-

de herkomst als **Hilpra, 870**, oude naam van de Sambre-stroom de Helpe.

De rivier de Helpe was eerder ook **Alpra** en **Elpra**, namen die aan die stroom later tot **Appre** en **Eppre** werden, waarna **Eppe, GEWOON TE ZIEN** in de bronnen! (Zie ook hierna.)

Meneer Spamer, schreeuw ik nu mijn ongelijk uit? "*Hoed U voor mensen die iets zeker weten.*" Dat hoorde ik Jan Terlouw onlangs inderdaad zeggen, in het TV-discussieprogramma Buitenhof, naar aanleiding van het gewelddadige geloof van de Is-strijders in Irak en Syrië.

In het document **De herkomst van de naam Aalst** schrijf ik met grote letters mijn gelijk, en dat van naamkundigen over de grens, zoals ook **Krahe: "Alesta, alteuropäisch"**. Ik heb dat ook gedaan om **mijn grote teleurstelling** aan te geven met betrekking tot de 'reactie' van **Van Durme. Zijn oordeel is zó onrechtvaardig!** Wat is er mis met de herkomst van Aalst?

In 2012 was ik blij verrast toen **Ruud van Veen**, u wel bekend, een mede-schrijver in *SEMafoor*, over mij schreef in zijn artikel *Goochelen met plaatsnamen* (augustus 1212, jaargang 13, nr. 3).

Dat goochelen met plaatsnamen sloeg in zijn artikel niet op mij, maar op *Waar eens Troye lag* van Iman Wilkens, en op het werk van Albert Delahaye. Van Veen leverde daarin zelfs enig "**missiewerk**":

"Massale verhuizing van plaatsnamen is in bepaalde gevallen gemakkelijk te constateren. Wie in een atlas Noord- en Zuid-Amerika bekijkt hoeft geen moeite te doen om Engelse, Spaanse, Portugese en zelfs Nederlandse plaatsnamen te vinden. Die namen zijn echter slechts een eeuw of vijf geleden gedupliceerd en meestal in min of meer originele vorm bewaard gebleven, hoewel het verband tussen Brooklyn (New York) en Breukelen al niet voor iedereen direct zonneklaar zal zijn. Gaan we verder terug dan een half millennium, dan ontardt een veronderstelde massale verhuizing van plaatsnamen soms in ongebreideld gefantaseer. Van de volgens Albert Delahaye meer dan duizend Friese plaatsnamen die van Frans-Vlaanderen naar het noorden van ons land gemigreerd zouden zijn, is de door hem veronderstelde verwantschap in 95% van de gevallen op het eerste gezicht al onverdedigbaar. Delahaye heeft dus niet een noordwaartse migratie van Friezen aangetoond, maar juist min of meer bewezen dat zo'n verhuizing niet heeft plaatsgevonden. Jammer van al die verspilde moeite. En dat geldt ook voor het boek van Iman Wilkens."

Meneer Spamer, Beroept Ruud van Veen, nu hij artikelen schrijft voor *SEMafoor*, zich ook op de Stichting *SEMafoor*, door u aangeduid met “die club”? Nee, natuurlijk niet. Waarom zou ik mij daar wel op beroepen? (Ik heb een artikel geschreven over de herkomst van de naam Amersfoort, *SEMafoor*, februari 2013, jaargang 14, nummer 1, waarin ik een geheel andere visie heb gegeven dan Guido Delahaye, zoon van Albert Delahaye, en inwoner van Amersfoort.)

Ruud van Veen vervolgt, zijn artikel *Goochelen met plaatsnamen* afsluitend, met de woorden:

“Maar in de alchemistische kookpot van de ‘Atlantische-Homerus’-groep is toch een Steen der Wijzen boven komen drijven. Wie in verband met noot 9 *SEMafoor* van mei 2009 (10,2) ter hand neemt, moet beslist ook de bladzijden 2 t/m 4 daarvan lezen, of liever nog www.kloens.com bezoeken. **Voor degene die de moeite neemt** om daarin het ‘Getekend Onderzoek’ te bestuderen zal een klein venster naar prehistorisch Europa open gaan. Bij zijn bevindingen vertelt Bas Kloens ons steeds dat hij zich verbaast over het feit dat plaatsnaamkundigen ongevoelig zijn voor rede en logica. Wat mij zelf altijd verbaast is dat de verhalen van taal- en plaatsnaamkundigen, hoe absurd soms ook, zo braaf door iedereen geslikt worden.”

Meneer Spamer, **U heeft nooit de moeite genomen mijn werk te bestuderen!** Waarom niet?

Omdat ik geen wétenschapper ben! Dat is uw vooroordeel!

Ruud van Veen verwijst bij de bladzijden 2 t/m 4 naar mijn artikel *Toponymie zonder taalkunde: kan dat?* Ik heb dat geschreven op verzoek van de redactie van *SEMafoor*, met name Ad Maas.

U kunt mijn artikel ook lezen in mijn ‘Nieuw Onderzoek’, blz. 498 t/m 501. **Mijn artikel is juist voor u zeer verhelderend.** (Ik heb u er al eerder op gewezen.) Ik speel daarin immers niet voor naamkundige, voor wetenschapper. Ik heb ‘iets’ ontdekt, zéér interessant voor naamkundigen om daar kennis van te nemen, mijn eventuele fouten niet tellend. Dat wat goed is dat telt! **Ik heb van vele plaatsnamen de herkomst gevonden**, de L is weggevallen of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden.

U schreef indertijd: “Ik heb mijn lidmaatschap van *SEMafoor* vooral opgezegd omdat de redactie van *SEMafoor* **Uw onzin** publiceerde. Daar wenste ik niet voor te betalen.”

Meneer Spamer, u wenste dus niet te betalen voor Heli-da > Hedilla

Hele-de > Hedele

Hele-the > Hethele

Hele-thin > Hethelin, Hethlin

Hala-te > Hatalle

Hali-di > Hadili, Haadli, want dáár ging het
in mijn artikel over!

U wenste niet voor “deze onzin te betalen”: Hele-thin > Hethelin, Hethlin (zie mijn kaartje!)

Hethlin, 11e eeuw, nu Heelden (zie Gysseling), was eertijds **Hele**-den en Hele-thin > **Heel**-den en Hethelin, Hethlin. Vele namen hebben in de loop der eeuwen een klankomwisseling ondergaan.

U schreef in *SEMafoor*, uw “missiewerk”:

“Wie niet in één oogopslag **de evolutie van Catualium naar Heel** kan doorgronden, die mist feitelijk de basiskennis om met toponiemen theorieën te gaan onderbouwen. Ik geloof niet in theorieën. Ik geloof alleen in feiten. Feiten zijn voor mij de oorspronkelijke vormen.”

Ik heb daarop gereageerd in een artikel: “Is een door taalgeleerden geconstrueerd etymologisch verband een feit, een oorspronkelijke vorm, ja een oude vermelding?”

Catualium is géén oude vermelding van Heel. Heel, 1144 Hethele, 1243, 1246 en 1247 Hedele (zie *Romaans en Limburgse Aardrijkskundige namen* van dr. P.L. Tummers), is genoemd naar de Maas-stroom, waaraan het is ontstaan. De herkomst is Hele en Hele-the, Hele-de, stroomafwaarts in de vroege middeleeuwen Heli-da, > Hedilla (ca. **800-850**), nu Hedel, ook aangeduid met Heel.

Meneer Spamer, U gelooft in een theorie, n.l. “Heel wordt c. 365 als Catualium vermeld”.

De naam **Heel** is zuiver overgeleverd, ontstaan uit **Hele**, hier de Maas-stroom. **Hehler** is zéér nabij, aan een zijstroom van de Maas, net over de grens, hier dus **Hehle-re** (Hele-re). Zie mijn kaartje! (Er is nabij nog zoveel meer!) **De bestaande afleiding Hele-the, Hele-de werd hier in de loop der tijd tot de metathesis Hethele, Hedele, zoals óók op meerdere plaatsen elders!**

Hele-the, Hele-de, afleiding “mit *t*-Bildung”, is in de bronnen ook **Ele-the, Ele-de**, óók geworden tot **Ethele, Edele**. Hele-re, Ele-re, afleiding “mit *r*-Bildung”, is geworden tot Heler, Eler (Hehler, Ehler). Hele-ne, Ele-ne, afleiding “mit *n*-Suffix”, is geworden tot Helen, Elen (Hehlen, Ehlen). Hele-me, Ele-me, afleiding “mit *m*-Suffix”, is geworden tot Elem, Helem (Ehlem, Hehlem), maar eertijds ook tot Hemele, Emele. Er is ook veel **Hele-pe, Ele-pe > Heel-pe, Eel-pe!**

Hoe zijn Hele-the en Hele-de geworden tot Hethele en Hedele? Hele-the en Hele-de zijn in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen Hethele en Hedele, en als zodanig, dus verminkt, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Heel is niet ontstaan uit Hedel, zoals b.v. *boel* uit *boedel*. Heel is ontstaan uit Hele, in de bronnen ook Ele (in Duits-sprekend gebied Hehle en Ehle), een oude rivier- of waternaam, in de bronnen ook Helle, Elle, in de loop der eeuwen geworden tot **Heel, Eel** (Hehl, Ehl) en **Hel, El**. De namen zijn in de vroeg-middeleeuwse bronnen Heli, Eli en Helli, Elli of Hela, Ela en Hella, Ella.

Om dicht bij huis te blijven: **Eel** in de provincie Antwerpen, bij Turnhout, was in 1165 **Ele**, in 1186 **Hele**, en in 1213 **Hela** (zie Gysseling), ontstaan aan de oorsprong van een Maas-stroom (zie mijn kaartje), en naar die stroom genoemd, een stroom die via, via uitmondt in de Maas bij Hedel (zie mijn kaartje), ca. 800-850 **Hedilla** (zie Van Berkel en Samplonius), de **klankomwisseling van Heli-da**. Vergelijk Hehlen (Hehle-ne) aan de Weser, 8^e eeuw **Heli** (zie het *Ortslexikon*). Hedel, eerder Hedele, zou eigenlijk **Hele-de** of **Heel-de** moeten heten, naar de herkomst.

Meneer Spamer, dat u voor **Hedilla < Heli-da** uw lidmaatschap van *SEMafoor* heeft opgezegd!

Catualium was in het begin van onze jaartelling een Romeinse nederzetting, gelegen op de plaats waar nu Heel ligt, in 1144 Hethele, de klankomwisseling van Hele-the. **Catualium is géén oude vermelding van Heel!**

Voor bijna alle naamkundigen is Catualium de oudste naam van Heel. **Riemer Reinsma** schrijft dit voor zijn lezers aldus op in zijn boek *Namen op de kaart*, p. 56:

“Mengnamen waren er ook. Bijvoorbeeld namen die een Latijns en een Keltisch bestanddeel bevatten. Zo heette het Limburgse dorp **Heel** in de eerste eeuw n.C. Catualium, waarin het Keltische woord *catu* ‘strijd’ en het Latijnse *vallum* ‘wal’ terug te vinden zijn. In de dertiende eeuw werd die naam *Hethele*. Waarbij weer moet worden aangetekend dat die *the* vermoedelijk werd uitgesproken zoals in het Engelse *the*. In de zestiende eeuw werd dat *Hedel*, en nog later *Heel*. De overgang van *Hedel* naar *Heel* is te vergelijken met die van *weder* naar *weer*, en van *teder* naar *teer*.”

Reinsma beschrijft hier niet hoe een naam als Catualium uit het begin van onze jaartelling gedurende vele eeuwen kon evolueren tot Hethele, **niet beseffend**, zoals trouwens alle naamkundigen, **dat er nog méér Hethele is in hetzelfde nabije oude taalgebied!**

Meneer Spamer, ik zal dat hier weergeven, door u in één oogopslag aanvaard. En wie dat niet in één oogopslag kan en wil doorgronden, die mist volgens u zelfs een basiskennis.

Men heeft gedacht: Als we Catualium uit het begin van onze jaartelling nou eens gaan vertalen in het Germaans? Dan zou dat Hathu-alium kunnen worden! Dat gaat dan aardig lijken op Hethele! Hathual(ium) zal dus in al die vele eeuwen zijn geëvolueerd tot Hethal(ium). Dan komen we uit bij Hethele, de eerste schriftelijke bron in 1144. De latere vermeldingen zijn Hedele. Hethele zal dus wel uitgesproken zijn op z'n Engels. In 1650 verschijnt in de bronnen Heel. Heel zal dus ontstaan zijn uit Hedel, zoals boedel tot boel, of broeder tot broer.

Het is taalwetenschap, maar niet waar! Heel werd vroeger aangeduid met Hele, en met de afleiding daarvan, Hele-the, Hele-de. (Vergelijk Hedilla, naam uit ca. **800-850**, later Hedele.)

Meneer Spamer, u beseft niet, en met u alle naamkundigen, dat over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied, Hethele, Ethele en Hedele, Edele de klankomwisselingen zijn van Hele-the, Ele-the en Hele-de, Ele-de. De grondvormen daarvan zijn Hale-te, Ale-te en Hale-de, Ale-de. De klankomwisselingen daarvan zijn ook te vinden in de vroeg-middeleeuwse bronnen. Het zijn Hatele (Hatila, Hatalle), Atele (Atila, Athele) en Hadele (Hadili), Adele (Adala), **riviernamen**.

Voor al **Adala**, Adele- (< **Ala-da**, Ale-de-), "**alteuropäisch**", is wijd verbreid! In het *Ortslexikon* staat de naam "ATHEL, 8. Jh., unbestimmt". De herkomst is Ale-the, "**alteuropäisch**", > Athele, Athel,, èn > Aelte, Aalten. Ook Elle-te en Elle-de werden tot Etele en Eddele, maar meer nog tot Elte en Elde, namen van rivieren. Ille-te werd tot Ilte, een riviernaam, maar eertijds ook tot Ittele, Ittle. Ille-de werd tot Ilde, maar eertijds ook tot Iddele. Het zou te ver voeren dat hier allemaal aan te tonen. Zie daarvoor de werkstukken op mijn website, **vooral de twee laatste**.

Hedel aan de Maas-stroom bij 's-Hertogenbosch was in 815 **Hatalle**, ca. 800-850 **Hedilla**, klankomwisselingen van **Hala-te** en **Heli-da**. (Heel wordt in Limburg uitgesproken als Hael.)

Hedel-scheid, oude vermelding van **Ell**-scheid, bij Koblenz (zie het *Ortslexikon*), was eerder **Hedele**-scheid, klankomwisseling van **Hele-de**-scheid, 'waterscheiding van Hele', in de bronnen ook Ele en Helle, Elle, **Ell**.

Zie Wikipedia Ellscheid: "Die erste urkundliche Erwähnung unter dem Namen Hedelscheid erfolgte im Jahr 1136." (Zie mijn aanvulling **Edel-scheid** (< **Ele-de**), nu Dreiborn, op blz. 58.)

Ehl-scheid (Eel-scheid) ligt aan de Rijn-stroom de Wied, op hetzelfde neerkomend als Hehl-scheid (Heel-scheid), (zie mijn kaartje). Ele is in de bronnen immers ook Hele, later Eel en Heel. **Et-scheid** ligt ook aan de Rijn-stroom de Wied, de afgesleten vorm van **Elt-scheid** (zie kaartje). Elte is ontstaan uit Elle-te, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling Etele, Ettel, de herkomst van **Ettel-scheid**, aan een oorsprong van de Maas-stroom de Roer, de Roer met zij-rivier de **Elle** (ook door Krahe genoemd) bij Gulik (zie mijn kaartje). Aan de Elle ligt Ellen, eerder Elle-ne, 1222 Ali-na (zie Gysseling), d.i. Ale-ne. Elle-ne werd bij El-ne ook wel tot Enne. Ael-ne werd altijd tot Ane (Ahne)! Elle-te en Ali-ta, Ale-te werden tot Elte en Aelte, maar ook tot Etele en Atila, Atele. (Er is nog zó veel meer!) **Dat alles is onbekend in de naamkundige kringen.**

“**Hetel**-dorf, 12. Jh., unbekannt mit Bezug zu Steiermark, **Hetilin**-dorf” (zie het *Ortslexikon* van Köbler), “im Kreis *Wolfenbüttel*, bei Hallendorf, 1022 **Hedelen**-thorp” (zie *Altdeutsches Namenbuch* van Förstemann), toont de **klankomwisselingen** van **Heli-tin**-dorf en **Hele-den**-thorp, ‘nederzetting aan Heli, Hele’, de stroom waaraan de plaats is ontstaan. Zie ook blz. 58, 78.

“Hede-per, 12. Jh., bei *Wolfenbüttel*, Hade-buren” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong Heel-de-per, Haalde-per, *apa* ‘waterloop’ van Heelde, < Hele-de, met grondvorm Haalde, < Hale-de, eertijds bij *Wolfenbüttel*, en elders, óók geworden tot de klankomwisselingen Hedele en Hadele.

“**Hedeler**-wart, 12. Jh., wüst bei Xanten bei Moers” (zie het *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Hele-der**-wart, ‘waard aan, van Hele’, de stroom waaraan het is ontstaan.

Bij de volgende plaatsnaam zijn de zuivere vormen Hele-the en Hele-de te zien, hier dus niet geworden tot de klankomwisselingen Hethele en Hedele.

Zie “Hilden bei *Düsseldorf*, 11. Jh. Hel-dein, **Hele-de**, Hel-de-ne, **Hele-then**” (zie *Ortslexikon*)! De namen zijn afgeleid van de oude rivier- of waternaam Hile, in de bronnen ook Hele en Helle, eerder Hila, Hela en Hella, ook Hili, Heli en Helli, wijd verbreid in Europa! Hil-den zou hier evengoed ook Heel-den, Hel-den of Heel-then kunnen heten.

Hele-then, oude vermelding van Hilden bij *Düsseldorf*, werd bij **Hele-thin**, aan de nabije Neder-rhein-stroom bij Emmerich/*Düsseldorf*, tot de klankomwisseling **Hethelin**, waarna verkort tot **Hethlin**, en als zodanig, dus **verminkt**, in de bronnen opgetekend. Zie mijn kaartje.

Meneer Spamer, U hebt uw lidmaatschap van SEMafoor vooral ook opgezegd omdat u voor deze onzin van mij niet wenste te betalen!

Zie Gysseling: Heelden, *Düsseldorf*, Nordrhein-Westfalen, 11e eeuw Hethlin. **Heel**-den is ontstaan uit **Hele**-den, hier niet geworden tot Hedelen. De huidige naam is zuiver overgeleverd.

De evolutie (géén “onzin”!): **Hele-den > Heel-den**
Hele-thin > Hethelin, Hethlin

Meneer Spamer (om uw woorden te gebruiken): Wie niet in één oogopslag de evolutie van Hele-thin naar Hethelin, Hethlin kan doorgronden, die mist feitelijk een basiskennis (**taalgevoel**)!

Mijn gehele onderzoek, vele honderden pagina’s, bevatten vele vergelijkingen als bovenstaand, aantonend dat vele namen een klankomwisseling hebben ondergaan, aantonend dat uit vele namen de L is weggefallen, zeer interessant voor naamkundigen om daar kennis van te nemen. Al mijn gevonden herkomsten, uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek, zijn immers onbekend in naamkundige kringen. En u omschrijft dat allemaal met “het komen aandragen met eindeloze woordenlijsten”. **U maakt van mijn onderzoek een karikatuur!**

Meneer Spamer, U hebt helemaal geen discussie met mij gehad! U heeft, zonder ook maar iets aan te tonen, mijn onderzoek “neergesabeld”!

Ik heb op vele pagina's uw woorden weerlegd. Hoe komt u erbij aan het **Netwerk Naamkunde** te melden: “Uiteraard verzwijgt hij de uitkomst.”

“Aettle, 8. Jh., am Inn oberhalb Wasserberg, Attula” (zie het *Ortslexikon*), samentrekking van Aetele, is de klankomwisseling van Ale-te. Attula (de oude schrijfwijze voor Attele) is de klankomwisseling van Allu-ta (Alle-te), de afleiding “mit t-Bildung”. **Ale** en **Alle** zijn hier de bekende “**Alteuropäische Gewässernamen**”.

“Attel, 9. Jh., bei Wasserberg, **Atila**, **Hatila**” (zie het *Ortslexikon*), ligt aan de rivier de Attel (zie internet, zie de atlas, zie mijn kaartje), zijrivier van de Inn. Het toont de klankomwisselingen van **Ali-ta** en **Hali-ta**, de afleiding “mit t-Bildung” van de wijd verbreide oude riviernaam Ale, Hale, grondvorm van Ele, Hele.

Vergelijk **Hatalle**, 815, de oudste naam van Hedel aan de Maas bij Den Bosch, de klankomwisseling van **Hala-te** (Hale-te). Hedel was ca. 800-850 ook Hedilla, de klankomwisseling van Heli-da (Hele-de).

In het *Ortslexikon* staat ook “**Hathile** s. Aettl.” **Hathile** is de klankomwisseling van **Hali-the**. “**Hathelen**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Oberkirchen” (*Ortsl.*), was eertijds **Hale-then**. “**Hadeln**, 6. Jh.?, Land südlich der Elbe-mündung (**Hadulla**, Hadeloha, Hathelen)” (*Ortsl.*), was eertijds **Hale-den** en **Halu-da**. Het zal ook **Hahle** zijn, nu deel van Stade aan de Elbe-monding! Zie ook “**Hael** (F.), 10. Jh., ein **Nebenfluss** der Breusche zwischen Elsass un Lotheringen” en **Hahle**, zijrivier van de Weser, via Rhume/Leine/Aller. Zie ook “Haelt, 11. Jh., wüst in Gelderland, Haletd bzw. Halad Sloet” (z. *Ortsl.*), d.i. Hale-te, Hale-de, elders > Hatele, Hadele. Enz.!

Er is nog zó véél méér, ONBEKEND in naamkundige kringen!

Meneer Spamer,Wáárom reageert u daar zó beledigend op, zònder mijn vele vergelijkingen te bestuderen? U vind het allemaal “onzin”. En u gaat er zomaar vanuit dat uw collega's van het **Netwerk Naamkunde** niet zouden willen reageren op mijn ontdekkingen, omdat zij, beschaafde mensen, er moeite mee zouden hebben om mij te beledigen.

U schrijft dat (zie blz. 2 van dit schrijven) met name ook n.a.v. mijn gevonden herkomst van de plaatsnaam **Echternach** < **Elchtern-ach**, **Elchte-ren-ach**, eertijds ontstaan uit Ellech-te, met grondvorm Alech-te, afleiding van de oude riviernaam Aleche, Alleche “im Ablaut” Elleche.

Volgens u kan uit alle oude namen van Echtern-ach nooit de L zijn weggevallen,
uw zekere weten: “De L gaat nooit op de loop!”

Bij **Echternach** staat te lezen: “**Woher der tatsächliche Name Echternachs stammt, ist jedoch sehr umstritten.**” “**Also woher der Name stammt, bleibt ein Rätsel.**”

Ik heb alle oude vermeldingen van Echternach, “Echtern-acus, sita fluvio Sura”, vergeleken met dezelfde namen in hetzelfde grote oude taalgebied.

Ik heb gekeken naar de lokaliseringen aan stromen, hoe die stromen worden en werden aangeduid, en wat er aan die stromen nog meer te zien is. Naamkundigen hebben dat duidelijk niet gedaan. (Ik heb Echternach bezocht.)

Meneer Spamer,

U wenste niet te betalen voor: **Elch**-tern-acus > **Ech**-tern-acus
Elp-tern-aco > **Ep**-tern-aco
Help-tern-aca > **Hep**-tern-aca
Aelf-tern-aca > **Aef**-tern-aca

Alph-tern-acus > **Aph**-tern-acus
Elf-tern-aco > **Ef**-tern-aco
Els-tern-aco > **ES**-tern-aco

Elc-tern-ach > **EC**-tern-ach
Elc-teren > **EC**-teren
El-tern-ach > **Et**-tern-ach

Alle namen zònder L uit dit rijtje stammen uit de vroeg-middeleeuwse bronnen, vanaf eind 7^e eeuw (zie Gysseling), met uitzondering van de laatste drie namen, genoemd in het *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden* (waaronder ook Luxemburg) van Van der Aa uit 1850.

Alf-tern-aco > **Af**-tern-aco

Aels-tern-aco > **Aes**-tern-aco
Als-tern-aco > **AS**-tern-aco

De naam Aftarn-aco zag ik voor het eerst staan in een artikel van u in *SEMafoor*. De naam staat vermeld in meerdere archiefstukken, zo bleek. Ik schreef daarover in een artikel (zie ook blz. 62 van mijn ‘Nieuw Onderzoek’).

Ik was, en ben nog steeds zó verbaasd, dat u niet beseft dat de herkomst **Alf**-tern-aco is, afleiding van **Alf**. Hoe is het mogelijk dat u die herkomst bestempelt als “onzin”. Waarom toch? Er is immers het vele **Alf** (5) bij Echtern-ach! Zie ook **Alfteren** bij Bonn. Zie hierna.

Estern-aco, **Estern-acencis**, enz. staan in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling. Tot mijn grote verbazing zie ik eerst **NU**, al schrijvend op 16 oktober 2014, op internet ook de oude vermeldingen **Aestern-aco** en **Astern-aco**!

Echtern-ach was eertijds dus ook

Aelstern-aco, Alstern-aco “und im Ablaut damit” **Elstern-aco**,
wijd verbreide oude riviernaam **Aelster, Alster**, “und im Ablaut damit” **Elster**,
800 km stromen in Duitsland, ontstaan uit **Ale-ste, Al-ste** en **El-ste**,
afleiding “mit st-Bildung”, ook > tot het vele **Aalst, Alst** en **Elst**.

Geachte heer Spamer, Ik breng dit nu zo duidelijk naar voren, omdat u in uw mail aan **Leendert Brouwer** heeft ‘gereageerd’ op mijn document **De herkomst van de naam Aalst**.

Ik wàs van plan te schrijven (toen ik nog niet wist van de namen **Aestern-aco** en **Astern-aco**):
Estern-aco is de afgesloten vorm van **Elstern-aco**, “mit Grundform” **Aelstern-aco**!

Aestern-acho, Aftern-aco, Aestern-aco, Astern-aco en **Estern-aco** staan in *Monumenta Germaniae Historica*. De namen zijn ook te zien in *Acta Sanctorum*. Zie internet, alwaar ook “**Sanctus Willebrordus obit in Astern-aco**.”

Echternach zou dus naast **Elchtern-ach, Elch-te-ren-ach**, ook kunnen worden aangeduid met

Ael-ste-ren-ach, Al-ste-ren-ach “und im Ablaut damit”
El-ste-ren-ach, naar de herkomst (maar hier in het Nederlands)!

Ik ga nu weer verder met waar ik gebleven was, de bekendste oudste naam van Echtern-ach:

Ep-tern-aco is in oorsprong afgeleid van de wijd verbreide oude rivier- of waternaam **Elpe**. De herkomst is **Elp-tern-aco**, in de loop der tijd, 4^e, 5^e, 6^e eeuw, zo schat ik in, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ep-tern-aco**, en als zodanig, dus verminkt, in de bronnen opgetekend, in **698**. De plaats is genoemd naar de Moezel-stroom de **Sauer**.

Zie vooral later in dit schrijven: **Elle-pen-dorf** aan de **Sauer-stroom**!

In hetzelfde nabije stroomgebied van de Moezel, bij Niersbach/Heidweiler, ligt **El-scheid**, in de middeleeuwen **Elp-schet** (zie *Deutsche Namenkunde* van Adolf Bach), d.i. waterscheiding van Elpe, El-*apa*, El-‘waterloop’.

Ook de Moezel-stroom de Sauer was **Elpe, Elp**, waaraan **Ep-tern-aco**, de afgesleten vorm van **Elp-tern-aco**,..... **Elp-te-ren-aco**.

Vergelijk **Elp-schet** met **Ep-scheid** aan de Ruhr-stroom de Volme, waaraan ook het zeer nabije Eilpe, 1019 Ele-pe (z. internet), elders in de bronnen ook Elpe en Ilpe (zie *Das Apa-Problem, Untersuchung eines westeuropäischen Flussnamentypus* van Dittmaier). **Zie mijn kaartjes!**

Ep-scheid is de afgesleten overgeleverde vorm van **Elp-scheid**, op hetzelfde neerkomend als Elp-schet, d.i. Elpe-waterscheiding, nogmaals, in de bronnen (zie *Das Apa-Problem*) ook Eelpe, Eilpe (Ylpe), Ilpe, met oude vermeldingen Elle-pe, Ele-pe, Eile-pe (Yle-pe), Ille-pe.

Het meerdere Ep- (zie mijn onderzoeken) was eertijds **Elp-**, zo ook **Ep-tern-aco**, in oorsprong **Elp-tern-aco**. **Het woord -teren, -tern, -tren, -tre is een afleiding**, hier van **Ep-**, eertijds **Elp-**.

Nabij Ep-scheid ligt ook de monding van de Enne-pe, zijstroom van de Volme, de afgesleten vorm van Elne-pe, samentrekking van Elle-ne-*apa*, ‘waterloop van Elle’, afleiding “mit *n*-Suffix”. Zie mijn kaartje en de vele vergelijkingen. Er is nog zoveel meer! Elne werd zonder een tweede element al tot Enne (zie Gysseling, stromen Enna, voorheen Elna).

De Volme, waaraan **Ep-scheid** (< **Elp-scheid**) èn **het zéér nabije Eilpe**, in 1019 **Elepe**, in de bronnen ook **Elpe**, is een zijstroom van de **Ruhr**. Zie mijn kaartje.

Een andere zijstroom van de Ruhr héét Elpe (!), 1147 **Eli-pe**, waaraan een plaats met dezelfde naam (zie *Das Apa-Problem*). Zie mijn kaartje.

Ele-pe werd bij **Eel-pe** tot het meerdere **Epe**. Zie ook hierna: Eppe-Sauvage, ook Epe-Sauvage, aan de Sambre-stroom de Helpe, in de middeleeuwen Elpre, èn Eppre! Zie de bronnen!

In *Das Apa-Problem* staat ook: “**Elle-pen**, bei Hattingen, 1313”. Hattingen ligt aan de Ruhr!

Elle-pen- werd, met tweede element, tot de metathesis **Eppelen-**, het meerdere **Epplen-**.

Aan de Düssel, waar Düsseldorf naar genoemd is, ligt Elp, bij Haan/Mettmann, 1148 en 1174 Elpe (zie *Das Apa-Problem*). Aan de Düssel ligt ook Elpe, bij Ludenberg/Düsseldorf, in 1139 ook Elpe (zie *Das Apa-Problem*). Rothen-Elb ligt ook aan de Düssel. Enz.!

Ep-tern-aco, 698, oude naam van Echtern-ach, is de afgesloten vorm van **Elp-tern-aco**.

Wáárom heeft geen enkele naamkundige zich afgevraagd: Zou uit Ep- de L zijn weggevallen? Naamkundigen vragen zich dat niet af, omdat zij éénpuntig gericht zijn op de oudste vermeldingen in de middeleeuwse bronnen. Dàt plaatsen zij in het brandpunt. Dàt zijn de namen die moeten worden verklaard! Dáár concentreren naamkundigen zich op.

Plaatsnaamkunde is: de oudste namen verkláren uit een oude woordvoorraad.

Meneer Spamer, U gaat nog een stap verder. U schrijft: “Ik geloof alleen in **feiten**. Feiten zijn voor mij de oude namen in de archiefstukken. Dat zijn de oorspronkelijke vormen!”

U kent vele ‘**feiten**’, zònder te beseffen dat een **L** is weggevallen, of een **klankomwisseling** heeft plaatsgevonden.

Hoe is het mógelijk dat u denkt dat alle namen in de archiefstukken de oorspronkelijke vormen zijn!

Voor mij zijn de oude vermeldingen ook van groot belang. Maar ik heb ze onderworpen aan een intensieve vergelijkende methode.

Meneer Spamer, Ik heb dat niet *bedacht*! Zoals u mij schreef:

“U hèbt helemaal niets gevonden. U hebt iets bedacht op grond van verschijnselen die U door gebrek aan opleiding niet begrijpt. U hebt een verschijnsel geïntroduceerd dat alleen in Uw verbeelding bestaat. Kijk, daarom krijgt U nooit antwoord. Wij kunnen onze tijd echt beter gebruiken.”

Ik heb niet “iets bedacht”. Ik heb een enorme Hel-namen-verzameling aangelegd, en kwam daarbij ook als vanzelf bij **Helpe, Elpe terecht**. Ik zag dat uit veel van die namen de L is weggeval- len, GEWOON TE ZIEN in de bronnen. Zo kwam ik 20 jaar geleden ook bij Echtern-ach terecht, in 698 **Ep-tern-aco** < **Elp-tern-aco**.

Hep-scheid aan een Maas-stroom in Duits-sprekend België is de afgesloten overgeleverde vorm van **Help-scheid**, ‘waterscheiding van Helpe’. (Zie mijn kaartje.)

Vergelijk **Elp-schet**, de oude naam van **El-scheid**, niet ver gelegen van **Ep-tern-aco** < **Elp-tern-aco**, beiden in het stroomgebied van de Moezel, alwaar ook “**Hel-scheit**”, in Trier (zie Gysseling), eveneens in het stroomgebied van de Moezel, bij Detzem (zie Gysseling).

Hep-scheid is een gehucht in de deelgemeente **Heppen-bach** van de gemeente Amel, de afgesloten vorm van **Helpen-bach**, ‘beek van Helpe (Elpe), een wijd verbreide oude riviernaam. **Amele** is de klankomwisseling van **Ale-me**, Ale-waterloop “mit *m*-Suffix”, “alt-europäisch”.

De **Helle** is een zijrivier van de Vesder (Vesdre) in de provincie **Luik**, in het stroomgebied van de Maas.

De Amel (Frans Amblève) is een zijrivier van de Ourthe in de provincie **Luik**, in het stroomgebied van de Maas. **Heppen-bach** is een zijstroom van de Amel, waaraan ook **Hep-scheid**, in oorsprong **Helpen-bach** en **Help-scheid**, ‘beek en waterscheiding van Hel-*apa*, d.i. Hel-‘waterloop’, eerder **Helle**. Zie mijn kaartjes!

Hep-tern-aca, 762, nu Echtern-ach, is de afgesloten vorm van **Help-tern-aca**. **Help well** is een veldnaam in Engeland (zie Reaney). En **Hep-burn**? < **Help-brun**!

“**Hep-stedt**, 11. Jh., bei Zeven, Hep-stide, Hepen-stide, Heppen-stide” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Heel-pen-stide**, **Hel-pen-stide** en **Help-stide**, dat is ‘stad aan **Hele-pe**, **Heel-pe**, en **Helle-pe**, **Hel-pe**’.

Meerdere plaatsen **Heppignies** aan Maas- en Schelde-stroom in Frans-sprekend gebied, bij Lille, **Valenciennes**, Cambrai, Charleroi, waren vóór 1226 **Eppe-nies** en **Heppe-nies**, maar óók **Elpe-nies** en **Helpe-nies** (zie Gysseling)! Zie mijn kaartjes.

Bij **Valenciennes** moet **Helpinni** (**Helpe-ne**) gezocht worden, 10e eeuw (z.*Ortslexikon*)!

Meneer Spamer, De L is géén ankersteen in het woordgeraamte! Heppignies is maar één van de zéér vele te geven voorbeelden van namen zònder L, met oude vermeldingen mèt L. **Wanneer** durft u mij te schrijven, “als een èchte wetenschapper”: “**Verrèk, ik zat er náást!**”

De evolutie (géén “onzin”), **GEWOON TE ZIEN**
in de bronnen:

Helpe-nies > Heppe-nies

Meneer Spamer, Waarom schrijf ik dat zo groot? Zie hierna, mijn mail aan **de auteurs van De Vlaamse Gemeentenamen** over de herkomst van **Heppen** in Belgisch Limburg.

Zelfs naamkundigen in **Vlaanderen** (waaronder **Luc Van Durme**) **kijken niet** in het **Toponymisch Woordenboek** van **Gysseling**. Zij kijken ook niet naar plaatsen **Heppen** in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler.

Heppignies (< **Helpe-nies**) ligt ook bij **Charleroi**, aan een zijstroom van de Sambre, zéér nabij de Sambre-stromen de Grote en de Kleine **Helpe**, voorheen **Helpra, Hilpra, Alpra, Elpra**, waaraan **Eppe-Sauvage**, voorheen **Helpre, Elpre** èn **Appre, Eppre-Sauvage, Eppe-Sauvage, Epe-Sauvage**! Zie de bronnen!! Zie mijn kaartjes!!! Zie ook hierna.

De **L** is géén ankersteen in het woord-geraamte!

Meneer Spamer, Schreeuw ik nu mijn **ongelijk** uit.....?

Evolutie (géén “onzin”):

Elpe-ne, Helpe-ne > Eppe-ne, Heppe-ne,
waarna **Eppen, Heppen**

Hepni-mont aan de Maas-stroom de Hermeton was eertijds **Helpni-mont**,
de samentrekking van **Helpe-ni-mont** (de oude naam **Helpinni**). Zie mijn kaartje.

Helpe-ni en **Helspe-ni** (**Helspenni** in het *Lexicon* van Blok, zie mijn lokalisering, zie mijn kaartje) zijn bestaande oude namen. En Heppignies was voorheen Hepe-nies èn Helpe-nies!

“**Heppen**, 12. Jh., in (der Provinz) **Belgisch-Limburg**, **Hepin, Hepe-ne**”
(zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Helpe-ne** (> Hepe-ne, Heppen) en **Heelpi-ni**
(> Hepi-ni, Hepin), en **Heelpe-ne** (> Hepe-ne), hier een Dijle/Demer-stroom. Zie mijn kaartje.

De meerdere plaatsen **Heppen** zouden eigenlijk **Helpen**
moeten heten, **naar de herkomst!** De L is niet weggefallen uit Helpen, maar uit Helpe-ne!

De ultieme herkomst van **Heppen** aan de **Demer**-stroom in **Belgisch Limburg**
is **Helle-pe, Hele-pe**, waarna
Hel-pe-ne, Heel-pe-ne > Heppe-ne, Hepe-ne.

Gysseling geeft ook de oude naam **Happe-ne**, afgesleten vorm van **Halpe-ne**! Zie de vergelijkingen in mijn ‘Getekend Onderzoek’. Hale-pe, Halle-pe is de grondvorm van Helle-pe, Hele-pe.

Zie ook “**Heppen**, 12. Jh., in Bad Sassendorf bei Soest” (zie het *Ortslexikon*). De plaats ligt aan de 17.5 km lange rivier de Schledde, zijrivier van de **Lippe**-stroom de **Ahse < Ahl-se, Ael-se < Ale-se**, dat is **Ale**, “**alteuropaisch**”, de afleiding “mit s-Suffix”.

“**Heepen**, 11. Jh., bei Bielefeld, **Hepin, Hepyn, Hepen**” (*Ortslexikon*), toont de afgesloten overgeleverde vormen van **Heelpin, Heelpyn, Heelpen**, ontstaan uit **Heli-pin, Hele-pen**. Zie voor veel meer, mijn onderzoeken. Zie eerder **Elpe**, ook **Eli-pe**.

Vergelijk het eerder besproken **Heppen** in Belgisch Limburg, eerder **Heppe-ne**, in de 12^e eeuw **Hepin** en **Hepe-ne** (zie *Ortslexikon*), in oorsprong **Helpe-ne** en **Heelpe-ne, Heelpen, Heelpin**.

Heepen bij Bielefeld zou eigenlijk **Heelpen** moeten heten, naar de herkomst.

De evolutie (geen “onzin”): **Helpe-ne, Heelpe-ne > Heppe-ne, Hepe-ne**,

waarna **Heppen, Hepen**

Het meerdere **Hepen** en **Epen** was in oorsprong **Heelpen** en **Eelpen**, ontstaan uit **Hele-pen** en **Ele-pen**.

Zie nogmaals “**Hep-stedt**, 11. Jh., bei Zeven, **Hep-stidi, Hepen-stide, Heppen-stide**”, de afgesloten vormen van **Help-stidi, Heelpen-stide, Helpen-stide**, ontstaan uit **Hele-pe** en **Helle-pe**, wijd verbreid.

De huidige naam **Hep-stedt** zou eigenlijk **Help-stedt** moeten heten, naar de herkomst.

De huidige naam **Hep-scheid** zou eigenlijk **Help-scheid** moeten heten, naar de herkomst.

Heippes aan de Maas-stroom (Meuse) onder Verdun, in 1183 **Hepies** (zie Dauzat), was in oorsprong **Heilpes** en **Heelpies**, ontstaan uit **Heile-pe** en **Hele-pe** (Heli-pi). Zie mijn kaartje. Zie de bronnen, de waternaam **Helpe**, óók **Heylpe**! **Elpe** is in de bronnen ook **Ele-pe** en **Eile-pe, Eilpe**. Zie b.v. *Das Apa-Problem* van H. Dittmaier.

Vergelijk **Hepis-velt**, ligging onbekend, bij Siegen-Marburg? (zie Gysseling), de afgesloten vorm van **Heelpis-velt**, d.i. ‘veld aan **Heli-pi**’. **Heli-pi** is **Hele-‘waterloop’**.

Nogmaals, plaatsen **Heppignies** zijn in de bronnen **Heppe-nies** en **Helpe-nies** (zie Gysseling).

Uit Heppe-nies is de L weggefallen! Zie het eerdere **Heppe-ne, Heppen.**

Plaatsen **Heppignies** waren vóór 1226 **Heppe-nies** (4), **Helpe-nies** (5), **Elpe-nies** (1), en **Hepe-nies** (4) (zie Gysseling!).

Uit Hepe-nies is de L weggefallen! Zie het eerdere **Hepe-ne, Hepen.**

Een ieder zal na lezing van deze en voorgaande bladzijden 17 t/m 19 (en die nog zullen volgen) beamen dat uit Heppe-ne en Hepe-ne de L is weggefallen! **Wáárom naamkundigen niet?**

Ik heb op 16 november 2010 een mail gestuurd naar de auteurs van *De Vlaamse Gemeentenamen*, te weten Frans Debrabandere, Magda Devos, Paul Kempeneers, Vic Mennen, Hugo Ryckeboer en Ward Van Osta, **over de herkomst van Heppen**, met voornoemde vergelijkingen (minus de namen uit het *Ortslexikon* van Köbler). Ik heb die mail ook opgestuurd naar de leden van de leescommissie, waaraan voornoemde naamkundigen hun kopij hebben voorgelegd, te weten Josef Van Loon, Willy Van Langendonck, **Luc Van Durme** en Jan Goossens.

Ik heb géén antwoord ontvangen!

Ik heb van hen ook géén antwoord ontvangen op mijn herkomst van **Heffen** in de provincie Antwerpen, eerder **Heffe-ne** en **Heffe-na** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), de afgesloten vormen van **Helfe-ne** en **Helfe-na**, op hetzelfde neerkomend als **Helpe-ne**. Heffen is genoemd naar een Schelde-stroom bij Mechelen (zie ‘Nieuw Onderzoek’). **Heffen** ligt ook aan een Sauer-stroom nabij Echternach, 895 Eftern-aca < **Elf-tern-aca, Helf-tern-aca.**

Bij **Heppen** schrijven zij: “Onzekere betekenis. Mogelijk een Germaanse persoonsnaam, of ‘sikkelvormig snoeimes’, ‘sikkelvormig gebied’, waarna ‘nederzetting bij een sikkelvormig (vijver)-of (moeras)gebied’, enz.”

Bij **Heffen** schrijven zij: “Onzeker. Misschien was Heffen oorspronkelijk een waternaam, of *heffene, heffe* ‘bezinksel, droesem, vuil’ en *a* ‘water’, met betekenis ‘modderbeek’, of wellicht de gissing: een verband met ‘heffen’, en dan de aanduiding van een bodemverheffing’.”

Op mijn ontdekte herkomsten van **Heppe-ne** en **Heffe-ne**,
n.l. **Helpe-ne** en **Helfe-ne**, uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek, **wordt niet gereageerd!**

Meneer Spamer, U weet waarom voornoemde collega's niet hebben gereageerd, uw woorden:
"Dag heer Kloens,

Dat Uw mails niet beantwoord worden komt waarschijnlijk vooral voort uit het feit, dat beschaafde mensen er moeite mee hebben om anderen te beledigen. Als ik U echt moet schrijven wat ik van Uw ontdekkingen vind zult U dat slechts als beledigend ervaren."

Voor **U** zijn de oude vermeldingen **Heppe-ne**, **Heppe-nies**, **Hepni**, **Hepe-ne**, **Hepi-ni**, **Hepe-nies**, **Hepin**, **Hepyn**, **Heffe-na**, **enz.!**, "**feiten**", "**harde feiten**", ja de "**oorspronkelijke vormen**"! Het wemelt van verminkt overgeleverde namen in de middeleeuwse bronnen, de **L** is weggefallen of een klankomwisseling heeft plaats gevonden! "Tussen het ontstaan van een naam en zijn eerste bewaarde attestatie, liggen eeuwen, soms veel eeuwen van onbekende evoluties." Zie **dr. M. Gysseling**, inleiding *Toponymisch Woordenboek*. **Meneer Spamer**, Hoe is het mogelijk dat u zó naar alle oude vermeldingen kijkt!

Terug naar Eptern-aco:

Epte-ren-aco, **Eptern-aco** is de afgesloten vorm van **Elpte**-ren-aco, **Elptern-aco**. **Elp-te-ren** > **Ep-te-ren** is in het Duits **Elptern** > **Eptern**.

Alle oude namen van Echteren-ach moeten gelezen worden als **Epte**-ren-aco, **Hepte**-ren-aco, **Aefte**-ren-aco, **Afte**-ren-aco, **Efte**-ren-aco, **Aeste**-ren-aco, **Aste**-ren-aco, **Este**-ren-aco, **Echte**-ren-ach, **Ette**-ren-ach, **Ecte**-ren-ach en **Ecte**-ren,

de afgesloten overgeleverde vormen van **Elpte**-ren-aco, **Helpte**-ren-aco, **Aelfte**-ren-aco, **Alfte**-ten-aco, **Elfte**-ren-aco, **Aelste**-ren-aco, **Alste**-ren-aco, **Elste**-ren-aco, **Elchte**-ren-ach, **Elte**-ren-ach, **Elcte**-ren-ach, **Elcte**-ren,

in het Duits **Elptern**-aco, **Helptern**-aco, **Aelftern**-aco, **Alftern**-aco, **Elftern**-aco, **Aelstern**-aco, **Alstern**-aco, **Elstern**-aco, **Elchtern**-ach, **Eltern**-ach, **Elctern**-ach.

Vergelijk **Epte** in **Epte**-ren-aco met de rivier de **Epte** (113 km), zijrivier van de

Seine. Het is de afgesloten overgeleverde vorm van **Elpte**, eerder **Elpe-te**. Er zullen hierna meerdere vergelijkingen volgen, waaruit blijkt dat uit **Epte** de **L** is weggefallen!

Zo is **Epti-acum** in **Luxemburg** ontstaan aan de **Elti**, zijrivier van de **Sauer**, beter bekend als de **Elz**, “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte**” (zie Krahe), ook bekend als de **Elze**, de **Alisontia** en de (Hoogduitse naam) **Alzig**.

(Zie hierna meer uitgebreid. Ik kan niet alles tegelijk aantonen. Als ik dat zou doen, dan ziet men van de bomen het bos niet meer!)

Epti-acum aan de **Sauer**-stroom de **Elti** was in oorsprong **Elpti-acum** aan de **Elti**.
Epte-ren-aco aan de **Sauer** was in oorsprong **Elpte-ren-aco**, Duits **Elptern-aco**.

Vergelijk **Elp-ti-acum** aan de **El-ti** met **Elp-schet**, oude naam van **El-scheid** (zie Adolf Bach), in hetzelfde Moezel-stroomgebied bij Niersbach/Heidweiler.
De **riviernaam El-te** komt in wezen op hetzelfde neer als **Elp-te** of **Elf-te**.

Aan de **Seine**-stroom de **Epte** ligt de nederzetting Hébécourt, vóór 1226 **Helbe**-court (zie Gysseling). (In Somme ligt ook een plaats Hébécourt, bij Amiens.)
Vergelijk **Helbe**-court met **Helbra**, nederzetting aan de **Helpe**, zijrivier van de Elbe, via **Saale**. Een zeer nabije neven-stroom bij de **Helpe** is de **Helbe**. Zie mijn kaartjes!

Aan de **Saale**-stroom de **Helpe** ligt de nederzetting **Helfta**, voorheen **Helte-te** en **Helpe-de** (zie *Deutsche Namenkunde* van Adolf Bach), zo ook, tussen de jaren 881 en 899 **Helpi-de**, in 969 **Helpi-di** (zie WikipediA Helfta). Zie mijn kaartje.
Het klooster Helfta was in de tiende eeuw **Helphi-de-burc** (zie opnieuw WikipediA).

Aan een stroom in Oost-Duitsland, in Brandenburg, ligt **Helpt**. Zie nternet: “Geschichte

Helpts, Entstehung des Ortsnamens: 1298 **Helpe-de**, 1389 **Helpte**”.

Het voorgaande laat zien:

Helfta komt op hetzelfde neer als **Helpta**.

Elfta komt op hetzelfde neer als **Elpta**

De **Seine**-stroom de **Epte** was in vroeger eeuwen **Epta** (zie internet!), zó

duidelijk **de afgesletten overgeleverde vorm** van **Elpta**.

Epte-ren-aco, **Eptern**-aco was eertijds **Elpte**-ren-aco, **Elptern**-aco.

“**Heft** (Ober-Heft und Unter-Heft), 11. Jh., bei Diepoltskirchen, **Hefta**”, en
“**Heft**, 12. Jh. bei Gaspoltskirchen in Oberösterreich, **Hefta**” (zie het *Ortslexikon*), waren in
oorsprong **Helfta**.

“**Eft**, 12. Jh., ein **Bach** bei Saaburg, **Eve-tha**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Elfta**,
waarna **Elft**, èn **Eelve-tha**. Al mijn vergelijkingen tonen dat aan. Zie mijn onderzoek.

Afleidingen van **Helfe-te**, **Helfte** en **Helpe-te**, **Helpte** zijn **Helfte-ren** en **Helpte-ren**, in
Duits-sprekend gebied **Helftern** en **Helptern**, bij **Helptern-aca** in de
loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Heptern-aca**.

Elfe-te, **Elfte** werd bij **Elfte-ren-aco**, **Elftern-aco** tot **Eftern-aco**, óók een oude vermelding van Echtern-ach.

Helptern-aca werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Heptern-aca**, en als zodanig, dus VERMINKT, in de bronnen opgetekend, in 762.

Elptern-aco, **Elpte-ren-aco** werd in de loop der eeuwen tot **Eptern-aco**, **Epte-ren-aco**, en als zodanig, dus verminkt, in de bronnen opgetekend, in 698 (3x), in 704 (2x), in 1156 (2x), in 1161, in 1179, in 1184, in 1186, in 1188, en in 1200 (2x) (zie Gysseling).

De **Helpter Berge** in Brandenburg zijn genoemd naar **Helpt**, 1389 **Helppte**.

Helptern-aca aan de **Sauer**-stroom werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Heptern-aca**, en aldus, dus verminkt, opgetekend in de geschreven bronnen, om precies te zijn, voor het eerst in het jaar 762, een oude vermelding van **Echternach** (zie Gysseling).

De Helpter Berge zijn genoemd naar de plaats Helpt, 1389 **Help-te**.

Help-te-ren is daarvan een afleiding, in het Duits **Help-tern**.
Help-tern-aca werd in de loop der eeuwen tot Hep-tern-aca.

Vergelijk ook

“**Helpe** (Flussname) s. **Helpi-thi**” (zie het *Ortslexikon*). Zo was er ook **Elpi-thi**, de herkomst van de **Seine**-stroom de **Epte**, afgesleten vorm van **Elpte**, eerder **Elpe-the**, afl. “mit t-Bildung”. (s. Helpi-thi = zie Helpi-thi. Maar dat is niet te vinden in het *Ortslexikon*!)

Zie ook later, in ander verband:

Elpi-thi werd bij **Elp-ti-acum** aan de rivier de **El-ti** in de loop der tijd

tot het gemakkelijker in de mond liggende **Epti-acum**, plaats in Luxemburg, genoemd in het *Altdeutsches Namenbuch* van Ernst Wilhelm Förstemann (1822-1906).

In het *Ortslexikon* van Köbler zijn **Epti-acum**, 8^e eeuw, en **Ezig** de oude namen van **Itzig**, aan de rivier de **Alzig**. De Alzig (niet > Atzig!) is de Hoogduitse naam van de **Sauer**-stroom de **Elz** (zie internet), “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte**” (zie Krahe), eerder **Elti**.

Uit Epti, Ezig en Itzig, aan de **Elz**, is de L weggefallen, in oorsprong **Elpti**, **Eelzig** en **Ilzig**, met grondvorm **Alzig** (nu Elz, of Elzig!), de stroom waaraan Itzig is ontstaan, bij Hesperange.

Vergelijk ook “**Helperd(er Berg)**, 9. Jh., bei Sarstedt bei Hildesheim, **Helper-dun**, später **Helper-the**” (zie het *Ortslexikon*). **Helpeder Strasse** hoort bij Sarstedt, Landkreis Hildesheim (zie internet). Sarstadt ligt aan de rivier de Innerste (< Ilner-ste).

Vergelijk ook “**Helpsen**, 13. Jh., in Nienstedt in Schaumburg, (in) **Helpersen**” (zie het *Ortslexikon*). Zie nog veel meer: mijn onderzoeken.

Hepperd aan de **Maas-stroom** in Nederland, bij Altforst/Appeltern, was eertijds **Helperd**, eerder **Helper-de**, maar volgens **dr. J. de Vries** “zal wel samengetrokken zijn uit Hep-werd, dat is: de terp van Heppe, een naam die ontstaan is uit namen als Hadubercht” (zie *Noord-en Zuidnederlandse Plaatsnamen*). **Zie mijn kaartjes!**

Helpert ligt aan de Attert (< **Altert**), Luxemburgs Atert (< **Aeltert**), zijrivier van de **Sauer**, via **Elze**, “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte**” (zie **Krahe**), grondvorm van **Aelte**, **Alte**. Aan de nabije **Sauer** ligt **Heptern-aca** < **Helptern-aca**. Helpert was in de 9^e eeuw Heilich-berc en **Heli-berc** (zie het *Ortslexikon*). Evolutie: Aelte-ret, Alte-ret > Aeltert, Altert > Atert, Attert

Ael-te, **Al-te** en **El-te** zijn ontstaan uit **Ale-te**, **Alle-te** “und im Ablaut damit” **Elle-te**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Atele**, **Attele** en **Ettele**.

Elz (> **Elte**, zie **Krahe**) is een zijstroom van de **Sauer**, de **Sauer** waaraan **Ettern-ach**, ook een naam van **Echternach** (zie Van der Aa), afgesleten vorm van **Eltern-ach**.

Zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 21, 37 en 38; **zie mijn kaartjes!**:

“Die **Elz**, r. Nfl. d. Rheins, mit germanischer Lautverschiebung: die **Elte**”, bij Straatsburg, met zijstromen **Etten-bach** en **Etters-bach**, zó duidelijk de afgesleten overgeleverde vormen van ... **Elten-bach** en **Elters-bach**, ‘beken van de rivier de **Elte**’.

Vergelijk ook **Etter**-winden aan de rivier de **Elte** (rivier door Krahe genoemd), zij-
rivier van de Werra, de afgesloten overgeleverde vorm van **Elter**-winden. Zie mijn kaart-
tjes uit gedetailleerde atlas. Enz.!

Meneer Spamer,

Zelfs aan een rivier, daadwerkelijk Elte geheten, werden zijstromen Elten-bach en Elters-bach in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende Etten-bach en Etters-bach. Aan de Etten-bach ligt Etten-heim. Er zouden nog vele voorbeelden te geven zijn over de riviernaam de Elte, met plaatsnamen daarvan afgeleid, waarbij de L zo duidelijk is weggevallen! **Zie mijn vele getekende kaartjes uit de zéér gedetailleerde atlas.**

Meneer Spamer,

Zelfs aan een rivier Elte werd Elter-winden tot Etter-winden. **De L is in vele namen géén ankersteen in het woordgeraamte!** Zie de vele voorbeelden in mijn onderzoek.

De L gaat juist váák op de loop! Etter-winden aan de rivier de Elte is slechts één van de vele te geven voorbeelden van plaatsnamen waaruit aantoonbaar de L is weggevallen. De vele voorbeelden staan in mijn werkstukken op mijn website, in mijn ‘Nieuw Onderzoek’ **met uw naam erbij**, èn uw zo onterechte en beledigende teksten tot mij gericht. Hoe kùnt u toch schrijven aan het Netwerk Naamkunde:

Dag allemaal, In de tekst van Kloens valt te lezen dat ik ooit met hem in discussie ben gegaan. Uiteraard verzwijgt hij de uitkomst.”

Ik heb helemaal geen discussie met u gehad! U roept alleen maar dat ik een theorie zou hebben verzonnen! U vindt mijn werk “onzin”.

Ik heb altijd, waar ik dat maar kon, uw zo zekere teksten weerlegd! Zie mijn ‘Nieuw Onderzoek’.

U blijft al vele jaren bij uw zekere weten: “De L gaat nooit op de loop! Er is géén uitval!” En aan het Netwerk Naamkunde schrijft u over mij:

“Hoed U voor mensen die iets zeker weten. Dat houd ik mijzelf dagelijks voor.”

Ettern-ach en Echtern-ach zijn de afgesloten vormen van Eltern-ach en Elchtern-ach, afgeleid van Elte, eerder Elle-te en Ellech-te, afleidingen, “mit t-Bildung”, van de oude riviernaam Elle, eerder Ella, Elli, Ello. Uit het vele Ette, Etten, Etter, Ettern is de L weggevallen.

Of ik dat nu groot schrijf of klein, of in hoofdletters, het is waar, immers vele malen aangetoond, **middels een intensieve vergelijkende methode in hetzelfde grote oude taalgebied. Maar u, meneer Spamer,** wil dat niet onderzoeken. U hebt dat ook zo duidelijk nog steeds niet gedaan, zo blijkt uit uw reactie. Waarom zou u ook? U wéét immers bij voorbaat al zo zeker dat dit niet kan, die L, die vaak is weggevallen. Voor u gaat de L immers nooit op de loop, **voor u zelfs een wetenschappelijk feit.**

De evolutie (géén “onzin”): Elte-ne, Elte-re > Ette-ne, Ette-re, waarna Etten, Etter
Elten en Elter zijn ook zuiver overgeleverd (zie mijn kaartjes)

Terug naar **Helpe**:

Zie “**Helpe** (grosse und kleine **Helpe**), 10. Jh., Zuflüsse der **Sambre** in dem Département du Nord, **Elpre**, andere Namensformen **Helpra**, **Alpra**, **Elpra**” (zie het *Ortslexikon*). De **Helpe** was in 870 ook **Hilpra** (z. Gysseling).

Alpra en **Elpra** zijn later aan de **Helpe** (de plaats **Eppe-Sauvage**) geworden tot **Appre** en **Eppre**.

Immers:

Eppe-Sauvage aan deze rivier de **Helpe** was in 1112 **Helpra**, in 1142 **Elpra**, in 1180 **Helpre** (zie Gysseling),
.....

doch in 1186 **Eppra** (zie *Das Apa-Problem*), en in 1473 **Eppre**-le-Sauvage, **Appre**-le-Sauvage, **Espre** en **Epe**-Sauvage (zie internet). Zie ook mijn ‘Nieuw Onderzoek’, p. 2 , 4 en 33. Zie **Espre**, **Esper** en **Epe** hierna, bij **Éper-lecques**!

Iedereen kan hier **ZIEN** dat uit **Eppra**, **Eppre**, **Appre**, **Espre** en **Epe** de **L** is weggefallen. Meneer **Spamer**, **Wáárom** ziet **U** dat niet?! En dit is maar één van de zeer vele te geven voorbeelden!

Eppe-Sauvage aan de **Helpe** zou eigenlijk **Elpe**-Sauvage moeten heten, naar de herkomst: **Elpra**. **Elpe** was ook **Ele-pe**, **Eelpe**. Het vele **Epre**, **Eper**, **Epe** was in oorsprong **Eelpre**, **Eelper**, **Eelpe**. **Ipre**, **Eppre** en **Epre** zijn in mijn werk de afgesloten vormen van **Ilpre**, **Elpre** en **Eelpre**.

Elpra was ook **Elspra** > **Espra**, herkomst van **Espre**, nu **Eppe**-Sauvage.
Alpra was ook **Alspra** > **Aspra**, herkomst van **Aspre**, plaatsen **Asperen**, **Aspern**!

“**Éper-lecques**, 11. Jh., in dem Département Pas de Calais, **Sper-leca**, **Epet-leca**, Sper-leka, Sper-leke” (zie het *Ortslexikon*), toont (ik heb er in een artikel over geschreven) de afgesloten vormen van **Eelper-**, **Elsper-** en **Eelpet-leca** (zoals **Elpet**, **Elpe-te**, **Elpte** > **Epte**, zijrivier van de Seine). Zie hierna **(El-)Sper-leca**.

Éper-leques zou eigenlijk **Éelper-leques** moeten heten, **naar de herkomst**, ‘waterloop van **Eelpe**, eerder **Ele-pe**’.

Zie **Espre** en **Epe**, oude **afgesloten** namen van **Eppe-Sauvage**, “**Waals Espre-le-Sauvaigne**”. Zie vorige pagina. **Ele-pe** werd bij **Eelpe** bijna altijd, en zeker bij **Eelpe-ne**, tot **Epe** en **Epe-ne**, **Epen**.

Sper-leka is ontstaan uit **Elspre-**, **Elsper-leka**, **El-Sper-leka**, waarna **El-** langzamerhand bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding is weggefallen.

Sperleke zou dus eigenlijk **Elsper-leke** moeten heten, naar de herkomst, ‘waterloop van **Elspe**’, in de bronnen ook **Elpe**. Zie hierna! En **Elpe** is ook **Eelpe**. Zie hierna **Elspe-Bach**, een Ruhr-stroom, en meerdere stromen **Esper-bach** < **Elsper-bach**.

In het werk van Delahaye, zo heb ik begrepen (ik heb zijn werk niet bestudeerd) neemt **Éper-lecques** een voornaam plaats in.

Mijn uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek ondersteunen het gedachtengoed van Delahaye zeker niet (voor zover ik daar iets vanaf weet).

SEMafoor, waarin ook artikelen van wetenschappers, **zo óók van u, meneer Spamer**, staat los, is gescheiden, **zoals ook u weet**, van het werk van Delahaye.

“Het tijdschrift *SEMafoor* tekent voor een zo open mogelijke discussie, gescheiden van het werk van Delahaye, de Stichting *SEMafoor*”. Ik ben niet door Delahaye bij dit tijdschrift gekomen!

Meneer Spamer, U schrijft in uw mail aan het Netwerk Naamkunde over mij: “*Hij beroept zich ook op de stichting SEMafoor.*” **O ja?!**

U vervolgt dan: “*Ik heb daar ooit missiewerk proberen te verrichten, maar ben daarmee uiter-aard gestopt. Op verzoek van de voorzitter van die stichting heb ik onlangs twee boeken gerecenseerd van auteurs van die club. Je kunt die onzin alleen maar neersabelen. Dat heb ik dan ook gedaan en dan hoor je nooit meer iets. Ze lezen een paar boeken die ze interessant vinden maar die ze bij gebrek aan een degelijke wetenschappelijke opleiding niet begrijpen. En dan begint het grote concluderen.*” **Gaat dit over mij?!**

Meneer Spamer, U schrijft in het begin van uw mail: “Daar ik nooit oordelen uitspreek achter iemands rug om vindt U hieronder in cursief de tekst van mijn mail aan Netwerk Naamkunde.”

Heeft u voornoemde tekst in cursief, het grootste gedeelte van uw mail uitmakend, ook naar de stichting *SEMafoor* gestuurd?

Appre en Eppre, Heppre, Ippre (**Ippre**, oude naam van **Ieper**, zie Gysseling), **Hipre** (oude naam van Ieper), waren in oorsprong Alpre en Elpre, Helpre, **Ilpre**, **Hilpre**.

De evolutie (géén “onzin”): Elpra > Eppra, Eppre-Sauvage, Eppe-Sauvage aan de Helpe, **gewoon te zien in de bronnen**.

En **Hilpra**, 870, ook **Helpra**, oude namen van de rivier de **Helpe** (zie Gysseling)?

Mijn antwoord (géén “onzin”): in Vlaanderen > **Hipra**, 11e eeuw, nu **Ieper**!

Zie voor veel meer, mijn onderzoeken! **Ieper** zou eigenlijk **Ielper**, **Ilper** of Hielper, Hilper moeten heten, op hetzelfde neerkomend als Elper, Helper of Eilper (Ylper), Heilper (Hylper). Elpe is in de bronnen immers ook Ilpe en Eilpe, aanduidingen voor één plaats of stroom (zie *Das Apa-Problem, Untersuchung eines westeuropäischen Flussnamentypus* van Dittmaier). Nogmaals, zie ook de eerste bladzijden van mijn ‘Nieuw Onderzoek’. De L is niet weggevallen uit Ieper,..... maar uit **Ilpra**, **Hilpra** > **Ipra**, **Hipra**, de **stroom**, waaraan **Ieper** is ontstaan, de **Ieperleet**.

Uit zéér vele plaatsnamen is de L weggevallen. De L is géén ankersteen in het woordgeraamte van plaats- en riviernamen. Mijn vergelijkende onderzoeken tonen het aan. Nogmaals, vergelijk

Eppe-Sauvage (aan de **Helpe**), 1142 **ELPRA**,

1168 **EPPRA**, 1473 **Eppre**-le-Sauvage,

Appre-le-Sauvage, **Espre** en **Epe**-Sauvage (zie eerder, blz. 27). De plaats was in 1112 ook Helpra en in 1180 Helpre (zie eerder blz. 27). Vgl. **Helpre** met **Helpring-ham** in Engeland, in Linconshire, ‘woonplaats aan **Helpre**’, met suffix -ing.

Nogmaals, **Elpra** was hier ook **Elspra** > **Espra**, de herkomst van **Espre**.

Meneer Spamer, GEZIEN?

Kloens schrijft in hoofdletters. Hij schreeuwt zijn gelijk uit!

En **Ipra**, nu **Ieper**?

Elpra > Eppra is maar **één** van de zéér vele te geven voorbeelden

van namen waaruit de **L** is weggevallen!

Meneer Spamer, U heeft in mijn ‘Nieuw Onderzoek’ opgezocht hoeveel malen ik uw naam heb genoemd. Maar wanneer gaat u lézen wat ik bij uw naam heb geschreven? Ik heb daar immers aangetoond: **de L, die váák is weggevallen!**

Op blz. 27 schreef ik: Iedereen kan hier **ZIEN** dat uit **Eppra, Eppre, Appre, Espre** en **Epe** de **L** is weggevallen.

Espre, Espe-re is de afgeleeten vorm van **Elspre, Elspe-re**.

Vergelijk **Elspe**, in 1187 **Helsepa** (zie *Das Apa-Problem*), nederzetting gelegen aan de **Elspe-Bach**, zijstroom van de Lenne, **zéér nabij** de plaats

Hespe-cke < Helspe-cke,

de afleiding van **Helspe**, eerder **Helsepa**. Zie mijn kaartje, waarop nog veel meer te zien is! De Lenne is een zijstroom van de **Ruhr**, de Ruhr waaraan **Elle-pen**, de Ruhr met zijrivier de **Elpe**, de Ruhr met enz., enz. (zie eerder).

“**Hespecke** ist ein Ortsteil von Lennestadt, etwa 2,5 km westlich von **Elspe**” (zie Wikipedia Hespecke). **Espe** aan de IJssel-stroom onder **Deventer** was eertijds **Elspe, Else-pe**.

De **Ruhr**-stroom de **Hesper** of Hesper-bach, was in oorsprong **Helsper, Helspere**, de afleiding “mit *r*-Bildung” van **Helspe**, eerder **Helsepa**.

“**Hesper-bach**, 9. Jh., bei Haus Scheppen an der **Ruhr** bei **Hesper** bei Essen, **Hesepa**” (zie het *Ortslexikon*), toont de afgesleten vorm van **Heelse-pa**, op hetzelfde neerkomend als **Helse-pa**. Immers, **Helle-se** is ook **Hele-se**, waarna Helse, ook Heelse, afl. “mit *s*-Suffix”.

Zie *Ortslexikon*: “**Hespe**, 16. Jh., bei Schaumburg, Hespe”, was eertijds **Helspe**.

“Gemeinde **Hespe**, mit **Helpsen**, Nienstädt und Seggebruch Samtgemeinde Nienstädt”.

“Der Ort **Helpsen** wird erstmals 1208 als **Helpersen** erwähnt” (WikipediA Helpsen), afleiding van **Helpe-re**. **Helpe** is in de bronnen ook **Helpte** (zie eerder), dat aan de Sauer-stroom in Luxemburg bij **Helpte-ren-**, **Helptern-aca** in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende **Heptern-aca** afsleet, en als zodanig, dus verminkt, werd opgetekend in de vroeg-middeleeuwse bronnen, in het jaar **762**, oude naam (zie Gysseling) van **Echtern-ach**.

Vergelijk **Helpensen**, nu deel van **Hameln**, afleiding van **Helpe**, hier de Weser-stroom.

Vergelijk **Eppensen** < **Elpensen** “im Kreis Uelzen”, in Nieder-Sachsen, hier genoemd naar een Elbe-stroom.

De herkomst van Hameln is Hala-ma (Ala-ma), “**alteuropäisch**”, afleiding “mit *m*-Suffix”, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisseling Hamala (Amala). De oudste naam van Hameln is Hamela (zie internet), < Hale-ma.

“**Hespen** (Over-Hespen und Neer-Hespen), 12. Jh., bei Lüttich zwischen **Tienen** und **Sint Truiden**, **Hespi-ne**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Helspi-ne**.

Vergelijk “**Helspenni** (Helspe-ni), 918-948, ligging onbekend (Utrecht)” (zie het *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200* van Künzel, Blok en Verhoeff). Zie mijn kaartje!

Eppe-ville in **Somme**, “aan de oevers van de **Somme**”, ten zuidwesten van Saint-Quentin” (internet), was in 1142 **Hespe-vile** en in 1218 **Espe-ville** (Gysseling), de afgesleten overgeleverde vormen van **Helspe-vile** en van **Elspe-ville**. Het huidige Eppe-ville zou eigenlijk **Elpe-ville** moeten heten, naar de herkomst. Vgl. **Eppe** (-Sauvage).

In **Somme** ligt ook **Epre-ville**, in 1469 **Esper-ville** (Dauzat), eertijds **Eelpre-ville** en **Elsper-ville**. **Éper-lecques**, eerder **Sper-leca** en **Epet-leca**, heeft dezelfde herkomst: **Eelper-lecques**, **El-Sper-leca** en **Eelpet-leca**.

De **Esper-bach** is een zijstroom van de **Donau**, via Feckinger Bach, bij Kelheim, in oorsprong **Elsper-bach**. Vergelijk de **Elspe-Bach**, zijstroom van de **Ruhr**, via Lenne.

Ippé-court bij Verdun, 709 **Eppo-ne curte**, 1049 **Espeia curtis**, 1141 **Epei curt** (Dauzat), was eertijds **Elpo-ne curte**, waarna **Elspeia curtis** en **Eelpei curt**. Zie mijn kaartje. Ele-pe, Eelpe is ook Ille-pe, Ilpe (zie *Das Apa-Problem*).

Ippe-court zou eigenlijk **Ilpé-court** moeten heten, de herkomst, ‘court aan **Elpe**, **Eelpe**, **Ilpe**’, hier de Maas-stroom (Meuse). **Elpe** is hier ook **Elspe**. De evolutie:

Elpo-ne, Elpe-ne > Eppone, Eppene

Ips-voorde en **Eppe-gem**, 966 **Ippingo-haim**, d.i. **Ip-inge-hem** (zie dr. J. de Vries), nederzettingen aan **Schelde**-stromen bij Mechelen, waren in oorsprong **Ilps-voorde** en **Elpe-gem**, ook **Ilpingo-haim**, d.i. **Ilp-inge-hem**, ‘voorde door **Ilpe**’ en ‘woonplaats aan **Elpe**, **Ilpe**’, hier de Schelde-stromen.

Het eerder besproken **Heippes** aan de Meuse, 1183 **Hepies** (zie Dauzat) ligt net als **Ippé-court** (zie vorige bladzijde), in hetzelfde **Meuse-stroomgebied**, de afgesloten overgeleverde vormen van **Heilpes** (< **Hyle-pes**) en **Heelpies** (< **Hele-pes**). Zie mijn kaartje.

Vergelijk: **Heipke** aan de Werra-stroom náást **Helle** (ook **Heile**, zie Nicolaisen), was in oorsprong **Heilpke** < **Heilpe-ke**. Zie mijn kaartje.

Aan de westkust van Engeland ligt **Hilps-ford**, d.i. **Hilpes-ford**, ‘voorde van **Hilpe** (**Ilpe**). **Hips-well**, ook in Engeland, is de afgesloten vorm van **Hilps-well**.

Meneer Spamer (ik hoop dat u mij nog volgt),

Er zou hier nog zeer veel aan toe te voegen zijn. Zie daarvoor mijn zeer uitgebreide werkstukken op mijn website. (Ik ga hier niet alles herhalen.)

Evolutie:

**Alpre, Elpre, Eelpre, Ilpre >
Appre, Eppre, Epre, Ipre,
herkomst van **Ieper****

Mijn zeer intensief vergelijkend onderzoek toont aan dat **alle stromen in Europa** eertijds werden beschouwd als, en dan ook vaak werden aangeduid met, **Ale, Alle** “und im Ablaut damit” **Elle, Ele, Eile** (Yle), **Ille**, met meerdere afleidingen, zoals te zien in *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**. Vele rivieren zijn aldus ook gehéten! De namen komen ook voor als **Hale, Halle** en **Helle, Hele, Heile** (Hyle), **Hille**.

Deze *algemene* riviernamen (riviernaam!) werden in de vroeg-historische tijd ook verbonden met **apa**, d.i. ‘water, rivier, stroom’, dus **Ale-pe, Alle-pe** en **Elle-pe, Ele-pe, Yle-pe, Ille-pe**, *wijd verbreid*,

voornamelijk te zien in oude vermeldingen van **Aelpe, Alpe** en **Elpe, Eelpe, Eilpe, Ilpe**, ook voorkomend als **Alpre, Elpre, Eelpre, Ilpre, > Appre, Eppre, Epre, Ipre**.

Die namen zijn eertijds, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, in de loop der vele eeuwen óók geworden tot de klankomwisselingen

Apele, Appele en **Eppele, Epele, Yppele, Ippele**, *wijd verbreid*! Zie mijn onderzoeken! **Eppele** en **Ippele** werden ook verkort tot **Epple** en **Ipple**. Zie hierna de meerdere voorbeelden daarvan! **Yle-pe** is ook **Eile-pe > Eipele**.

Evolutie Ellepen, gevolgd door een tweede element :

Elle-pen- > Eppelen-, Epplen-

Vergelijk “**Elle-pen**, bei Hattingen, 1313” (zie *Das Apa-Problem*), niet gevolgd door een element als -dorf, -heim, enz.. Hattingen ligt aan de Ruhr, met zijrivier de **Elpe**. Enz.! (zie eerder).

Eppel-dorf aan de **Sauer**-stroom de Ernzt-Blanche nabij **Echternach**, 10^e eeuw
Eppelen-dorf, is de klankomwisseling van **Elle-pen-dorf**, ‘nederzetting
aan **Elpe**, de **Sauer**-stroom’, waaraan het nabije (op 10 km afstand) **Ep-tern-aco**,
de afgesloten vorm van **Elp-tern-aco**.

“**Epplen-dorf**, 10. Jh., unbestimmt, bei Trier” (zie *Ortslexikon*), is het nabije **Eppel-dorf**.
(De afstand tussen Trier en Echternach is 26,5 km, tussen Eppel-dorf en Echternach ca. 10 km.)
In de 9^e eeuw was Eppel-dorf ook Oppilen-dorf (zie het *Ortslexikon*), < Olli-pen-dorf. Zie hierna.

Vergelijk **Helper-by** in Engeland, voorheen **Elpe-thorpe** en **Helper-thorpe** (zie Ekwall).

El-pe-thorpe in Engeland is ontstaan uit **Elle-pe-thorpe**.

Al het Elpe is immers ontstaan uit Ellepe, gewoon te zien in de bronnen (zie *Das Apa-Problem*).

Echter:

In **Luxemburg** werd **Elle-pe-thorpe**, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling** **Eppele-, Epple-thorpe**, en als zodanig, dus verminkt, in de 10^e eeuw in de bronnen opgetekend.

Vergelijk ook **Eppele-ten** in Engeland, voorheen **Appel-den**
(zie Ekwall). **Eppele, Eppele** is de klankomwisseling van **Elle-pe**, met grondvorm **Alle-pe**, op vele plaatsen in West-Europa geworden tot de klankomwisseling **Appele, Appel**. Het vele **Apele** is de klankomwisseling van **Ale-pe**. Zie veel meer in mijn onderzoeken!

Vergelijk ook “**Eppel-heim**, 8. Jh., bei Heidelberg, **Eppilen-heim**” (zie het *Ortslexikon*), de klankomwisseling van **Elli-pen-heim**. Zie mijn kaartje (toen ik nog niet het *Ortslexikon* van Köbler kende). De plaats zou eigenlijk gewoon **Elpen-heim** moeten heten, naar de herkomst!

Vergelijk ook “**Eppels-heim**, 8. Jh., bei Worms, **Epilens-heim**” (zie het *Ortslexikon*), klankomwisseling van **Eli-pens-heim**, ‘woonplaats aan **Eli-pe**’, zoals, zie *Das Apa-Problem*, **Eilpe** aan de Ruhr-stroom de Volme, in 1147 **Eli-pe**.

De huidige naam **Eppeles-heim** is de klankomwisseling van **Elle-pes-heim**. De plaats zou eigenlijk **Elpes-**, **Elps-heim** moeten heten, naar de herkomst. De meerdere namen met Eps-, zoals Eps-kamp in Nederland, waren in oorsprong Elps-. De plaats zou zeker ook **Eelpes-**, **Eelps-heim** kunnen heten, naar de herkomst.

Vergelijk “**Eppel-hausen**, 9. Jh., in dem Kanton Zürich, **Appilin-husun**” (zie het *Ortslexikon*), de klankomwisseling van **Alli-pin-husun**, de grondvorm van **Elli-pin-husun** (**Alle-pen-hausen** “und im Ablaut damit” **Elle-pen-hausen**). Vergelijk opnieuw **Eppe-ten** in Engeland, voorheen **Appel-den** (zie Ekwall).

Nogmaals **Eppel-dorf** aan de Sauer/Ernz-stroom bij Echtern-ach/Diekirch in het *Ortslexikon*: “**Eppel-dorf**, 9. Jh., bei Diekirch in Luxemburg, **Oppilen-dorf**”, toont de klankomwisseling van **Olli-pen-dorf**, op hetzelfde neerkomend als **Alli-pen-**, eveneens geworden tot **Appilen-**, de grondvormen van **Elle-pen-**, eveneens geworden tot **Eppelen-**, verkort tot **Epplen-dorf**, ook een oude naam van **Eppel-dorf**. Ale, Alle is in de bronnen ook Ole, Olle, “im Ablaut” Elle. Ali, Alli is in de bronnen ook Oli, Olli, “im Ablaut” Elli.

Aan de **Rijn**-stroom bij Bonn liggen de nabije plaatsen **Ippen-dorf**, **Ipplen-dorf** en **Hilbe** (op hetzelfde neerkomend als **Ilbe**, in de bronnen ook **Ilpe**). Zie de atlas in detail.

Ipplen-dorf, in 1118 **Ippelen-dorf**, in 1197 **Yppelen-dorf**
(zie internet!), toont de klankomwisselingen van

..... **Ille-pen-dorf** en van **Yle-pen-dorf**,

‘nederzetting aan Ille-pe, Yle-pe’, eerder Ila-pa, Yla-pa. De riviernaam Ila, Yla is wijd verbreid, met meerdere afleidingen. De afleiding “mit s-Suffix”, Ila-sa, Yla-sa werd in de loop der tijd tot de klankomwisseling Isala, Ysala, het vele Isel, Ysel > **Issel**, **IJssel**.

Il-sa, Yl-sa werd bij de afleiding “mit r-Bildung”, Ilsa-ra, Ylsa-ra, in de loop der vele eeuwen tot Isa-ra, Ysa-ra, het vele **Isar**, Ysar, **IJzer**.

De plaats zou eigenlijk **Ilpen-dorf** of **Ylpen-dorf** moeten heten, naar de herkomst.

En het nabije **Ippen-dorf** aan dezelfde stroom? In oorsprong **Ilpen-dorf**, ‘nederzetting aan **Ilpe**’, eerder **Ille-pe**!

Ipern-stedt in Schleswig-Holstein was eertijds **Ilpern-stedt**, ‘stad aan **Ilpe**’.

Zie mijn kaartje. **Iperen** of **Ieperen**, **Ieper** in Vlaanderen heeft precies dezelfde herkomst, eertijds **Ilperen** of **Ielperen**, **Ielper**. Zie mijn vele vergelijkingen!

Vergelijk **Eppel-dorf** aan de **Moezel**-stroom de **Sauer**/Ernz, bij Diekirch/**Echternach**, met

de nederzetting **Eppel-born** aan de **Moezel**-stroom de **Saar**, 20 km ten noorden

van Saarbrücken, dus in hetzelfde stroom-gebied als **Ep-tern-aco** < **Elp-tern-aco**.

De herkomst is **Elle-pe-bron** > **Eppele-bron**.

Elle-pe, **El-pe** is wijd verbreid in Europa, zo óók aan de **Moezel**-stroom, met zijstroom de **Sauer**, waaraan de nederzetting **Ep-tern-aco**.

Eppel-dorf en **Eppel-born** zijn in oorsprong genoemd naar **Elle-pe**, de **Moezel**-stromen de **Sauer** en de **Saar**, zo ook **El-scheid**, in de middeleeuwen **Elp-schet** (A. Bach), hier de **Moezel**-stroom bij Niersbach/Heidweiler.

Ep-tern-aco, 698, oude naam van **Echtern-ach** aan de **Moezel**-stroom de **Sauer**, was in oorsprong **Elp-tern-aco**, afleiding van **El-pe**, ontstaan uit **Elle-pe**.

Er zijn twee rivieren met de naam **Sauer**, een zijstroom van de **Moezel** (Mosel), waaraan **Echtern-ach**, en een zijstroom van de **Rijn**.

De **Sauer**, zijstroom van de **Rijn**: “Der Fluss entspringt als **SaARBACH**. Die Quelle befindet sich

östlich der Gemeinde **Eppen-brunn**” (zie internet), eertijds **Elpen-brunn**. Het vele **Appin-** en **Eppin-** (zie het *Ortslexikon*), was eertder **Appi-ne** en **EpPi-ne**, in oorsprong **Alpi-ne** en **Elpi-ne**.

De riviernamen **Aelpe**, **Alpe** “und im Ablaut damit” **Elpe** (**Helpe**), komen op hetzelfde neer als **Aelfe**, **Alfe** “und im Ablaut damit” **Elfe** (**Helfe**).

Ik heb het hierna volgende met vele vergelijkingen aangetoond. Maar *hoe* kon dat gebeuren? Zo:

De gecompliceerde afleidingen **Aelf-tern-aco**, **Alf-tern-aco**, “und im Ablaut dazu stehend” **Elp-tern-aco**, **Elf-tern-aco** werden in de loop der tijd, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende

Aef-tern-aco, **Af-tern-aco** en **Ep-tern-aco**, **Ef-tern-aco**,

een **L-emphaticum**, en aldus, verminkt opgetekend in de vroeg-middeleeuwse bronnen, de oude vermeldingen van **Echternach**, te zien in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling.

Alle namen komen op hetzelfde neer.

Aelpe, **Alpe** “und im Ablaut damit” **Elpe** (**Helpe**) zijn ouder dan **Aelfe**, **Alfe** en **Elfe** (**Helfe**).

Help-tern-aca werd in de loop der tijd **Hep-tern-aca**.

Evolutie: **Alf-tern-aco** > **Af-tern-aco**

Alfter bij **Bonn** is genoemd naar de **Rijn-stroom**, en werd vroeger ook aangeduid met **Alftere**, **Alftern** en **Alfteren** (zie de bronnen, internet, en **mijn kaartje**).

Alftern aan de **Rijn-stroom** bij Bonn werd stroomopwaarts aan de **Rijn-stroom** de **Moezel/Sauer** bij **Alftern**, gevolgd door een tweede element, **Alftern-aco**, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Aftern-aco**, een L-emphaticum, en als zodanig, dus verminkt, in de vroeg-middeleeuwse bronnen opgetekend.

Alfte, eerder **Alfe-te**, is de afleiding “mit t-Bildung”.

De **Alf** is een **zijrivier** (52 km) van de **Moezel**. Ook de **nabije Moezel-stroom** de **Sauer** was **Alf**, met nederzetting **Alf-tern-aco**, in de loop der tijd geworden tot **Af-tern-aco**. Zie mijn kaartjes.

De **Alf** is zelfs óók een **zijrivier** van de **Sauer** via **Prüm**, ca. 1100 **Alba** (Gysseling). Ook de **nabije Sauer** zelf was **Alf**, waaraan **Alf-tern-aco** > **Af-tern-aco**. **Alba** komt op hetzelfde neer, is in de bronnen ook **Alva**, **Alfa** en **Alpa**. (Zie ook **Krahe!**)

“**Alva**, unbekannt bei **Echternach**, iuxta **Alven**, 1181-1210” (zie **Gysseling**), komt op hetzelfde neer als **Alfa**, **Alf**, de **Sauer-stroom**, waaraan **Alf-tern-aco** > **Af-tern-aco**.

Een plaats **Alf** ligt aan de **Moezel** bij **Koblenz**, 12^e eeuw Biscoues-**Alven** (zie **Gysseling**). De Moezel-stroom was **Alf**, zo ook de **Moezel-stroom** de **Sauer**, waaraan **Af-tern-aco**, in oorsprong **Alf-tern-aco**. Zie mijn kaartjes!
Bij **Koblenz** ligt ook **Alflen**, 12^e eeuw **Alf-lo** (4), **Alf-lue** (2) en **Alf-lona** (1) (**Gysseling**).

De **Albe** is een zijrivier van de **Moezel-stroom** de **Saar** (zie mijn kaartje), op hetzelfde neerkomend als **Alfe**, **Alf**.

Zoveel **Alf**, en **niet zien** dat uit het nabije **Af-tern-aco** de **L** is weggefallen!

Hier volgen **alle** oude namen van **Alfter** aan een **Rijn-stroom** bij **Bonn** (zie mijn kaartjes!), te zien in het *Toponymisch Woordenboek* van **Gysseling**, die door naamkundigen in **Vlaanderen** niet zijn opgezocht bij verklaring van meerdere plaatsnamen !

1067 **Alve-tra**, 1157 **Alve-tre**, 1197 **Alve-tere** (afleiding van de wijd verbreide oude rivier- of waternaam **Alve**, **Al** “mit v-Element”, zie **Krahe**, in de bronnen ook **Alfe**, **Albe** en **Alpe**, zie **Krahe**)

1116 **Halech-tre**, 1118 **Alech-tre** (naamkunde: **jeneverbessenstruik**)

1117 **Hal-tera** (volgens naamkundigen **jeneverbessenstruik**)

1126 **Alf-tre**, **Alfe-tra**, 1185 **Alf-tra**, 1176 **Alf-tere**, 1185 **Alf-thera**,
1216 **Alf-thir** (afleiding van de wijd verbreide oude rivier- of waternaam **Alfe**)

1186-96 **Alc-tre** (ontstaan uit **Ale-ce**, **Alle-ce**, **Al-ce**, afleiding van een wijd verbreide oude riviernaam, “**alteuropäisch**”) Zie hierna, blz. 41.

1186-96 **Al-tre** (ontstaan uit **Ale-tre**, **Alle-tre**, afleiding van een wijd verbreide oude riviernaam, “**alteuropäisch**”)

Alfter, 1116 **Halech-tre**, 1118 **Alech-tre**, toont de afleiding van de wijd verbreide riviernaam **Hale**, **Ale**, “alteuropäsch”, in de bronnen ook **Hale-tre** en **Ale-tre**, maar door naamkundigen **zó ten onrechte verklaard als**:

“Ontwikkeld uit **halahdrja*, collectief met -ja- suffix bij **halahdra*- ‘**jeneverbessetruijk**’. Deze plantnaam vinden we ook terug in **Aalter** en **Haaltert** in Vlaanderen en **Haltern** in Noordrijn-Westfalen” (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*). (Zie hierna Aalter, Haaltert en Haltern!)

Is **Alfter**, **Alfte-re**, **Alve-tre** óók ‘**jeneverbessetruijk**’?

Halech-tre, 1116, oude vermelding van **Alfter**, is óók de oude naam van

Helchteren in Belgisch Limburg, in Franse tekst ook aange-

duid met **Elchteren**. Helchteren is genoemd naar de **Demer**-stroom (zie kaartje).

Zie dr. J. de Vries: “**Helchteren**, 1107 **Hale-tra**, 1114 **Hale-tre**, 1178 **Halech-tera**. Men heeft gedacht aan een oude vorm **halahdrja* afgeleid van *halahdra* = ‘**jeneverbessetruijk**’. – Zie **Haaltert**.”

Hetzelfde kan men lezen in *De Vlaamse Gemeentenamen*: “1107 **Hale-tra**, 1178 **Halch-tra**, **Hale-thra**, 1261 **Halegh-thra** alias **Halech-tera**, 1370

Haelchteren”, de grondvorm van **Helchteren**.

Halech-tre is geworden tot **Haelch-teren**, grondvorm van **Helch-teren**.

Alech-tre is geworden tot **Aelch-teren**, grondvorm van **Elch-teren**.

Ale-che, Hale-che, **Aelche**, **Haelche**, in de bronnen ook **Alche**, **Halche**, “und im Ablaut damit” Elle-che, Helle-che, **Elche**, **Helche**, is een riviernaam!

Haacht, 1152 **Hacht**, **Haecht**, aan Dijle-stroom, die uitloopt in de Demer-stroom, waaraan

Helchteren, 1370 **Haelchteren**, is de L weggefallen, eertijds **Halcht**, **Haelcht**, maar volgens naamkundigen (*De Vlaamse Gemeentenamen*) ‘nederzetting bij bosje kreupelhout’ (zie mijn kaartje!).

Alfter wordt en werd ook aangeduid met Alftern (zie internet).

Alftern, 1118 **Alech-tre**, 1116 **Halech-tre** (aan de Demer in B. Limburg, in 1370 geworden tot **Haelch-teren**, nu **Helch-teren**) komt op hetzelfde

neer als **Aelch-teren**, grondvorm van **Elch-teren**.

De evolutie, Duitse tekst (-tern i.p.v. -teren), gevolgd door een tweede element, n.l. -ach of -aco:
Elch-tern-ach, ook **Alf-tern-aco** > **Ech-tern-ach**, ook **Af-tern-aco**.

Echtern-ach is zó duidelijk de afgesloten vorm van
Elchtern-ach!

Meneer Sapamer, ik vind het onbegrijpelijk dat u hiervoor het lidmaatschap van het tijdschrift *SEMafoor* heeft opgezegd! En dat ook nog zo beledigend aan mij gemeld.

Vergelijk **Echtern-hagen** aan de **Weser**-stroom de **Kalle**, nabij **Elfen-born**,
gem. **Kalletal**. Vgl. **Elf-tern-aco** > **Ef-tern-aco**, oude naam van **Echtern-ach**.

“**Echtern-hagen** is also known as **Aechtern-hagen**” (zie **Echtern-hagen**, Nordrhein-Westfalen), afgesloten vormen van **Aelch-tern-hagen**,
grondvorm van **Elch-tern-hagen**, eertijds ontstaan uit Ale-che en Elle-che.
“Mögliche Nahmen unter denen sie den gesuchten Ort finden könnten, wären: **Aechtern-hagen**” (zie **Echtern-hagen** Ortskarte und Wettervorhersage – World Places).

Ale-che, **Alche** “und im Ablaut damit” **Elche**, is een wijd verbreide oudeuropese riviernaam, zo ook

Ale-ce, **Alce** “und im Ablaut damit” **Elce**, zo ook

Ale-ke, **Alke** “und im Ablaut damit” **Elke**.

Alf-tre aan een **Rijn-stroom** bij **Bonn** was in 1186-96 **Alc-tre**.

Alc-tre is de grondvorm van **Elc-tre**, **Elck-teren**, aan de **Sauer-stroom** geworden tot **Eck-teren** en **Ecktern-ach**, andere aanduidingen, namen van **Echtern-ach** (zie Van der Aa, *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden* uit 1851, waaronder ook Luxemburg), in de vroege middeleeuwen **Af-tern-aco**, afgesloten vorm van **Alf-tern-aco**.

Alec-teren, **Aelc-teren**, **Alc-teren** zijn de grondvormen van **Ellec-**, **Elc-teren**.

Alf-tre aan de **Rijn-stroom** bij **Bonn** was in 1186-96 ook **Al-tre**, aan de Dender > **Attre**, 12^e en 13^e eeuw **Atre** (5) (zie Gysseling) < **Ael-tre** < **Ale-tre** < **Ala-tra**.

Al-tre is de wijd verbreide oude riviernaam **Ael-tre**, “und im Ablaut damit” **El-tre**, herkomst van **Ael-teren**, **Al-teren** “und im Ablaut dazu” **El-teren**, aan de **Sauer-stroom** bij **Eltern-ach** geworden tot **Ettern-ach**, andere aanduiding, naam van **Echtern-ach** (zie Van der Aa, *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden* uit 1851, waaronder ook Luxemburg), met oudste naam uit de vroege middeleeuwen **Eptern-aco**, afgesloten vorm van **Elptern-aco**. Elte-ren komt op hetzelfde neer als Elpte-ren, Elfte-ren. Elte is ontstaan uit Elle-te, afleiding “mit t-Bildung”, een wijd verbreide riviernaam (zie ook **Krahe**), eertijds ook geworden tot de klankomwisseling Ettele, Ettel, eveneens wijd verbreid. Zie in mijn onderzoeken **de vele stromen Elte**, eerder Elle-te.

Aalter

in Oost-Vlaanderen, woonplaats van naamkundige

Luc Van Durme, 974 **Halef-tra**, 1112 **Hal-tra**, 1171 **Hal-**
tre, 1289 **Haeltert**, 1360 **Aeltre** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*),
is niet wat naamkundigen daarover schrijven!

Zie hierna **Atert**, rivier in Luxemburg, < **Aeltert**, zijrivier van de **Elz**, “mit
germanischer Lautverschiebung die **Elte**” (zie Krahe), < **Ale-te**, “im Ablaut” **Elle-te**.

Aalter, eerder **Ala-tra** is genoemd naar de **Schelde-stroom** de **Durme!**

Maar in *De Vlaamse Gemeentenamen* staat geschreven:

“**Aalter** wordt gewoonlijk verklaard uit Germaans **halahdrja*, een afleiding met het verzamel-suffix *-ja* van de plantnaam **halahra*, zelf een samenstelling van de adjectivische basis **halaha* ‘stekelig’ met **dra*, dat later evolueerde tot *-ter/-teer* met betekenis ‘boom’.

Gysseling vermoedt dat het woord in onze streken bepaaldelijk betrekking had op de **jenever-bessenstruik**. Dezelfde plaatsnaam is bewaard in de Duitse plaatsnaam **Haltern**, met als oude vormen 948 **Halahtra**, 1140 **Halatra**, en in de Oost-Vlaamse gemeentenaam **Haaltert** (zie daar). Het element *ter/teer* is identiek met Engels *tree* en leeft in Vlaamse dialecten tot op vandaag voort in samengestelde boomnamen als *herenteer* ‘haagbeuk’ en in plaatsnamen als **Appelterre** (zie daar). Germaans **halaha-dra-ja* ontwikkelde zich door samentrekking en assimilatie tot **halechtra*, waarin de verbinding *-cht-* evolueerde tot *-ft-* (vergelijk Algemeen Nederlands *heft* naast *hecht*), vandaar *haleftra*, de oudste attestatie. Deze vorm leidde door verkorting tot *haltra* en na verdoffing tot *haltre*. De begin-*h* wordt in de westelijke dialecten niet gearticuleerd, vandaar de moderne vorm **Aalter**.” (**Haltern**, 1140 **Hala-tra**, “aan de samenvloeiing van de Stever en de Lippe”, met Stever-zijstroom **Halappa** (zie *Das Apa-Problem*), is genoemd naar **Hal-**, **Hael-apa**, zie mijn kaartje!)

Aal-te-re en **Ael-tre** waren eerder **Ala-tra**, in de bron-

nen ook **Ala-dra**, afleiding van de Oud-Europese *algemene rivier-*

naam **Ala**, in de bronnen ook **Hala**, dus ook **Hala-tra**.

Ala-tra werd bij **Ael-tra** aan de Dender tot **Atra**, oude naam (zie Gysseling) van **Attre** < **Altre**.

Hala-te werd aan de Maas bij Den Bosch tot de metathesis **Hatalle**, ca 815, nu **Hedel**, ca. 800-850 **Hedilla**, metathesis van **Heli-da**. **Ali-ta** en **Hali-ta** werden tot **Atila** en **Hatila**, 9^e eeuw, nu **Attel**, aan de rivier de **Attel**, zijrivier van de Donau-stroom de Inn, waaraan ook **Aettl**, 8^e eeuw **Attula**, in oorsprong **Allu-ta** en **Ale-te** > **Atele**, **Aettle**, **Aettl**. Zie alle oude namen in het *Ortslexikon* van Köbler. Er is nog zo veel meer!

Ala-da werd tot de metathesis **Adala**, **Adele**, wijd verbreid. Zie mijn laatste werkstukken.

Ale-tra, **Hale-tra** is in wezen ook **Alef-tra**, **Halef-tra**, 974,

dat aan de **Sauer**-stroom bij **Aelf-tre**, **Aelf-teren**, Duits **Aelf-tern**,

gevolgd door een tweede element als **-aca**, **Aelf-tern-aca**, in de loop der

eeuwen afsleet tot **Aef-tern-aca**, 752, weer een oude naam van **Echtern-ach** (zie Gysseling), ook aangeduid met **Ettern-ach**, afgesleten vorm van **Eltern-ach**, met grondvorm **Aeltern-ach**,

dat is **Aalteren**, **Aalter**.

Aeltern komt op hetzelfde neer als **Aelftern**, grondvorm van **Eltern** en **Elftern**, dat bij **Aelftern-aca**, **Eltern-ach** en **Elftern-aco** in de loop der tijd is geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Aeftern-aca**, **Ettern-ach** en **Eftern-aco**, nu **Echtern-ach** < **Elchtern-ach**.

Ala-dra werd bij **Ael-dra-na** in de loop der eeuwen tot **A-dra-na**.

Adrana (< **Ael-dra-na**) is de oude naam van de **Eder**, zijrivier van de Weser, via Fulda, met oude naam **E-der-na** (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 41), de afgesleten vorm van **Eel-der-na**. De Eder wordt ook **Edder** genoemd, eerder **Edder-na** < **Elder-na**.

De rivier zou eigenlijk moeten worden aangeduid met **Aalder** “im Ablaut

damit” **Eelder** of **Elder**, naar de herkomst. Zie mijn laatste werkstukken!

Vergelijk **Aalden**, 1332 **Ale-de**, 1482 **Eelde** (zie Van Berkel en Samplonius),

gelegen aan de **Aalder**, stroom in **Drenthe**.

De oude namen waren eerder **Ala-da** en **Ele-de**, **Ela-da**, wijd verbreide oude **rivier**-namen, eertijds ook geworden tot de **vele** klankomwisselingen **Adala**, **Adele** en **Edele**.

Vergelijk ook “**Ahlden**, 12. Jh., **an der Aller** bei Fallingbostel, **Alo-dun**, **Ale-then**, **Al-den**” (zie het *Ortslexikon*), elders ook > Adolun, **Adelen** en **Athelen**.

De **Aller**, zijrivier van de Weser, was in 1096 **Ala-ra**, afleiding “mit *r*-Bildung” (zie *Krahe, Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37), met nederzetting **Ale-the**, eerder **Ala-ta**.

Ala, “**alteuropäisch**” is wijd verbreid

in **Europa**, met vele afleidingen, **Ala-ra**, **Ala-na**, **Ala-ma** (ook > **Amala**), **Ala-ta** (ook > **Atala**), **Ala-da** (ook > **Adala**), **Ala-tra**, **Ala-dra**, **Ala-cha**, **Ala-ca**, enz., “mit *r*-Bildung”, “mit *n*-Suffix”, “mit *m*-Suffix”, “mit *t*-Bildung” enz., bij alle afleidingen ook vooraf gegaan met de letter **H**.

Aalter, **Aalder** en **Aalten**, **Aalden** “im Ablaut”:

Elter, **Elder** en **Elten**, **Elden** en **Eelter**, **Eelder** en **Eelden**, **Eelten** zijn **riviernamen**, ook geworden tot **Etter** (**Edder**), **Etten**, **Eter**, **Eder**, **Eden**, **Eten**, eertijds ontstaan uit ingewikkelder vorm. **Elter**, **Elder** en **Eelder** zijn ook zuiver overgeleverd. **Eelten** of **Eelthen** is altijd geworden tot **Eten**, **Eethen**, ontstaan uit **Eelte-**, **Eelthe-ne** > **Etene**, **Ethe-ne**, waarna **Eten**, **Eethen**.

Aalten, eerder ook **Ali-ti-na**, is bij **Ael-ti-na** geworden tot **A-ti-na**, oude naam van **Eethen**, ook **Ette-ne**, afgesleten vorm van **Elte-ne**, hier de Maas-stroom (zie *De herkomst van de naam Aalst*).

Eethen of **Eten** zou dus eigenlijk **Aelten** of **Elten** of **Eelten** moeten heten, naar de herkomst. Er is nog zó onnoemelijk veel meer! Zie mijn laatste onderzoeken *Een reactie, en nog veel meer*, en vooral *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen*, naar aanleiding van het vinden van vele plaats- en riviernamen in het *Ortslexikon* van **Gerhard Köbler**, die mijn vele gevonden herkomsten van plaats- en riviernamen **bevestigen!**

Wijd verbreide **riviernamen** in Europa, herkomst van **Echtern-ach** (< **Elchtern-ach**):

Aelchte-ren, Alchte-ren “und im Ablaut damit” **Elchte-ren.**

Aelste-ren, Alste-ren “im Abl.” **Elste-ren.**

Aelte-ren, Alte-ren, “und im Ablaut damit” **Elte-ren.**

De hier groot geschreven namen zijn enkele herkomsten van Echternach!

Elchte-ren, Duits **Elchtern,** gevolgd door **-acus, Elchtern-acus,** werd in de loop der eeuwen, “soms veel eeuwen” (zie dr. M. **Gysseling**), “op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid” (zie dr. J. **de Vries**), te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige

namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Echtern-acus,** en als zodanig, dus VERMINKT, in de bronnen opgetekend: “**Echtern-acus, sita fluvio Sura**”.

De ultieme herkomst is de afleiding “mit *t*-Bildung” van de wijd verbreide riviernaam

Aelche, Alche “und im Ablaut dazu” **Elche,** eerder Ale-che, Alle-che en Elle-che.

Aelste-ren, Alste-ren “im Ablaut damit” **Elste-ren,** Duits

Aelstern, Alstern en Elstern, gevolgd door **-aco,** werden in de loop der eeuwen, “soms veel eeuwen” (zie dr. M. **Gysseling**), “op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid” (zie dr. J. **de Vries**), te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende

Aestern-aco, Astern-aco en Estern-aco,

en als zodanig, dus VERMINKT, in de bronnen opgetekend, te zien in *Monumenta Germaniae Historica* en *Acta Sanctorum*, en “**Sanctus Willibrordus obit Asternaco**”.

Elte-ren, Duits **Eltern,** gevolgd door **-ach, Eltern-ach,** werd in de loop der eeuwen, “soms veel eeuwen” (zie dr. M. **Gysseling**), “op de *vlugste* en *vluchtigste* manier aangeduid” (zie dr. J. **de Vries**), te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker

in de mond liggende **Ettern-ach,** en als zodanig, dus VERMINKT, in de bronnen opgetekend (zie het *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden* van Van der Aa, waarin Echternach ook wordt aangeduid met Ettern-ach).

Ettern-ach < **Eltern-ach**, Nederlands **Elte-ren-ach**, ligt aan de **Sauer**, de **Sauer** met zijrivier de **Elz**, “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte**” (zie Krahe), de Elte met zijrivier de **Attert**, Luxemburgs **Atert**, de afgesleten vormen van **Altert** en **Aeltert**, eerder **Alte-ret** en **Aelte-ret**, grondvormen van **Elte**(-ret).

Maar er is meer:

Een zijstroom van de **Alzette** of “die **Elte**” (zie Krahe), via **Eisch** of **Eischen** heet “**Elter**” (Ober-), in het Frans Autel-Haut, **beek** in het grooth. Luxemburg. Zij ontspringt in de Belgische provincie Luxemburg, in het dorp **Ober-Elter** (Autel-Haut), vloeit in eene strekking van het Westen naar het Noorden, langs **Nieder-Elter** (Autel-Bas) en Barnich, en bereikt de grenzen des groot-hertogdoms een weinig ten zuiden van het dorp Sterpenich, vallende bij het dorp Hagen in de **Eischen**.” (Zie het *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden* van Van der Aa, uit 1851, waarbij toen ook Luxemburg behoorde).

Alle-te werd in het Frans bij **Aule-te** in de loop der tijd tot de klankomwisseling **Autele**, resulterend in de namen **Autel-Haut** en **Autel-Bas**.

Maar er is meer:

Elter (Nieder-**Elte**, fr. Autelbas) was in 1224 **Altare** (Gysseling), d.i. **Alte-re**.

De **Sauer-stroom** was (is!) dus **Aeltert**, **Aelte-ret**, **Alte-ret** “im Ablaut” **Elte** (een wijd verbreide riviernaam!), waaraan **Ettern-ach**, afgesleten vorm van **Eltern-ach**.

De **Sauer-stroom** de **Elte** (waaraan **Ettern-ach** < **Eltern-ach**, **Elte-ren-ach**), “fliesst bei **Ettel-brück** in die **Sauer**” (zie WikipediA Alzette).

Ettel-brück was eerder **Ettele-brück**, klankomwisseling van **Elle-te-brück**, gelegen aan de rivier de **Elte** (ook Alzette of Elz).

De **Attert**, Luxemburgs **Atert**, < **Altert** en **Aeltert**, < **Alte-ret** en **Aelte-ret**, ontspringt in het zuidoosten van België, b. Tiaumont, “gut 11km nordwestlich der Provinzhauptstadt **Arlon**”, Nederlands **Aarlen**, klankomwisselingen van **Alron** en **Aalren**, ontstaan uit **Ale-ren**. Zie mijn vele vergelijkingen in mijn laatste werkstukken!

“**Eptern-acum, Etern-ach**, bourg dans le Duché de Luxembourg (zie internet, T-ZYT:5, door Johannes Boudot), is de afgesloten vorm van **Eeltern-ach**, ontstaan uit **Ele-te**, de wijd verbreide oude riviernaam **Ele** (zoals b.v. de **Ehle**, zijrivier van de **Elbe**), hier “mit *t*-Bildung”, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Etele**.

Zie in mijn onderzoeken het vele **Atere**, **Attere** en **Ettere**, **Etere**, **Eitere**, **Ittere**, zó duidelijk de afgesloten vormen van
Aelte-re, **Alte-re** en **Elte-re**, **Eelte-re**, **Eilte-re**, **Ilte-re**.

Haaltert nabij **Aalst**, 1046 **Haletrut**, 1142-1186 **Haltra**, 1194 **Haltera**, 1330 **Haltre**, 17^e eeuw **Haeltert**, betekent niet ‘**jeneverbessenstruik**’ (Gysseling) of ‘stekelige heester’ (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*).
De plaats is genoemd naar een **Dender-stroom**, waaraan het is ontstaan, de riviernaam **Hale**, met afleiding **-te-ret**. **Haeltert** komt op hetzelfde naar als **Aeltert**, geworden tot **Atert**, **zijrivier** van de **Elz**, “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte**” (zie Krahe).

Ale-tre, **Hale-tre** is de afleiding van een wijd verbreide riviernaam, ook voorkomend als **Ale-ste**, **Hale-ste**.

De riviernamen zijn geworden tot **Ael-tre**, **Hael-tre** en **Ael-ste**, **Hael-ste**.

Vergelijk

Haeltert aan een Dender-stroom nabij Aalst, 1194 **Hal-tera** (zie Gysseling), met **Alfter** aan een Rijn-stroom nabij bij Bonn, 1117 **Hal-tera** (zie Gysseling), in 1189-96 **Al-tre** (d.i. **Al-tere**), 1107 **Alve-tere**, 1176 **Alf-tere**, enz. (zie Gysseling).

Hoe kùnnen naamkundigen toch denken dat **Aelte-ra, Haelte-ra** en **Alte-ra, Halte-ra**, in de bronnen óók **Aelfte-ra, Haelfte-ra** (**Haleftra!**) en **Alfte-ra** en **Halfte-ra** (zeer nabij **Alfter** stroomt de **rivier** de **Halft**, eerder **Halfte**, Halfe-te, een Rijn/Sieg-stroom bij Bonn), ‘**jeneverbessenstruik**’ zou kunnen betekenen!

Dat men **dènkt** dat **Aalter** ‘jeneverbessenstruik’ betekent!
Aalter was 974 Haleftra, 1112 Haltra, 1289 Haeltert, en in 1360 Aeltre.

Aeltre, Haeltre, Altre, Haltre “und im Ablaut damit”
Eltre, Heltre is een **rivier-** of **wáternaam!**

Zie mijn vele **vergelijkingen** en **getekende kaartjes** uit de gedetailleerde atlas!

Op de **achterkant** van het boek *De Vlaamse Gemeentenamen* staat gedrukt:

“Wat heeft **Aalter** te maken met **jeneverbessen?**” Mijn antwoord: **Niets!**
“Leefden er wolven in Wulvergem?”
“Vanwaar komen namen als Leuven, Ophoven of ’s-Gravenwezel?”
“Ken je de oorspronkelijke betekenis van jouw gemeentenamen
of ben je **gefascineerd** door de **herkomst** van onze plaatsnamen?” **Inderdaad, dat ben ik!**

Ik ben sinds **1993** in een **fascinerend vergelijkend onderzoek** terecht gekomen.
Ik heb van vele plaatsnamen de **herkomst** ontdekt, volgens een intensieve vergelijkende methode in hetzelfde grote oude taalgebied, riviernamen stammend van vóór onze jaartelling.

Naamkundigen hebben op nog niet één naam gereageerd!

Aalter is genoemd naar de **stroom** waaraan het is ontstaan,
de **Schelde-stroom** de **Durme**.

Aeldre, Haeldre, Aldre, Haldre “und im Ablaut damit” **Eldre, Heldre** is een riviernaam.

Aalderen, Haalderen, Alderen, Halderen en Elderen, Helderer (Eelderer, Heelderer) zijn rivier- of waternamen.

Aalteren, Haalteren, Alteren, Halteren en Elteren, Helteren (Ealteren > **Eteren**, Healteren > **Heteren**) zijn rivier- of waternamen!

Aan de **Waal** ligt naast **Nijmegen** de plaats **Haalderen**, zo ook **Hatert**, nu deel van **Nijmegen**, de afgesloten vorm van **Haeltert**. Zie mijn kaartje.

Haalderen was in 1254 Halen-de-ren, 1294 Halderen, 1348 Haalderen (zie Van Berkel en Samplonius).

Haalderen komt op hetzelfde neer als Haalteren, hier dan ook verklaard als:

“Misschien < germaans **halahdrum* ‘**bij de jeneverbessenstruiken**’. Een afleiding van mnl. *hael* ‘dor’ is niet waarschijnlijk. Vergelijk ook Halder en Hellendoren.” (Zie in mijn onderzoek de werkelijke herkomst van Hellendoorn!) **Haalderen is genoemd naar de Waal-stroom.**

Hoe is het mogelijk dat **Van Berkel** en **Samplonius** niet zien dat uit **Hatert** de **L** is weggevallen! In 1517 was Hatert immers **die Haltert!**

Hatert was in 1794 **Hettert** of **Hatert**, de afgesloten vorm van **Heltert**, .
..... met grondvorm **Haeltert**.

Bij Hatert staat de aantekening: “De herkomst en betekenis is onbekend. **Blok** schaat deze naam onder de categorie eenstammige namen die niet met behulp van het Germaans kunnen worden verklaard.” Het vele **Hette-re**, zoals b.v. **Hetter-scheid**, was eertijds **Helte-re** (= **Elte-re**).

Wat zuidelijker van **Nijmegen** ligt **Hattert** of **Hatert**, ook aangeduid met **Halert** (!), oud adellijk huis in het Land van Cuick, bij Vierlingsbeek (zie Van der Aa), aan een **Maas**-stroom (zie mijn kaartje, waarop altijd nog meer is te zien!). De namen waren in oorsprong Haltert en Haeltert, zoals Haeltert bij Aalst in Vlaanderen.

Hattert ligt ook aan de Rijn-stroom de Wied, onder Bonn, vlakbij de plaats **Astert** (< **Alstert**, **Alste-ret**), aan dezelfde stroom, in hetzelfde stroomgebied als **Alfter**, voorheen **Haltera** en **Altre**. Zie mijn kaartjes waarop het allemaal, en nog veel meer **TE ZIEN** is!

Ik besprak eerder, naar aanleiding van **Af-tern-aco** < **Alf-tern-aco** aan de **Moezel**-stroom de **Sauer**, de niet ver daar vandaan gelegen rivier de **Alf**, zijstroom van de **Moezel**.

Een zijstroom van die **Alf** is de **Elter-bach** (zie WikipediA Fluss Alf),

..... met grondvorm **Aelter-bach**. Vgl. **Aalter** in

Vlaanderen, volgens naamkundigen ‘jeneverbessenstruik’.

Af-tern-aco en **Ettern-ach**, nu **Echternach**, waren eertijds **Alf-tern-aco** en **Eltern-ach**.

Vergelijk de **Elter-bach** met **Etters-bach** en **Etten-bach**, zijstromen van de **Elz** bij Straatsburg, “mit germanischer Lautverschiebung: **Elte**” (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*). Zie mijn kaartje uit de gedetailleerde atlas!

De beken waren in oorsprong **Elters-bach** en **Elten-bach**, ‘beken van de **Elte**’ (**Elz**), zijrivier van de Rijn bij Straatsburg.

Een nabije zijrivier van de **Sauer** is de **Elze**, “mit germanischer Lautverschiebung: **Elte**”.

Ettern-ach, andere aanduiding voor **Echtern-ach**, aan de **Sauer** (zie Van der Aa), is

de afgesloten overgeleverde vorm van **Eltern-ach**, d.i. **Elte-ren-ach**, met

grondvorm **Aelte-ren-ach**, de riviernaam Ale-te, grondvorm van Elle-te.

Vergelijk **Aalter** in **Vlaanderen**.

Echtern-ach was eertijds **Elchtern-ach**, d.i. **Elchte-ren-ach**,

grondvorm van **Aelchte-ren-ach**, de riviernaam Ala-che, grondvorm van Elle-che.

Aef-tern-acus, 980, oude naam van **Echtern-ach** (zie Gysseling), was in oorsprong **Aelf-tern-acus**, genoemd naar de Sauer-stroom. De ultieme herkomst is **Alef-tra** óók **Halef-tra**, 974, oudste naam van **Aalter**, genoemd naar de **Schelde**-stroom de **Durme**.

Ef-tern-aca, 895, oude naam van **Echtern-ach** (zie Gysseling), was in oorsprong **Elf-tern-aca**. **Heffingen**, **Hef**-ingen, nabij **Echtern-ach**, aan dezelfde stroom, was eertijds **Helf**-ingen, op hetzelfde neerkomend als **Elf**-ingen.

“**Eft**, 12. Jh., ein **Bach** bei **Saarburg**, **Eve-tha**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Eelve-tha** en **Elfe-tha** > **Elf-tha**, **Elft**. Het zal ook de plaats Eft-Hellendorf zijn, dat gelegen is in hetzelfde stroomgebied als **Ef-tern-aco**, < **Elf-tern-aco**, nu **Echtern-ach**.

Vergelijk de familienaam **Van Elferen**. Een afleiding daarvan is Elfteren, in het Duits Elftern, dat bij **Elftern-aca** in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende **Eftern-aca** werd, en als zodanig, dus verminkt, in de bronnen werd opgetekend, voor het eerst in 895.

Elfte aan de Weser-stroom bij Minden is zuiver overgeleverd, zo ook **De Elft**, aan de Maas-stroom bij Grave in Noordbrabant, volgens mij bij **d’Elft** geworden tot

Delft in Zuidholland, volgens mij voorheen **Elfnum**, 918-948, ligging onbekend, in Zuidholland. (Zie Elfnum in het *Lexikon* van Blok).

Heft aan de Donau-stroom de Vils was eertijds **Helft**, **Helfte** < **Helfe-te**.

Nogmaals **Eppel-dorf** aan de **Sauer**/Ernz-stroom, 10^e eeuw **Epplen-dorf**,..... **NABIJ Ep-tern-aco**, eveneens aan de **Sauer**-stroom.

De evoluties: **Elle-pen-dorf** > **Eppelen-dorf**, waarna **Epplen-dorf**
Elp-tern-aco > **Ep-tern-aco**

Epplingen ligt aan de **Tauber**-stroom de Umpfer. Aan een andere zijstroom van de **Tauber**, de Aschbach, ligt **Elpers-heim**, ‘woonplaats aan **Elpe**’, de **Tauber**-stroom.

De herkomst van Epplingen is: **Elle-pe** > **Eppele**, waarna **Eppe-ingen**.

Nogmaals **Ep-tern-aco** < **Elp-tern-aco**, in **Luxemburg**.

Vergelijk **“Ep-wegen, 8. Jh., wüst in Luxemburg”** (zie het *Ortslexikon*), ook te zien in het *Altdeutsches Namenbuch* van Ernst Wilhelm Förstemann.

Nogmaals:

“Epti-acum in Luxemburg” (zie het *Altdeutsches Namenbuch* van Förstemann).
Vergelijk

“Helpe (Flussname) s. Helpi-thi” (*Ortslexikon*), in wezen ook **Elpi-thi**,

bij **Elpti-acum** in de loop der eeuwen, “soms veel eeuwen” (zie dr. M.

Gysseling), “op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid” (zie dr. **J. de Vries**), te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond lig-

gende **Epti-acum**, en als zodanig, dus verminkt, in de bronnen opgetekend.

Epti-acum < Elpti-acum, gelegen aan de rivier de **Elti**, nu de **Elz**, zijstroom van de **Sauer**, “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte**” (zie Krahe). **Elti** is óók **Elpti**! Zie hierna veel meer, van wat er te lezen is over Epti-acum in het *Ortslexikon* van **Gerhard Köbler**! De nederzetting ligt aan de Alzette, Elz, Elte, zijrivier van de Sauer!

Nogmaals de **Seine**-stroom de **Epte**, eerder **Epta** (zie internet) < **Elpta**.

Ept-ingen ligt aan een Rijn-stroom bij Basel, grenzend aan Hauenstein-**Ifental**, dat wijst op de afgesloten vorm van **Ilfen-tal**, op hetzelfde neerkomen als **Ilpen-tal**. **Ilpe** is in de bronnen óók **Elpe**. Ept-ingen was in 1145 Ebittingen, d.i. Ebit-ingen, dat wijst op Eelbet-, Eelpet-ingen, in 1189 Etingen, in 1194 Eptinwin (zie WikipediA Eptingen).

Zie het meerdere Iffe, Iff, rivieren, en Ifta, zijrivier (en plaats) van de Werra, < Ilfe en Ilfta. Zie mijn kaartjes!

De **Iff** is een zijrivier van de Main bij Würzburg. De herkomst is: **Ilfe > Iffe, Iff**
Aan de **Iff** ligt **Ippen-heim**, de afgesloten vorm van **Ilpen-heim**, op hetzelfde neerkomend als **Ilfen-heim**. Zie mijn kaartje!

Vergelijk **Ippen-heim** met de eerder besproken nabije plaatsen **Ippen-dorf** en **Ipplen-dorf**, 1118 **Ippelen-dorf**, 1197 **Yppelen-dorf** (zie internet), aan de Rijn-stroom bij Bonn, in oorsprong:

Il-pen-dorf > Ippen-dorf

Ille-pen-dorf > Ippelen-dorf

Yle-pen-dorf > Yppelen-dorf

Ifte, 1223, oude naam van **Hijfte** (gem. Lochristie) bij Gent (zie Gysseling), is de afgesloten vorm van **Ilfte** < **Ilfe-te**, in 1187 ook **Ive-ta** (zie dr. J. de Vries), de afgesloten overgeleverde vorm van **Ilve-ta**, op hetzelfde neerkomend als **Ilfe-ta**.

De nederzetting is genoemd naar de **Schelde**-stroom de **Durme**, een zijstroompje daarvan. Zie mijn kaartje!

Vergelijk **Ilve-rich** aan de Rijn-stroom bij Düsseldorf, 904 **Elf-rich** (zie Gysseling).

Aan de **Durme** ligt ook **Elver-zele**, 1123 **Helver-cele** (zie De Vries), d.i. *zele* ‘woning’ aan **Elve**, **Helve**, op hetzelfde neerkomend als **Elfe**, **Helfe**, en **Ylfe**, **Hylfe**. Immers, **Elle**, **Helle** is in de bronnen ook **Eile**, **Heile**, ook geschreven als **Yle**, **Hyle**. Zie mijn kaartje! **Elve** is El-waterloop “mit v-Element” (zie Krahe).

Yle-fe, **Ylfe-te**, **Ylfte** werd in de loop der eeuwen, “soms veel eeuwen” (Gysseling), tot het gemakkelijker in de mond liggende **IJfte**, óók een aanduiding voor **Hijfte** (zie internet)!

Hyle, **Hylfe-te**, **Hylfte** werd in de loop der eeuwen “soms veel eeuwen” (Gysseling), tot het gemakkelijker in de mond liggende **Hijfte**.

Hijfte, genoemd in *Van den Vos Reynaerde*, in 1223 **Ifte**, heeft dezelfde herkomst als de **Ifta**, zijrivier van de **Werra**, afgesloten vorm van **Ilfta** < **Ilfe-ta**, op hetzelfde neerkomend als **Ilve-ta**, afgesloten overgeleverd als **Ive-ta**, 1187, oude vermelding van **Hijfte**, afgesloten vorm van **Hylfte**, genoemd naar de **Durme**-stroom. Zie mijn kaartje van de rivier en plaats Ifta.

Terug naar Epte:

Een zijrivier van de **Epte** is de Ruisseau d'**Hales**-court (zie internet). De naam is afgeleid van de oude riviernaam **Hale** (**Ale**), eerder **Hala** (**Ala**) of **Hali** (**Ali**), “**alteuropäisch**”.

Hala-te is geworden tot de klankomwisseling **Hatalle**, oudste vroeg-middeleeuwse naam van Hedel aan de Maas bij 's-Hertogenbosch.

Hali-ta werd tot de klankomwisseling **Hatila**, 9^e eeuwse naam van **Attel** bij Wasserberg, aan de rivier de **Attel**, eerder **Attele**, zijrivier van de **Inn**, klankomwisseling van **Alle-te**. Aan de Inn ligt **Aettl**, ook bij Wasserberg, eerder **Aetele**, klankomwisseling van **Ale-te**, eerder **Ali-ta**, aldaar ook geworden tot de klankomwisseling **Atila**, 9^e eeuwse naam van Attel. Aettl was in de 8^e eeuw **Attula**, de klankomwisseling van **Allu-ta** (**Alle-te**). Zie eerder. **Hahle** en **Ahle** zijn rivieren in Duitsland, “**alteuropäisch**”. Vele plaatsnamen zijn van deze riviernaam afgeleid, ook in Nederland en België, onbekend in naamkundige kringen.

“**L'Epte** est aussi connue sous le nom de **Itta** aux Xe siècle“, zo ook **Epta** (zie internet.)

De **Elta**, zijrivier van de Donau (zie mijn kaartje), komt op hetzelfde neer als **Elpta**, in de loop der eeuwen geworden tot **Epta**, zijrivier van de Seine.

De herkomst van **Itta** is **Ilta**, op hetzelfde neerkomend als **Ilfta**, in de loop der eeuwen geworden tot **Ifta**, zijrivier van de Werra (zie mijn kaartje).

Meneer Spamer (het is alweer een tijdje geleden, pagina's eerder, dat ik u heb aangesproken), mijn onderzoeken tonen al het voorgaande aan met vele vergelijkingen, vergelijkingen die u helaas niet wil bestuderen, omdat ik geen naamkundige ben, **géén wétenschapper!**

Itta, onbekend, is een “**cours d'eau** près du Tenu, Loire Inf., 2x **Itta** en 1x **Etta**, in 652, en in 1049 nog 1x **Etta** (zie Gysseling).

De herkomsten zijn **Ilta** en **Elta**, eertijds ontstaan uit **Ila-ta** en **Ella-ta**, de afleiding “mit *t*-Bildung”.

De **Ette** is een **zijrivier** van de Neckar, via Jagst, waaraan **Etten-hausen**, afgesloten vormen van **Elte** en **Elten-hausen** (zie mijn kaartje).

Vergelijk **Etten-hausen** bij de rivier de **Elte**, zijrivier van de Werra (zie mijn kaartje). Zie hierna **Et-scheid** en **Ettel-scheid**, verminkt overgeleverde vormen van **Elt-scheid** en **Elle-te-scheid** > **Ettele-scheid**.

Nu volgt een aanvulling op **Hedel-scheid**, besproken op blz. 9. Ik schreef daar:

Hedel-scheid, oude naam van **Ell-scheid**, bij Koblenz (z. *Ortslexikon*), was eerder **Hedele-scheid**, metathesis van **Hele-de-scheid**, ‘waterscheiding van Hele, in de bronnen ook Ele en Helle, Elle, ... **Ell**.

Ik behandelde daar ook **Ehl-scheid**, d.i. **Eel-**, **Ele-scheid**, aan Rijn-stroom de Wied. Ik behandelde daar ook **Et-scheid**, d.i. **Elt-**, **Elte-scheid**, aan Rijn-stroom de Wied. Ik behandelde daar ook **Ettel-scheid**, eerder **Ettele-scheid**, de klankomwisseling van **Elle-te-scheid**, aan de Maas-stroom, de Roer (Rur) met zij-rivier de **Elle** bij Gulik, waaraan de plaats **Ellen**, d.i. **Elle-ne**, in 1222 **Ali-na** (zie Gysseling), d.i. **Ale-ne**, grondvorm van **Elle-ne**. Zie van al deze plaatsnamen en rivieren mijn getekende kaartjes, waarop nog veel meer te zien is!

Dit mijn werkstuk doorlopend, en aangekomen bij de plaats **Hedel-scheid** op blz. 9, dacht ik: Zal er ook een plaats **Edel-scheid** bestaan? Even **Ort Edelscheid** googelen!

En warempel, die wàs er!

“Ort **Drei-born**, dorf am Nationalpark Eifel, in einem Vertrag **Edel-scheid** genannt.”
De waterscheiding is genoemd naar de aldaar ontspringende 3 bronnen, Drei-born (< Drei-bron).

Dreiborn (voorheen **Edel-scheid**) en **Ettel-scheid** zijn nu kernen, stadsdelen van Schleiden!

De evoluties (géén “onzin”): **Ele-de-scheit** > **Edele-scheit**, **Edel-scheid**
Elle-te-scheit > **Ettele-scheit**, **Ettel-scheid**
De nederzettingen zijn genoemd naar Maas/Roer/Olef-stromen.

“**Ettel**-dorf, 9. Jh., bzw. 12. Jh., bei Bitburg, **Adilin**-dorf, **Eddelen**-dorf, **Ettelen**-dorf, **Etilin**-torph” (zie het *Ortslexikon*), toont de uitkomsten van de volgende evoluties:

Ali-din-dorf > **Adilin**-dorf, “und im Ablaut damit”
Elle-den-dorf > **Eddelen**-dorf,
Elle-ten-dorf > **Ettelen**-dorf,
Eli-tin-torph > **Etilin**-torph

Meneer Spamer, Van al die klankomwisselingen heeft u geen weet!

Ali-din-dorf “und im Ablaut damit” **Elle-den**-dorf, **Elle-ten**-dorf en **Eli-tin**-torph, is ‘nederzetting aan **Ale** en **Elle, Ele**’, wijd verbreide **Oud-Europese** riviernamen, eerder **Ala** en **Ella, Ela** of **Ali** en **Elli, Eli**, de stroom waaraan het dorp is ontstaan. **Zie voor meer: mijn laatste werkstukken!**

Voorgaande oorspronkelijke vormen zijn ook veelvuldig zuiver overgeleverd,
maar dan niet gevolgd door een tweede element, zoals -dorp.

Het zijn de plaatsnamen **Aalden, Elden, Elten** en ‘**Eelten**’, ontstaan uit Ale-den, Elle-den, Elle-ten, Ele-ten. Gevolgd door een tweede element werden zij tot een klankomwisseling. Er zijn daarvan vele voorbeelden in mijn werk te vinden.

Eethen (zie in *De herkomst van de naam Aalst*), zou eigenlijk **Eelthen** moeten heten, naar de herkomst.

De oude vermelding van Eethen (of Eten) is **Ati-na**, 850 < **Aelti-na** (**Aalten**).

Meneer Spamer,

Voor u zijn al die vroeg-middeleeuwse plaats- en riviernamen, zoals Adilin, Eddelen, Ettelen en Etilin, **enz., enz., enz.**, (zie mijn onderzoeken!) “**de oorspronkelijke vormen**”.

Dat zijn voor u de “feiten”, “harde feiten, vermeldingen in de oudste oorkondes, enz.”, zoals u mij schreef.

Mijn ontdekte klankomwisselingen, en het wegvallen van de L uit vele namen, zijn voor u de uitkomsten van een “**theorie**”. Volgens u hang ik zelfs een geloof aan, zoals u mij schreef, “net als die Delahaye-aanhangers”.

Ik heb van vele namen de herkomst ontdekt. Maar u bent er niet in geïnteresseerd. Waarom niet? Omdat ik geen naamkundige ben. Omdat ik **géén wétenschapper** ben!

Meneer Spamer, Ik heb bijna een hekel gekregen aan het woord -wetenschapper-, **dóór U**. Het woord ligt u in de mond bestorven! U oordeelt, zonder mijn werk te bestuderen. Dat blijkt uit al uw reacties.

Enkele jaren geleden liet u ook weer van u horen, op 24 augustus 2010. Het werd zelfs de aanleiding tot een nieuw werkstuk op mijn website, met titel: **Een reactie, en nog veel meer**

Ik heb daarin uw woorden weerlegd. Zie blz. **1 t/m 6** van dit werkstuk. Ik heb dat ook gedaan in een mail aan u, opgenomen in dat werkstuk.

Ik toon daar duidelijk aan dat u mijn werk niet eens begrepen heeft.

Nogmaals, hoe kùnt u toch aan het **Netwerk Naamkunde** over mij schrijven:

“*Uiteraard verzwijgt hij de uitkomst.*” Ik heb altijd uitgebreid op uw woorden gereageerd!

Na blz. 6 volgen vele vergelijkingen van namen van plaatsen en rivieren uit het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler, waarin vele namen die mijn gevonden herkomsten bevestigen, in het begin juist die plaatsnamen, die u in deze reactie te berde brengt.

Hoe u over mijn werk schrijft toont aan dat u mijn werk niet heeft bestudeerd, laat staan gelézen!

Zo schreef u mij:

“U schermt voortdurend met **Krahe**. Ik heb **Krahe** in de kast staan. Op geen enkele bladzijde bewijst **Krahe** ook maar één enkele bewering van U over die weggevallen -l-. Alsof U hier **Krahe** kunt gebruiken als bewijsmateriaal. **Krahe** zegt helemaal niets over die -l-. Uw verwijzing naar **Krahe** is derhalve volstrekt nutteloos om Uw **theorie** te bewijzen. Komt U toch tot bezinning. Kom met feiten en ik zal publiceren dat u gelijk hebt. Maar het moeten wel feiten zijn.”

Ik heb op uw woorden gereageerd:

“Krahe heeft het nergens over de weggevallen L. Zou ik dat niet weten?! Ik verwijs nergens naar Krahe als ik heb aangetoond, dat uit een naam de L is weggevallen. Ik verwijs naar Krahe als mijn ontdekte oorsprong een oude riviernaam blijkt te zijn, die óók in zuivere vorm te vinden is in zijn boek *Unsere ältesten Flussnamen*. **Eerst dan verwijs ik naar Krahe.**”

Ik heb niets meer van u vernomen. U komt nergens op terug!

Nogmaals, hoe kùnt u toch schrijven aan het Netwerk Naamkunde:

*“Dag allemaal, In de tekst van Kloens valt te lezen dat ik ooit met hem in discussie ben gegaan. Uiteraard **verzwijgt** hij de uitkomst.”*

Ik had u al eerder geschreven, n.a.v. een mail van u, een maand eerder, 21 Juli 2010:

“Geachte heer Spamer, wanneer gaat het volgende tot u doordringen: **De L, die vaak is weggevallen, is mijn ontdekking**, uitkomst van een vergelijkende methode! Krahe heeft het nergens over een L, die vaak is weggevallen. Ik behoef mij daarvoor dan ook niet op Krahe te beroepen!

En dat doe ik dan ook niet. Maar u blijft maar schrijven dat ik mij daarvoor wel op Krahe beroep.”

Meneer Spamer, U **blijft** ook al die jaren maar volhouden, dat ik een **“theorie”** zou hebben bedacht van de weggevallen L.

Meneer Spamer, U bent, voor wat mijn werk betreft, gewoon **niet voor rede vatbaar.**

U schreef mij op 24 augustus 2010:

“Dag heer Kloens,
Om Uw bewering te logenstraffen dat naamkundigen en historici geen aandacht willen schenken aan uw **theorie** heb ik eens een aantal van Uw beweringen in ‘Nieuw Onderzoek’ op Uw website onderzocht. Ik heb de geschiedenis van die plaatsnamen onderzocht en hieronder treft U een korte samenvatting van mijn bevindingen aan.”

U geeft dan als voorbeeld 6 plaatsen met **Immen-**, voorheen **Imi-ne-**, **Imme-ne-** en **Ymme-ne-**. **Meneer Spamer, nogmaals**, het zijn allemaal plaatsnamen, die ik in mijn onderzoek heb behandeld! **U vertelt mij niets nieuws!**

En u reageert:

“Geen enkele keer komt in een oorkonde die letter -l- voor. Dat geldt ook voor andere plaats- en riviernamen in uw tekst. Dan kan er maar één conclusie zijn: Uw **theorie** deugt niet want er is geen enkel feit dat ze bevestigt.” “U hoeft niet te hopen dat er ooit één taalkundige zo’n **theorie** accepteert. Voor een sluitende **theorie** zijn bewijzen nodig, d.w.z. feiten. Harde feiten, vermeldingen in oudste oorkondes, enz.”

Ook hier blijkt opnieuw dat u mijn werk niet begrijpt.

Waarom léést u mijn bewijzen niet? Nogmaals, al mijn door u genoemde plaatsnamen, mèt de oude vermeldingen, staan in mijn onderzoek! Inderdaad, in geen enkele oude naam komt de letter L voor. **Zou ik dat niet weten?!**

Ik heb echter ontdekt dat deze namen al waren afgesleten toen zij in de middeleeuwse bronnen werden opgetekend. Ik toon met vergelijkingen aan dat **Imi-ne-**, **Ime-ne-** en **Yme-ne-** de **afgesleten** overgeleverde vormen zijn van **Ilmi-ne-**, **Ilme-ne-** en **Ylme-ne-**.

Maar voor u zijn alle oude vermeldingen “**feiten**”, zelfs “**harde feiten**”.

Wonderlijk!

U wilt gewoon niet onderzoeken, lezen, bestuderen, mijn vele vergelijkingen, waaruit blijkt dat Imme-ne- en Ymme-ne-, gevolgd door een tweede element, de afgesleten overgeleverde vormen zijn van Ilme-ne- en Ylme-ne-, waarbij Il-me en Yl-me zijn ontstaan uit Ille-me en Yle-me, eerder Ila-ma en Yla-ma of Ili-mi en Yli-mi, een wijd verbreide oude riviernaam, hier de afleiding “mit m-Suffix”. Ik verwijs dan ook naar **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*,

de oude riviernaam Ilme, Ilma, **Ilmi-na** (zònder tweede element als -dorf, -stedt, enz.)

Ik geef u nu één van de meerdere te geven voorbeelden uit mijn reactie op uw zo wonderlijke mail van 24 augustus 1210, te zien in mijn mail aan u, en in mijn onderzoek **Een reactie** (van u!), **en nog veel meer**:

“**Emmen**-dorf, 11. Jh., bei Uelzen, **Imi-ne**-thorp (2), **Emman**-thorpe” (zie het *Ortslexikon*), ligt aan de rivier de **Ilmen-au**, zijstroom van de Elbe (zie mijn kaartje), in de 10^e eeuw **Elman-au** (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36).

Imi-ne-thorp is hier de afgesloten vorm van **Ilmi-ne**-thorp.
Emman-thorpe is hier de afgesloten vorm van **Elman**-thorpe.

Meneer Spamer,

Dat kan een **brugklasser** nog zien. Waarom **U** niet?!

De ultieme herkomst is **Ilmi-na**, **Elma-na**, afleiding van een wijd verbreide riviernaam in Europa.

U hebt er **niet** op gereageerd. U hebt nog **nooit** gereageerd op mijn ontdekte herkomsten. U hebt nog niets kunnen ondergraven.

Uit al uw gegeven 6 plaatsen met Immen- is de L weggefallen. Ik heb dat in mijn onderzoeken omstandig aangetoond. Ik heb dat ook gedaan als antwoord op uw mail. **Maar het is boter aan de galg gesmeerd. U bent niet voor rede en logica vatbaar.**

Emmen-dorf, voorheen Imi-ne-thorp en Emman-thorpe, is maar **één van de zéér vele te geven voorbeelden van plaatsnamen, waaruit aantoonbaar de L is weggefallen.**

Nogmaals, zie mijn werkstuk **Een reactie, en nog veel meer**. Ik heb dit werkstuk gemaakt als reactie op uw woorden. Ik heb géén antwoord ontvangen op mijn mail. Ik heb géén antwoord ontvangen op voornoemd werkstuk. Ik heb nog nóóit een antwoord van u ontvangen!

Meneer Spamer, U noemt o.a. ook:

“**Immen**-dorf Köln, wurde bereits im Jahr **948** in einer Schrift des Kölner Erzbischofs Wichfrid als **Imi-ne**-thorp erwähnt.” U vertelt mij hier opnieuw niets nieuws! Ik heb ook deze plaatsnaam uitvoerig behandeld, mèt de oude vermelding!

En u reageert:

“Geen enkele keer komt in die naam de letter -l- voor. Dan kan er maar één conclusie zijn: Uw **theorie** deugt niet want er is geen enkel **feit** dat ze bevestigt. U hoeft niet te hopen dat er ooit één taalkundige zo’n **theorie** accepteert. Voor een sluitende **theorie** zijn bewijzen nodig, d.w.z. **feiten. Harde feiten, vermeldingen in oudste oorkondes enz.**”

Imi-ne-thorp is de afgesleten overgeleverde vorm van **Ilmi-ne**-thorp, gelegen aan de Rijn-stroom, met nabije stromen, aangeduid met **Ilpe**, d.i. Il-*apa*, Il-‘waterloop’. Zie *Das Apa-Problem* van H. Dittmaier. Zie ook **Imi-ne**-thorp aan de Elbe-stroom de **Ilmen**-au! De plaatsnaam was al afgesleten, toen deze in het jaar **948** in de bronnen werd opgetekend.

Zie voor veel méér, mijn onderzoeken *Een reactie, en nog veel meer* (waarin de vele namen met **Immen**-!) en *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen*!

U besluit uw schrijven met:

“Komt U toch tot bezinning. Kom met **feiten** en ik zal publiceren dat u gelijk hebt. Naar het moeten wel **feiten** zijn. Met vriendelijke groet, Ton Spamer.”

Nog zo’n wonderlijke reactie van u, in dezelfde mail:

“Of moeten we soms denken dat al die duizenden oorkondes en vermeldingen in cijnsboeken, verpondingsboeken, grondregisters, leenboeken, maatboeken, haardtellingen, enz., enz., enz., allemaal liegen? Allemaal vals zijn? Allemaal? Dat gaat op een complottheorie lijken en de bloeiperiode dáárvan is inmiddels voorbij.”

Ik heb daarop geantwoord:

“Geachte heer Spamer, natuurlijk liegen al die oorkondes, enz., enz., niet. **Ze zijn niet vals**. Die plaatsnamen waren, toen zij in de bronnen werden opgetekend, al afgesleten, namen afgeleid van riviernamen, stammend van vóór onze jaartelling. Men kan dan niet spreken van een complottheorie. U bent ook weer aan het overdrijven. De namen uit mijn onderzoek vormen slechts een klein gedeelte van het enorme plaatsnamenbestand. Het is wel een belangrijke groep van namen. Het zijn onze oudste plaatsnamen, in oorsprong stammend uit een geheel andere cultuurperiode.”

Onder uw gegeven plaatsnamen met Immen- is ook “**Immen-stedt** (Schleswig-Holstein).
Erstmals erwähnt im Jahre 1566 als **Ihsten-stede**”.

In mijn vergelijkend onderzoek vallen meerdere tegengestelde oude vermeldingen op hun plaats, namen waarvoor naamkundigen geen verklaring hebben. Het zijn dan in oorsprong afleidingen van één en dezelfde oude riviernaam.

De herkomsten van voornoemde plaats zijn **Il-me-ne** en **Il-ste-ne**, de afleidingen “mit *m*-Suffix” en “mit *st*-Bildung” van de wijd verbreide oude *algemene* riviernaam **Ila**, ook **Ili**, later **Ille**, stammend van vóór onze jaartelling: **Ille-me** en **Ille-ste**.

De evoluties: **Ilme-ne- > Imme-ne-**, waarna **Immen-**
Ilste-ne- > Iste-ne-, waarna **Isten-**, Duits **Ihsten-**
(gevolgd door een tweede element, hier -stede, -stedt!)

Ik schreef in mijn document **De herkomst van de naam Aalst**:

Geert Van Isten-dael, bekend prozaschrijver, dichter, essayist,
publicist en vertaler zou eigenlijk **Geert Van Ilsten-dael**
moeten heten, **naar de herkomst, ‘dal vàn Ilste’!**

Herman Van Ister-dael, voormalig bestuurslid van het
‘Land van **Aalst**’, zou eigenlijk **Herman Van Ilster-dael**
moeten heten, **naar de herkomst, ‘dal van Ilste’!**

Meneer Spamer, U schreef mij ook:

“ U verwijst steeds naar uw getekende kaartjes. Maar die kaartjes zijn getekend op basis van uw **theorie** en vervolgens wilt u dan die **theorie** bewijzen uit die kaartjes. Wetenschappelijk heet zo iets een cirkelredenering.”

Op mijn kaartjes is **TE ZIEN**, uit vergelijkingen **blijkt**, dat uit een naam de L is weggevallen! Dàt is mijn uitkomst, niet op basis van een van tevoren bedachte **theorie**!

Uw woorden: “Beste heer Kloens, U hèbt helemaal niets gevonden. **U hebt iets bedacht** op grond van verschijnselen die U door gebrek aan opleiding niet begrijpt. U bent blind voor alles wat niet met Uw **theorie** strookt. De L is een ankersteen in het woordgeraamte. Die verdwijnt nooit. U introduceert een verschijnsel dat alleen in Uw verbeelding bestaat.”

Ik heb niet “iets” bedacht. Ik heb iets GEZIEN in de gedetailleerde atlas! Ik heb iets GEZIEN in de middeleeuwse bronnen. **Ik heb GEZIEN de L, die vaak is weggevallen!**

U schrijft ook, in uw mail van 21 juli 2010: “Gebruik eens echte bestaande kaarten.”

Ik heb geantwoord:

“Al mijn kaartjes met rivieren, en de nederzettingen daaraan, zijn zéér zorgvuldig met doorzichtig papier overgetrokken uit de zéér gedetailleerde atlas!”

U schrijft ook:

“Naar sommige van Uw schilderijen kijk ik met plezier, zonder aan uw persoonlijke aanvallen op mij te denken.”

Ik reageerde met: “Wáár zou ik u hebben aangevallen? Ik heb slechts **uw eigen woorden** aangehaald. Zijn dat aanvallen? Ik heb mij verdedigd tegen uw beledigende bewoordingen, dáár waar ik aantoonde: **de L, die vaak is weggevallen.**”

Hoe is het mogelijk dat u mij ook schrijft: “Uw beweringen worden slechts onderbouwd onder vage verwijzingen naar Krahe en een “Top.W.b.” Welk woordenboek dat is staat er nooit bij.”

Mijn verwijzingen naar Krahe zijn niet vaag. **U wéét** dat ik met de afkorting “Top.W.b.” het *Toponymisch Woordenboek* van M. Gysseling aanduid. Een ieder kan dat controleren. De verwijzing “zie *Ortslexikon*” is in mijn laatste onderzoeken het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler.

Geachte heer Spamer,

Van één ding heb ik spijt. Ik heb uw woorden (zie blz. 2) **te veel** geciteerd in mijn in 2009 geschreven ‘Nieuw Onderzoek’, 557 bladzijden tellend.

Het heeft mij heel veel tijd gekost mijn ‘Nieuw Onderzoek’ te schrijven. Als ik weer was aangekomen bij een plaatsnaam zònder L, maar in de oude naam nog mèt een L, of bij vergelijkingen, waaruit overduidelijk bleek dat de L is weggefallen, kwamen mij uw **beledigende** en zo **zelfverzekerde woorden** in herinnering, en citeerde ik deze als contrast,

mijn verdediging.

Ik kan mij immers alleen maar verdedigen met mijn ontdekte herkomsten van plaatsnamen, uitkomsten van een **intensieve vergelijkende methode** in hetzelfde oude taalgebied, géén uitkomsten van een **theorie**, géén uitkomsten van **taal-kunde**, géén uitkomsten van **naam-kunde**.

Meneer Spamer, u bent nooit teruggekomen op uw reactie (zie blz. 2), uw zo zekere stelling: “de L is een ankersteen in het woordgeraamte, die verdwijnt nooit”

Ik had uw woorden niet herhaald,.... als u er op terug was gekomen!

U schrijft nog meer op 21 juli, 2010 (ik heb erop gereageerd, zoals u weet):

“Geachte heer Kloens,

Als u op [http://www.docudeurne.eu/pagelD 6213297.html](http://www.docudeurne.eu/pagelD%206213297.html) klikt en dan in de linkerkolom op “Deurnese literatuur”, dan krijgt U een literatuurlijst te zien. Onderaan vindt U ook mijn naam. Klikt U dan eens op: Kleine Serie nr. 2 Hel-Man.

U krijgt dan mijn laatste publicatie te zien, nog geen 2 weken oud. Vergelijkt U die nu eens met Uw eigen publicatie op Uw website onder de namen ‘Nieuw Onderzoek’ en ‘Getekend Onderzoek’.

Ook al zult U mijn wetenschappelijk verantwoorde stellingen meteen in de prullenbak gooien, dan nog moet U het verschil in opzet opvallen.”

Ik zie het verschil! En ik zal het niet in mijn hoofd halen uw werk in de prullenbak te gooien! Ik heb al eerder met bewondering kennis genomen van wat er over u op internet te lezen valt!

U vervolgt:

“Uw publicatie blinkt uit in vele verschillende lettergroottes, wat een zodanig onrustig beeld oproept dat men al gauw afhaakt. Het overmatig gebruik van vette letters doet vermoeiend aan. Uw kaartjes zijn vrijwel onleesbaar omdat naast handgeschreven teksten -waar veel lezers een gruwelijke hekel aan hebben- er teveel informatie in wordt gepropt.”

“Zet alles eens in een normaal lettertype. Gebruik geen handgeschreven teksten. Haal alle persoonlijke gehuil en gezeur eruit. Misschien dat er dan mensen zijn die wèl geloven wat U zegt. **Wetenschappelijk zou ik dat een ramp vinden.**”

Jammer! Zie wat ik daarover schrijf op blz. 5 en 6.

Mijn methode van onderzoek, een intensieve vergelijkende methode, kan de lezer duizeligheid bezorgen. Ik besef dat zeker! Juist daarom ben ik jaren geleden er toe overgegaan om al het geschrevene te gaan tekenen, honderden kaartjes uit de gedetailleerde atlas! Maar dat is nog door niemand echt bestudeerd, op één uitzondering na, **Ruud van Veen!**

Hij schreef mij:

“Waarschijnlijk zijn er inderdaad niet veel mensen die uw werk begrepen hebben, maar bij mij is het inzicht ook pas laat gekomen. **Zonder uw tekeningen zou ik waarschijnlijk nooit achter uw bedoelingen zijn gekomen.**

Het zijn namelijk de **kaartjes** die bij mij de **AHA**-ervaring hebben bezorgd.”

(Zo schreeuw ik er zo luid ik kan een gunstige recentie van!)

Onlangs begon Ruud van Veen zijn artikel *Geheimtalen* (SEMafoor, aug. 2014) met:

“Bas Kloens heeft www.kloens.com voorzien van een aanvulling op zijn plaatsnaamkundig werk: **“Verminkt overgeleverd in de middeleeuwse bronnen!”**, gebaseerd op het *Geschichtliches Ortslexikon* van Gerhard Köbler. Voor degene die probeert om in de wereld van Bas thuis te raken lijkt het nieuwe document gemakkelijker te begrijpen dan zijn eerdere werk (maar die indruk kan ontstaan zijn doordat ik aan dat werk al enigszins gewend ben). Echter, men doet er goed aan om dit document, net zoals het overige werk van Bas, langzaam en in kleine porties te consumeren, anders dreigt constipatie. Het is trouwens ook niet mogelijk om de 524 bladzijden in één keer door te slikken. Bas besluit zijn werk weer met “Er is nog zó veel meer” en “Wordt vervolgd”. Op bladzijde 15 beweert Bas (niet voor de eerste keer) over het plaatsje Heel het volgende: “Heel heette in de eerste eeuw n.C. géén Catualium”. Het lijkt wel alsof ik het daar niet mee eens ben, want in mijn Gallia-gids staat bij de route van Nijmegen naar Tongeren achter Catualium: Heel.” Enz. (Zie zijn artikel.)

Meneer Spamer,

Ik had tussen mijn teksten in ‘Nieuw Onderzoek’ meer ruimte moeten aanbrengen. **En ik had uw beledigende woorden niet zo vaak moeten herhalen.** Ik heb dat veel beter gedaan in mijn werkstukken *Een reactie, en nog veel meer* en *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen*.

U vervolgt: “Uw voortdurende gelamenteer over de houding van de officiële naamkundigen, zoals ondergetekende, wekt bij de lezer al snel de reactie op: “Wat een zeur, wat een huilebalk”.”

U heeft hier een punt. Maar ik was niet aan het weklagen, jammeren, kermen (zie Van Dale bij ‘lamenteren’), zeuren en huilen. Ik luchtte mijn hart: Ik ben zeer teleurgesteld in naamkundigen, in hun reacties! Ik heb dat in mijn onderzoeken niet onder stoelen of banken gestoken. Ik heb dat gedaan bij plaatsnamen waarvan ik duidelijk de herkomst heb aangetoond! **Nogmaals, ik heb dat te veel gedaan, zo besef ik achteraf**, vooral in mijn ‘Nieuw Onderzoek’. In mijn latere werkstukken heb ik dat niet meer gedaan.

U vervolgt:

“In mijn publicatie is letterlijk elke bewering onderbouwd met bewijsmateriaal in een voetnoot. Dat kan vermoeiend zijn, maar het is wetenschappelijk een must. Uw beweringen worden slechts onderbouwd met de voortdurende herhaalde bewering dat U dat gevonden hebt na duizenden uren onderzoek (echte onderzoekers zeggen dat nooit van zichzelf), onder vage verwijzingen naar Krahe en een “Top.W.b.”. Welk woordenboek dat is staat er nooit bij. Een verwijzing naar een website is niet voldoende als U er niet exact bij vermeldt wàt U van die website citeert.”

Ik vind dat u hier spijkers op laag water zoekt! Mijn onderzoek is van een geheel andere orde dan de uwe. Natuurlijk kan het altijd beter. Maar zijn mijn uitkomsten daarom minder waar?!

Ik verwijs altijd naar Van Berkel en Samplonius, naar Gysseling, enz., enz. Ik verwijs bij plaatsnamen met oude vermeldingen ook naar internet. Men kan alles controleren door WikipediA in te tikken, met daarachter de betreffende plaatsnaam. Of alleen maar de oude namen te ‘googelen’, en dan vanzelf te komen bij de betreffende plaats- of riviernaam.

Ik heb mijn beweringen niet onderbouwd met “de voortdurende herhaalde bewering dat” Ik heb dat niet “voortdurend herhaald”. U overdrijft.

U besluit uw mail met:

“Ik denk dat deze mail voor U weer aanleiding wordt om aan de 188 vermeldingen van mijn naam er weer direct 37 aan toe te voegen. Het zij zo. Kennelijk hebt u dat nodig voor uw gemoedsrust.”

Ik heb 41 keer uw woorden (uw zinnen uit de tekst, geciteerd op blz. 2) herhaald, daar waar ik heb aangetoond dat een L is weggevalen. Uw naam werd daarbij meerdere keren vermeld (zoals ook in dit schrijven). En dat in een werkstuk van 557 bladzijden. Maar, ik heb dat te veel gedaan.

Geachte heer Spamer, ik ga langzamerhand afsluiten:

Er is **Aelfe, Aelfte** (zoals b.v. **Ahlften** aan de Aller-stroom de Böhme, enz.).

Er is **Alfe, Alfte** (zoals b.v. **Alfter, Alfte-re**, aan de Rijn-stroom bij Bonn, ook aangeduid met met **Alftern** en, in Nederlandse bron, **Alfteren**, enz.).

Er is **Elfe, Elfte** (op vele plaatsen in hetzelfde oude taalgebied, ook in Nederland).

Er is **Helfe, Helfte** (zoals **Helfta** aan de **Helpe**, voorh. **Helfe-te, Helpe-de**).

Er is **Helpe, Helpte** (zoals **Helpt**, waar de **Helpster Berge** naar genoemd zijn, voorheen **Helpe-te** en **Helpte**).

Er is **Elpe, Elpte** (zoals't meerdere **Epte, Epti-** duidelijk eertijds **Elpte, Elpti-**).

Meneer Spamer,

Een afleiding van **Aelfte** is **Aelfteren**, in het Duits **Aelftern**.

Een afleiding van **Alfte** is **Alfteren**, in het Duits **Alftern**.

Een afleiding van **Elfte** is **Elfteren**, in het Duits **Elftern**.

Een afleiding van **Helfte** is **Helfteren**, in het Duits **Helftern**.

Een afleiding van **Helpte** is **Helpteren**, in het Duits **Helptern**.

Een afleiding van **Elpte** is **Elpteren**, in het Duits **Elptern**.

Meneer Spamer,

Deze vormen werden **in de loop der eeuwen**, gevolgd door een **tweede element** als **-aco**,

bij **Elptern-aco** tot **Eptern-aco**, voor het eerst in 698,

bij **Helptern-aco**..... tot **Heptern-aco**, voor het eerst in 762,

bij **Aelftern-co** tot **Aeftern-aco**, voor het eerst in 752,

bij **Alftern-aco** tot **Aftern-aco**, voor het eerst in 819,

bij **Elftern-aco** tot **Eftern-aco**, voor het eerst in 947.

Meneer Spamer, Schreeuw ik hier mijn ongelijk uit? Ik denk het niet!

Door vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, waren vele plaatsnamen al afgesleten vóór zij in de vroeg-middeleeuwse bronnen werden opgetekend, namen stammend van vóór onze jaartelling, rivier- of waternamen uit een geheel andere cultuurperiode.

Dr. M. Gysseling schreef in 1960 in de inleiding van zijn *Toponymisch Woordenboek*: “Tussen het ontstaan van een naam en zijn eerste bewaarde attestatie, liggen eeuwen, soms veel eeuwen van **onbekende** evolutie.”

Ik heb er niet naar gezocht! Het is op mijn weg gekomen! Ik ben in een fascinerend vergelijkend onderzoek terecht gekomen! Ik heb NIET iets bedacht! **De evolutie: de L, die vaak is weggefallen, ONBEKEND in naamkundige kringen!**

In het *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden* van A.J van der Aa uit 1851 kan men lezen dat **Echtern-ach** ook werd aangeduid met **Ectern-ach**, **Ecteren** en **Ettern-ach**.

Het zijn de afgesleten vormen van **Elchtern-ach**, **Elctern-ach**, **Elcteren** en **Eltern-ach**, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek.

De namen hebben dezelfde herkomst als de **bestaande** plaatsnamen **Elchteren** (**Helchteren** in Belgisch Limburg, in Franse teksten aangeduid met **Elchteren**) en **Eltern** (in Duitsland), in het Nederlands **Elteren** (de familienaam **Van Elteren**).

Helchteren, eerder **Hale-tra**, **Hale-tre** (zie Gysseling), **Halech-tera** (zie De Vries) en **Haelchteren**, in 1370 (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), **betekent NIET ‘jeneverbessenstruik’**,

maar is een wijd verbreide oude **riviernaam**. Helchteren is genoemd naar een **Demer**-stroom in Belgisch Limburg. Zie mijn kaartje.

Hale-che, Hael-che, ook Ale-che, Ael-che, later Hal-che, ook Al-che, is een **riviernaam**, “und im Ablaut damit” Helle-che, Hel-che, ook Elle-che, El-che.

Hale-tra, in de bronnen ook **Ale-tra**, werd later tot **Hal-tra** en **Al-tra**, zoals b.v. te zien bij de oude vermeldingen van **Aalter**, ontstaan aan de Schelde-stroom de **Durme**.

Hoe kunnen naamkundigen toch denken dat **Aalter**

‘jeneverbessenstruik’ betekent!

Aal-ter, in 1360 **Ael-tre**, was eerder **Ale-tre**, zo ook **Hale-tre**, nòg eerder **Ala-tra**, **Hala-tra**, GEWOON een afleiding van de wijd verbreide **Oud-Europese**

riviernaam Ale, Hale, in Duits-sprekend gebied **Ahle, Hahle**.

Aalter was in 974 Haleftra, in 1112 Hal-tra, in 1171 Hal-tre, in 1289 Haeltert, en in 1360 Ael-tre (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*).

Halef-tra, **Halef-tere**, **Haelf-tere** is een **riviernaam**, een afleiding van **Halefe**, hier de Schelde-stroom de **Durme** (waaraan ook Helver-cele, 1123, nu Elver-zele, op hetzelfde neerkomend als Helfer- en Elfer-, afleidingen van **Helfe** en **Elfe**, waaraan ook Hijfte < Hylfte, Hylfe-te, een afleiding van **Hylfe**, ook aangeduid met IJfte < Ylfte, Ylfe-te, een afleiding van **Ylfe**, voorheen Ifte < Ilfte, Ilfe-te, een afleiding van **Ilfe**, zie eerder, blz. 55).

Ale-tra en **Alech-tra**, in de bronnen ook **Hale-tra** en **Halech-tra**, later in de bronnen **Al-tra**, **Alch-tra** en **Hal-tra**, **Halch-tra**, zijn afleidingen van de wijd

verbreide Oud-Europese *algemene* riviernaam **Ale, Hale**, ook voorkomend met meerdere andere afleidingen.

Aalter, in 1360 **Ael-tre**, is ontstaan uit **Ala-tra**, een afleiding

van **Ala**, “**alteuropäisch**”, hier de **Schelde-stroom de Durme**.

Aalter had net zo goed ook **Haalter** kunnen heten, ontstaan uit **Hael-tre** (later **Hal-tre**), ontstaan uit **Hala-tra** (later **Hal-tra**), daarom in 1289 ook **Hael-tert**, eveneens een oude vermelding (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*) van Aalter.

Ael-ter, **Hael-ter** had net zo goed ook **Aelf-ter**, **Haelf-ter** kunnen heten, “und im Ablaut dazu” **El-ter**, **Hel-ter**, op hetzelfde neerkomend als **Elf-ter**, **Helf-ter**.

Hoe **kùnnen naamkundigen** toch denken dat het **véle Ael-tere, Hael-tere en Al-tere, Hal-tere**, eveneens **Ael-dere, Hael-dere, ook Al-dere, Hal-dere**, ontstaan uit Ala-tra, Hala-tra of Ala-dra, Hala-dra, ‘**jeneverbessenstruik**’ betekent, ontstaan uit het Germaans ***halaha-dra-ja**.

En dan te bedenken dat voornoemde namen ook voorkomen met nog andere oude vermeldingen, allen aanduidingen voor één plaats of rivier! Zie alle oude vermeldingen van **Alfter** bij Bonn (zie het Top.W.b. van Gysseling; zie ook eerder in dit schrijven)!

Aalter, 1171 **Haltre** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), betekent volgens naamkundigen ‘**jeneverbessenstruik**’.

Maar **Halste-ren** bij Bergen op Zoom, 1274 **Haltre**, is volgens naamkundigen ***halha** ‘uitloper van het hoogland’ met **stert** ‘staart’, naar de gerekte vorm, omdat

Halste-ren in 1274 eveneens werd aangeduid met **Halstert**, samentrekking van **Halste-ret**, maar door naamkundigen gelezen als **Hal-‘staart’!** (Zie Van Berkel en Samplonius, *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.)

Haeltert, oude naam van Aalter (in Nederland > **Hatert**, zie eerder), is ook **Haltert** (in Nederland en Duitsland > **Hattert**, zie eerder), bij Bergen op Zoom ook **Halstert**, de afleiding “mit **st**-Bildung”, in plaats van “mit **t**-Bildung”.

De namen moeten gelezen worden als **Haelte-ret**, **Halte-ret** en **Halste-ret**. Halstert lezen als Hal-stert, Hal-‘staart’ is onzinnig!

Er is Haltre, Altre èn Halstre, Alstre of Haltere, Altere èn Halstere, Alstere, ontstaan uit Haeltere, Aeltere en Haelstere, Aelstere, eerder Hale-tere, Ale-tere en Hale-stere, Ale-stere.

Halste-re, aan de Ooster-Schelde-stroom bij Bergen op Zoom, was eerder gewoon ook **Halste-ret**, **Halstert**, een afleiding die elders ook meermalen voorkomt!

Haeltert aan een **Dender**-stroom bij **Aalst** was in 1046 **Hale-trut** en in 1142 **Hal-tre** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), ook hier weer verklaard als **halahdra* ‘jeneverbessenstruik’. **Haeltert** is genoemd naar de **Dender-stroom**! **Hale**, **Ale** is de wijd verbreide **Oud-Europese riviernaam**. Zie mijn kaartje.

Ale-ste, **Aalst** aan de **Dender** is elders ook **Hale-ste**, **Haelst**, (zie document *De herkomst van de naam Aalst*), afleiding “mit **st**-Bildung, i.p.v. “mit **t**-Bildung”.

Halste-ren aan de Ooster-Schelde wordt in het *Aardrijkskundig Woorden-*

boek der Nederlanden van Van der Aa ook aangeduid met **Alste-ren**, ontstaan

uit **Alesta**, “alteuropäisch”,

Ale-waterloop “mit **st**-Bildung”, in de bronnen ook **Halesta**, **Haelste**.

“Reeds in de 13^e eeuw wordt **Halsteren** vermeld als een **haventje** aan de **Schelde**, 1272 **Halstert**, 1274 **Haltre** en **Halstert**, 1290 **Halsteren**.” (Zie Plaatsnamengids.nl)

Halsteren is genoemd naar de Schelde-stroom (Ooster-Schelde), de wijd verbreide **riviernaam** **Halste**, hier ook **Halte**, “mit **st**-Bildung” en “mit **t**-Bildung”, waarna **Halste-re** en **Halte-re**.

Halsteren werd ook aangeduid met **Halteren**, maar meestal met **Alteren** (zie Van der Aa, het *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden*). Zie ook hierna. Naamkundigen beseffen niet dat vele plaatsnamen zijn genoemd naar een (de) oude riviernaam, maar met verschillende afleiding. **Halteren** en **Alteren** komen in wezen op hetzelfde neer als **Halsteren** en **Alsteren**. Alleen de afleiding verschilt.

“Het oudste geschrift over **Halsteren** vermeldt de benaming **Halchtert**.” (zie Plaatsnamengids.nl). **Halchert** en **Halstert** komen op hetzelfde neer. Alleen de afleiding is anders.

Hal-che < **Hale-che**, in de bronnen ook **Al-che** < **Ale-che**, is een wijd verbreide oude **riviernaam**, hier de Ooster-Schelde-stroom.

Halchtert was eerder **Haelchtert**, grondwoord van **Helchtert**, genoemd naar de Schelde.

Immers, **Helchteren** in Belgisch Limburg was in 1261 **Halechtra**, in 1178 **Halchtra**, en in 1370 **Haelchteren** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), door naamkundigen **zó ten onrechte** verklaard als ***halahdra-** ‘**jeneverbessenstruik**’. De plaats is genoemd naar een **Demer**-stroom, een **Schelde**-stroom via via. Zie mijn kaartje!

Vergelijk “**Halchter**, 12. Jh., bei Wolfenbüttel, **Halahtre** (6), **Halechtere**, **Halctre**” en “**Halches**-dorf, 12. Jh., bei Kloster Suben” (zie het *Ortslexikon*).

“Tijdens carnaval heet **Halsteren** **Altere**. Halsteren ligt ten noorden van Bergen op Zoom, aan de Eendracht” (zie Plaatsnamengids.nl), een **Schelde**-stroom.

Altere of **Altre** is ontstaan uit **Aeltere** of **Aeltre**, eerder **Ala-tra**. De Eendracht is een water tussen het eiland Tholen en Noordbrabant, nu een onderdeel van het Schelde-Rijnkanaal. Halsteren werd meestal aangeduid met **Alteren** (zie Van der Aa).

Vergelijk **Aalter** aan de **Schelde**-stroom de **Durme**, in 1360 **Aeltre**.

Een afleiding van **Halchte** is **Halchtert**, “oudste benaming van **Halsteren**”!

Een afleiding van **Halste** is **Halstert**, oude naam van **Halsteren**, door naamkundigen zo ten onrechte verklaard als **Hal**-‘staart’, *hal* < **halha* ‘uitloper van het hoogland’ en *stert* ‘staart, naar de gerekte vorm.

Halsteren is in het *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden* van Van der Aa ook **Alsteren**. Vgl. “lake **Alstern**” in Zweden, waar de rivier de **Alster** door stroomt. Zie mijn document **De herkomst van de naam Aalst**.

Alsteren, Duits **Alstern**, werd, gevolgd door een tweede element als **-aco**, dus **Alstern-aco**, in de loop der eeuwen, “soms veel eeuwen” (zie dr. M. Gysseling), “op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid” (zie dr. J. de Vries), te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende

Astern-aco, en als zodanig, dus **verminkt**, in de bronnen opgetekend. Zie “**Sanctus Willebrordus obit in Astern-aco.**”

Zie ook **Monumenta Germaniae Historica** en **Acta Sanctorum**, waarin de oude namen van **Echtern-ach**:

Aestern-aco, **Astern-aco** en **Estern-aco**, de afgesleten overgeleverde vormen van

Aelstern-aco, **Alstern-aco** “und im Ablaut dazu stehend”

Elstern-aco, in het Nederlands

Aelste-ren-, **Alste**-ren-, **Elste**-ren-aco.

Halsteren was in 1365 **Halfte-ren** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), eveneens **Halte-ren** (zie Van der Aa)!

Halfte is een **riviernaam**! De **Halft** is immers een **zijriviertje** van de **Rijn**, via **Sieg**, bij **Bonn**, beter bekend als de plaats Halft. Zie mijn kaartje, waarop nog veel meer **TE ZIEN** is!

Bij de Halft stroomt ook de **Eip-bach**, zijstroom van de Sieg (spreek uit, Duits, Aip-bach), “früher **Eyp-bach** genannt” (zie internet), volgens mij de afgesleten vorm van **Eylp-bach** (spreek uit Ailp-bach!), beek van **Eylpe**, eerder **Eyle-pe**.

Het meerdere **Eilpe**, voorheen **Eile-pe**, is te zien in *Das Apa-Problem, Untersuchung eines westeuropäischen Flussnamentypus* van H. Dittmaier. Zie ook eerder in dit schrijven.

De **Alche** is ook een **zijrivier** van de **Sieg**, waaraan de nederzetting **Alchen**, zie mijn kaartje, waarop nog veel meer te zien is!

Achel in **Belgisch Limburg**, 1139 **Achile** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), d.i.

Achele, is de **klankomwisseling** van **Ale-che**, **Ali-che** hier de Maas-stroom de Wambeek, via Dmmel, onder Breda. Zie een kwart pagina taalkundige speculaties in *De Vlaamse Gemeentenamen* bij deze plaatsnaam. **Naamkundigen verklaren alle plaatsnamen alsof ze zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen!** Zie voor meer Achele, zo duidelijk in oorsprong Ale-che, mijn laatste onderzoeken.

Uit

Haaften aan de Waal, in 1031 **Hafthin**, ca. 1160 **Haften**, en in 1183 **Haffe-then** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), is de L weggeval-
len, genoemd naar de **Waal-stroom**, in oorsprong

Haelften, **Halef-ten** en **Halfe-then**, **Half-thin**,
grondvormen van **Helften**, **Helfe-ten**.

Vergelijk **Aalter** aan Schelde-stroom de **Durme** (in wezen **Aelfter**), 974 **Halef-tra**.

De ultieme herkomst van **Aef-tern-aca**, 752, nu **Echtern-ach** (zie Gysseling), is

..... **Aelf-tern-aca** < **Alef-tern-aca**.

Nogmaals **Halstert**, oude vermelding van **Halsteren**, alwaar de naamkundigen Van Berkel en Samplonius schrijven:

“De oudste vorm laat het toe te denken aan een samenstelling van **hal** < ***halha** ‘uitloper van het hoogland’ en **stert** ‘staart’, naar de gerekte vorm (zie Kudelstaart).”

Is **Alstert** dan Al-‘staart’?!

Aste-ode bij Neukirchen was in het jaar 1239 **Alsten-ode** (zie de website Asterode, Geschichte des Dorfes).

Uit **Aste-ode** is dus de **L** weggefallen, de afgesloten overgeleverde vorm van **Alste-ode**, hier genoemd naar de Schwalm-stroom in Hessen.

Meneer Spamer, de **L** is géén ankersteen in het woordgeraamte. Wanneer gaat u mij melden: “**Verrèk, ik zat er náást!** Dat doen immers echte wetenschappers volgens u! Ik heb daar nooit ook maar iets van gemerkt!

De plaatsen **Astert** in Zwitserland en in Rheinland-Pfalz (zie mijn kaartje, met **Astert** aan de Rijn/Sieg-stroom de Nister, nabij de Sieg-stroom de **Alche**, enz.), waren beiden voorheen **Aste-ode** (z. internet). De herkomst is dus: **Alstert** en **Alste-ode**.

Nogmaals **Helch-te-ren**, voorheen **Halch-te-re** en **Haelch-te-ren** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*):

Ik heb al vele jaren geleden, turend in de gedetailleerde atlas, aangetoond dat **Helch-**, **Hellech-** gewoon een afleiding van Helle-waterloop is, TE ZIEN in het Demer-stroomgebied, met grondvorm **Halech-**, nogmaals, op hetzelfde neerkomend als **Ellech-**, met grondvorm **Alech-**. Zie mijn getekende kaartjes! Ik kon en kan maar niet begrijpen dat naamkundigen hier denken aan een herkomst als ‘**jeneverbessenstruik**’! Daar worden toch geen vele plaatsnamen naar genoemd!

Ik schreef in mijn onderzoek: **Helchteren** is genoemd naar een oorsprong van de **Demer**-stroom. Nu lees ik op internet dat **Helchteren** is gelegen aan de **Mangelbeek**, een 24 km lange zijrivier van de Demer. Zie Wikipedia **Helchteren**, alwaar ook nog valt te lezen, onder **Etymologie**: “Voor de plaatsnaam **Helchteren** bestaan wel zeven verklaringen: heiligenhuis of kalkhuis, barre streek, hazelaarbos, heilige boom, strook land, teenwilgengebied en jeneverbessengebied.” Wat valt er een onzin te lezen op internet bij vele plaatsnamen!

Helchteren heeft dezelfde herkomst als het nabije **Hechtel**, 1160 **Hectela**, 1184 **Ecthle** (zie Gysseling), de klankomwisselingen van **Hellech-ta**, **Hellec-ta** en **Ellech-ta**, **Ellec-ta**, hier genoemd naar de oorsprong van de Grote **Nete**-stroom, gelegen in hetzelfde brongebied als de **Demer**. Zie mijn kaartjes, waarop nog veel meer te zien is!

De evolutie: **Hellechte** > **Hechtele**, **Hechtel**
Ellechte > **Echtele**, **Echtle**

Ellech-ta en **Ellec-ta** liggen ten grondslag aan **Elch-teren**, **Elch-tern-ach** en **Elc-teren**, **Elc-tern-ach** (afleiding van de wijd verbreide oude riviernaam **Elle**, met grondvorm **Ale**, oudeuropees, overal te zien in Europa), in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Echtern-ach**, **Ecteren** en **Ectern-ach**. Ecteren en Ectern-ach zijn aanduidingen van Echtern-ach (zie Van der Aa).

Elle-ta ligt ten grondslag aan **Elte-ren**, **Eltern-ach**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ettern-ach**, eveneens een aanduiding (zie Van der Aa) voor Echtern-ach.

Echternach, ook **Ettern-ach** < **Eltern-ach**, aan **Moezel**-stroom de **Sauer**, ligt op 22 km afstand van **Bitburg**, alwaar ook **Ettel-dorf**, aan **Moezel**-stroom de **Kyll**. Zie ook eerder: **Etèrn-ach**, ook een oude naam van Echtern-ach, < **Eeltern-ach**. Nogmaals,

“**Ettel-dorf**, 9. Jh., bzw. 12. Jh., b. **Bitburg**, **Adilin-dorf**, **Ettelen-dorf**, **Eddelen-dorf**, **Etilin-torph** (zie *Ortslexikon*), toont de klankomwisselingen van **Ali-din-dorf**, **Elle-ten-dorf**, **Elle-den-dorf** en **Eli-tin-torph**.

Zonder 2^e element -dorf werden de namen tot **Aalden**, **Elten**, **Elden** en **Eelten** (> Eten, Eethen).

Elter-bach is een zijstroom van de **Moezel**-stroom de **Alf**.

De **Elz**, “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte**” (zie **Krahe**), is een zij-rivier van de **Sauer**. Die rivier de Elz wordt ook Alzette genoemd, zo ook Elze en Alzig.

Een zij-rivier van die **Elte** is de **Attert** < **Altert**, **Alte-ret**, Luxemburgs **Atert** < **Aeltert**, **Aelte-ret**. (Ik val in herhaling. Maar dat kan geen kwaad.)

Aelte, **Alte** “und im Ablaut dazu stehend” **Elte**, is een wijd verbreide algemene riviernaam, ontstaan uit **Ale-te**, **Alle-te** en **Elle-te**, eertijds ook geworden tot de **klankomwisselingen** **Atele**, **Attele** en **Ettele**.

Ook de **Sauer**-stroom zelf, bij **Echtern-ach**, was **Elte**, waaraan **Eltern-ach**, in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ettern-ach**, andere aanduiding (zie Van der Aa) voor Echtern-ach. Zie ook eerder.

Ael-te-ren, Al-te-ren “und im Ablaut dazu stehend” El-te-ren, Eel-te-ren, Eil-te-ren, Il-te-ren (> Itteren aan de Maas!) is een oude rivier- of waternaam.

Uit Atere, Attere en Etere, Etere, Eitere, Ittere is de L weggefallen, eertijds Aeltere, Altere “und im Ablaut” Eltere, Eeltere, Eiltere, Itere, **ONBEKEND in naamkundige kringen!** Aaltere, Altere en Eltere zijn ook zuiver overgeleverd.

Helch-teren, Elch-te-ren komt op hetzelfde neer als Hel-teren, El-teren, ook Helde-ren, El-deren.

Elderen is ook ontstaan aan de **Demer**-stroom (zie mijn kaartje). Zie “**Elderen**, 12. Jh., in Belgisch Limburg, **Heldron**, **Heldren**” (zie het *Ortslexikon*).

In mijn vergelijkende onderzoeken staat al het voorgaande, en wat hierna nog volgt, **veel uitgebreider beschreven, getekend en aangetoond**.

“**Eltern**, 10 Jh., bei Haselüne bei Meppen, **Eli-drun**” (zie *Ortslexikon*),
zie mijn kaartje, heeft dezelfde herkomst als:

Ettern-ach < Eltern-ach. Vergelijk ook “**Elderen**, 12.

Jh., wüst bei Fallersleben bei Gifhorn, **Eli-drun** (2), **Elderen**” (zie het *Ortslexikon*).

Eltern heeft dezelfde herkomst als de Duitse plaatsen **Eldern** (**El-deren**, **Elli-drun**!).

Vgl. **Ettern-ach** en **Etèrn-ach**, oude namen van Echtern-ach, < **El-tern-** en **Eel-tern-ach**.

Elde is een riviernaam (zie **Krahe**), zoals de **Elde**, zij-rivier van de Elbe.

Zie “**Elde** (F.), 10. Jh., ein **Nebenfluss** der Elbe in Mecklenburg, **Elda**, **Elda-na**” (zie het *Ortslexikon*). De Elde is een 208 km lange zijrivier van de Elbe, waaraan de nederzettingen **Eldena**

en **Elden-burg**. Zie mijn kaartje. Een zeer nabije zij-rivier van de Elbe is de **Aland**, d.i. “**alteuropäisch**”. Zie die riviernaam bij **Krahe**. Elda is ontstaan uit Elle-da.

De 208 km lange Elbe-stroom de **Elde** is in wezen ook **Elte**, op hetzelfde neerkomend als de lange Elbe-stromen **Elste-re**, de **Schwarze** en de **Weisse Elster** (en **Alster** bij Hamburg),

allen in de bronnen ook, de grondvormen **Aelste-re**, **Alste-re**, uitgebreid behandeld in mijn werkstuk **De herkomst van de naam Aalst**.

Elste < **Elle-ste** is de afleiding “mit *st*-Bildung”, **Elte** < **Elle-te** de afleiding “mit *t*-Bildung”.

Meerdere rivieren **Elde**, **Elte**, eerder **Elle-de**, **Elle-te**, hebben oude vermeldingen

Alin-de, **Alan-de** (zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37). Zie mijn kaartjes.

Zie ook de **Elte**, zij-rivier van de Werra, in 1014 **Alin-de** (zie **Krahe**, *Unsere ältesten*

Flussnamen), waaraan **Etter-winden** < **Elter-winden**. Zie mijn kaartje!

Prof. Krahe schrijft bij de rivieren **Elde** en **Elte**: “Aus gleichlautender Grundform **Alande**”, rivier in Letland. En: “**Aland** kommt mehrfach im Elbe-Gebiet (bei Wittenberge) vor”, waarna hij vervolgt: “Eine *r*-Bildung zeigt **Ala-ra** oder **Ale-ra**, die jetzige **Aller**, *r*. Nfl. der Weser.”

Prof. Blok heeft voor **Elden** aan de Rijn-stroom bij Arnhem, voorheen **Ali-ti** en **El-ti** (zie zijn *Lexicon*), ook **Alo-dun** en **Ael-te** (zie het *Ortslexikon*, zie hierna) géén verklaring.

Daar sta ik zo verbaasd van te kijken!

Ale is hier de **Neder-Rijn-stroom**, “**alteuropäisch**”. **Ali-ti** is hier de afleiding “mit *t*-Bildung”, de grondvorm van **Elli-ti**, ook **Elli-di**, geworden tot **Elde**.

In *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* staat bij Elden: “**Blok** kan deze naam niet met geattesteerd Germaans woordgoed verklaren.”

Bij Elden staat ook de oude vermelding **Eelden**, in 1556, met daarbij de opmerking: “Men vergelijkt de naam ten onrechte met **Eelde**.” **Wonderlijk, niet te geloven die opmerking!**

Eelde, ontstaan uit Ele-de, was immers eerder ook Elde, Ele-the en Elen-de (zie de bronnen) een riviernaam, onder Groningen ontstaan aan een scheiding van beken!

Elde < Elle-de is in de bronnen ook Eelde < Ele-de, een wijd verbreide afleiding van Elle, Ele,

met de grondvorm Ale, ook met afleiding **Ale-de**, een riviernaam. Vergelijk het eerder

genoemde **Elde-ren** (< **Elle-dren**), in de 12^e eeuw **Eli-drun**, dus ook **Eelde-ren**.

Aalde, Aalte “im Ablaut dazu” **Elde, Elte** en **Eelde, Eelte**, is een wijd verbreide oude riviernaam in Europa, eerder

Ale-de, Ale-te en **Elle-de, Elle-te** en **Ele-de, Ele-te**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen

Adele, Atele en **Eddele, Ettele** en **Edele, Etele**.

Zie “**Elden**, 12. Jh., bei Elst in (der Provinz) Gelderland, **Alo-dun** (3), **Ael-te**” en “**Elden**, 9. Jh., in (der Provinz) Gelderland, **Elti**” (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk nogmaals rivieren **Elde, Elte**, in de bronnen **Alan-de, Alin-de** (zie Krahe).

Plaatsnamen als **Adelen-tal, Adelen-rode, Adelen-husen**

in *Ortslexikon* van Köbler zijn de klankomwisselingen van **Ale-den-**, gevolgd door een tweede element! Zie voor veel meer, mijn werkstukken **Een reactie, en nog veel meer** en **VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen**.

Vergelijk “**Ahls-hausen** (d.i. **Aels-, Ales-hausen**), 12. Jh., in Kreiensen, bei (Bad) Gandersheim, **Adeles-husen**” (z. *Ortslexikon*). Adeles-husen is de klankomwisseling van **Ale-des-husen**. Ahls-, Ahles-hausen zou nu ook kunnen worden aangeduid met Ahldes-hausen! Enz.!

Vergelijk de afleiding **Alo-dun** met **Alo-sta**, nu **Aalst** in Vlaanderen, zó duidelijk genoemd naar de **Dender**-stroom, hier met de afleiding “mit *st*-Bildung”. Het enige verschil is de afleiding!

De riviernaam **Ale-te**, **Ael-te** “im Ablaut dazu” **El-te**, komt op hetzelfde neer als de riviernaam **Ale-ste**, **Ael-ste** “im Ablaut ” **El-ste**. Alleen de afleiding is verschillend, “mit *t*-Bildung” en “mit *st*-Bildung”.

Nogmaals,

Uit alle oude namen van **Echtern-ach** is de **L** weggefallen, zo óók uit de namen **Aestern-aco**, **Astern-aco** en **Estern-aco**, eveneens oude namen van **Echtern-ach** (zie eerder, blz. 12 en 13), de afgesleten vormen van **Aelstern-aco**, **Alstern-aco** “und im Ablaut dazu stehend” **Elstern-aco**, in het Nederlands

Aelste-ren, **Alste-ren** en **Elste-ren**.

Vergelijk **Astern-aco** < **Alstern-aco** met “**Astarna-scheit**, 9. Jh., bei Ottenstein, nordöstlich Euskirchens (zie het *Ortslexikon*), de afgesleten vorm van **Alstarna-scheit**, d.i. **Alster-ne-scheit**, ‘waterscheiding van **Alster**’.

Ettern-ach en **Estern-aco**, de afgesleten vormen van **Eltern-ach** en **Elstern-aco**, komen op hetzelfde neer. Alleen de afleiding is verschillend, “mit *t*-Bildung” en “mit *st*-Bildung”.

De Luxemburgse rivier de **Alzette** is een zijstroom van de **Sauer**, ook aangeduid met **Alzig**, maar vooral met **Elz**, “mit germanischer Lautverschiebung **die Elte**” (zie **Krahe**).

Die **Elte** mondt bij **Ettel-brück** in de **Sauer**, de **Sauer**, waaraan **Ettern-ach**, de afgesloten vorm van **Eltern-ach**, **Elte-ren-ach**. Nogmaals, **Echtern-ach** werd (wordt?) ook aangeduid met **Ettern-ach** (zie het *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden* van Van der Aa uit 1851).

“**Ettel-brück**, 12. Jh., in Luxemburg, **Etel-brucca**” (zie het *Ortslexikon*), ligt aan de rivier de **Elte**, ontstaan uit **Elle-te**.

De evolutie: **Elle-te-brück** > **Ettele-brück**, waarna **Ettel-brück**
Ele-te-brucca > **Etele-brucca**, waarna **Etel-brucca**

Vergelijk nogmaals de oude vermeldingen van **Ettel-dorf** aan de **Prüm** bij **Bitburg**. De **Prüm** is óók een zijrivier van de **Sauer**, en mondt zelfs daarin uit bij **Echternach**, ook aangeduid met **Ettern-ach** < **Eltern-ach**.

Nogmaals,

“**Ettel-dorf**, 9. Jh. bzw. 12. Jh., bei **Bitburg**, **Adilin-dorf** (2), **Eddelen-dorf**, **Ettelen-dorf**, **Etilin-torph**” (zie het *Ortslexikon*), toont de klankomwisselingen van **Ali-din-dorf**, d.i. **Ale-den-dorf**, “und im Ablaut dazu stehend”
Elle-den-dorf, **Elle-ten-dorf** en **Eli-tin-torp**, d.i. **Ele-ten-dorf**.

Ettel-dorf zou eigenlijk **Aalden-dorf**, **Elden-dorf**, **Elten-dorf** of **Eelten-dorf** moeten heten, **naar de herkomst!**

Meneer Spamer, Schreeuw ik hier nu mijn ongelijk uit?!

“**Ettel**-gem, 11. Jh., bei **Oudenburg** in (der Provinz) **Westflandern**, **Adlinge**-hem, **Hethlinge**-hem” (zie *Ortslexikon*), en “**Ettel**-gem, 10. Jh., bei **Brügge** in **Westflandern**, **Hetel**-inga, **Hethlinge**-hem” (zie *Ortslexikon*), toont de evolutie:

Ale-de, “im Ablaut” **Elle-te**, **Hele-the** >

Adele, **Ettele**,.. **Hethele**, waarna, met het suffix *inge*, geworden tot **Adle-inge** en **Hethl-inge**, **Hetel-inga**.

De plaats bij Oudenberg zou eigenlijk **Aled(e)-inge-hem**, **Ellet(e)gem** of **Heleth(e)-inge-hem** moeten heten, naar de herkomst. Zie mijn kaartjes.

De plaats bij Brugge zou eigenlijk **Ellet(e)-gem** of **Helet(e)-inge** moeten heten, de herkomst.

De **Sauer** en de **Prüm** zijn net zoveel **Elle-te** als de **Elte**, ook **Elz**, **Alzig**, **Alzette** of **Alisontia** geheten, **zijrivier** van de **Sauer**.

Ettel-dorf aan de **Sauer**-stroom de **Prüm**, voorheen o.a. **Ettelen-dorf** (zie *Ortslexikon*), zou eigenlijk **Elle-ten-dorf**, **Elten-dorf**, moeten heten, naar de herkomst!

Ettel-brück aan de **Sauer**-stroom de **Elte** (**Elz**), eerder **Ettele-brück** (aan de monding van de **Sauer**), zou eigenlijk **Elle-te-**, **Elten-brück** moeten heten, naar de herkomst!

Ettern-ach aan de **Sauer** zou eigenlijk **Eltern-ach** moeten heten, naar de herkomst.

Irrel aan de **Prüm** nabij **Echternach**, was eertijds **Ilre** (zoals de grote Donau-stroom de **Iller**, eerder **Ila-ra**, zie *Krahe*). **Irle**, **Irl**, wijd verbreid aan Donau-stromen, is de klankomwisseling van **Ilre**, de samentrekking van **Ille-re**. (Zie mijn vele vergelijkingen!)

De evolutie: **Ila-ra**, **Ilra** > **Irla**, **Irle** > **Irl**, **Irrel**

Ittel ligt ook aan de **Prüm**, 1212 **Itele** (zie *Gysseling*), klankomwisseling van **Ille-te**.

De **Prüm** was dus **Ale-de** en **Elle-de, Elle-te, Ele-te**, èn **Ille-te** (zie de herkomsten van Ettel-dorf aan de Prüm).

Eigenlijk moet ik schrijven: De Prüm-stroom werd vroeger beschouwd als Ale Alle en Elle, Ele Eile, Ille, **met alle rivieren, stromen in Europa het geval**, zo toont mijn intensief vergelijkend onderzoek aan, hier aan de Prüm met de afleiding “mit *t*-Bildung”.

“**Etteln**, 12. Jh., bei **Atteln** bei Büren, **Atlon**” (*Ortslexikon*), toont de klankomwisselingen van **Elle-ten** en **Alle-ten**, grondvorm, eerder **Alle-ton** > **Attelon, Atlon**. Etteln en Atteln liggen aan de **Al-ten-au(!)**, een Lippe-stroom, via Alme. Zie mijn kaartje!

Ook de **Alzette** of **Alzig** of **Elz**, “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte** (zie Krahe), was **Ille**, **Ilzig**. Zie Wikipedia Alzette, Hoogduits Alzig, door Goethe Elze.

“**Itzig**, 8. Jh., in **Luxemburg**, **Epti-acum, Ezig**, derselbe Ort”

(zie het *Ortslexikon*), ligt aan de **Alzig** bij Hesper-ange (< Helsper-ange), in oorsprong

Iltzig (Ilzig) en **Eelzig**, met grondvorm **Alzig**, de stroom waaraan Itzig is ontstaan. De rivier en plaats kan men in oorsprong ook aanduiden met Ilzi(g), Elzi, Eelzi, “mit germanischer Lautverschiebung” Ilti, **Elti**, Eelti, op hetzelfde neerkomend als **Elpti**!

Epti-acum is de afgesloten vorm van **Elpti-acum**, genoemd naar de

riiviernaam **El-ti** < **Elli-ti**, op hetzelfde neerkomend als **Elp-ti**.

Vergelijk **El-scheid**, in de middeleeuwen **Elp-schet** (zie *Deutsche Namenkunde* van Adolf Bach). **Epti-acum** ligt immers aan de rivier de **Elte** < **Elz**.

Nogmaals, **Epti-acum** aan de **Elti** (Elz, “mit germanischer Lautverschiebung **Elte**” (zie Krahe), is gemoemd naar de stroom, waaraan het is ontstaan, de **Elti**, op hetzelfde neerkomend als **Elpti**.

Ipt-hausen aan de Fränkische Saale, 1244 **Ypte-hausen** (zie internet), nu deel van Königshofen, wijst op een oorspronkelijk **Ylpte-, Ilpte-hausen**!

“**Ips**-heim, 12. Jh., bei Uffenheim in Mittelfranken, **Ippines**-heim, **Ippenes**-heim (zie het *Ortslexikon*), **zéér nabij Illes**-heim, aan dezelfde stroom, was in oorsprong **Ilpi**-nes-, **Ilpe**-nes-, **Ilpes**-, **Ilps**-heim. Zie mijn kaartje!

Vgl. **Ips**-voorde in Vlaams-Brabant < **Ilps**-voorde, een Schelde-stroom.

Eptern-aco is in de bronnen ook **Eptirn**-aco (zie internet, de naam googelen).
De volutie:

Elptirn-aco > **Eptirn**-aco, aan de Sauer

Elpti-acum > **Epti**-acum, aan de Sauer-stroom de Elte

Zie eerder, de rivier de **Epte**, zijstroom van de Seine:

“**L’Epte** est aussi connue sous le nom **Itta** aux Xe siècle”, zo ook **Epta** (zie internet), de afgesleten overgeleverde vormen van **Ilta** en **Elpta**.
Ilta komt op hetzelfde neer als **Elta** (zijrivier van de Donau, zie mijn kaartje), in wezen ook **Elpta**.

Vergelijk ook “**Itta**”, *cours d’eau près de Tenu, Loire Inf.*”, in 652 2x **Itta** en 1 x **Etta**
en in 1049 nog een keer **Etta** (z. Gysseling), de afgesleten vormen van **Ilta** en **Elta**.

Er zijn meerdere rivieren en beken **Alz** en **Elz**. Maar waar is **Ilz** gebleven? Dat is
in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Itz**. Mijn vele vergelijkingen tonen het aan. Zie mijn laatste werkstukken.

“**Itz** (F.), 11. Jh., ein Nebenfluss des Maines bei Coburg, **Ida**-sa, **Ita**-sa, **Ite**-sa”
(zie *Ortslexikon*), toont de afgesleten vormen van **Ilda**-sa, **Ilta**-sa, **Ilte**-sa.
Il-da en **Il**-ta zijn ontstaan uit **Ila**-da en **Ila**-ta (**Ille**-te, ook > **Ittele**, **Ittle**).

Vergelijk **Ilde**, eerder **Ille-de**, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Iddele**. Zie mijn laatste werkstukken.

Vergelijk **Ittel**, 1212 **Itele** (zie Gysseling), aan de **Sauer**-stroom de **Prüm**, de klankomwisseling van **Ille-te**. Er is nog zó veel meer. Zie mijn laatste werkstukken.

Ittlen-heim aan de **Ill**-stroom bij Straatsburg, eerder **Ille**, een Rijn-stroom, was eertijds **Ille-ten-heim**, in de loop der tijd geworden tot de metathesis **Ittelen-**, **Ittlen-heim**. Zie mijn kaartje, waarop nog meer te zien is.

“**Itz-bach**, 12. Jh., bei Saarlois, **Ides-bach**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Ildes-bach**, een **Moezel**-stroom, via **Saar**. **Enz**.!

Ik las op internet, dat er in 1860 een boek met 15 pagina's is uitgegeven, met titel: Destruction **d'Eptiacum** de la carte de **Peutinger** (aujourd'hui **Itzig**, dans le grand-duché de Luxembourg) vers l'an 262 de l'ère chrétienne, prouvée par la numismatique, par le Dr. A. Namur.

Ik las elders op internet: “**Eptiacum** (für **Itzig**) ist nicht antik belegt”, ook **Ezig**.

De herkomst is **Elpti-acum** ook **Ilzig**, ook **Eelzig**, áán de **Alzig**.

Hoogduits voor **Elz**, “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte**” (zie Krahe).

De rivier de **El-te** was eerder ook **Al-ze** (Alzig), **El-ze**, **Eel-ze** (Eelzig) en **Il-ze** (Itzig).

Naar aanleiding van het voorgaande nog dit, de rivier de Alzette of Elz, zie WikipediA Alzette:

“Die **Alzette** (luxemburgisch: **Uelzecht**; veraltete hochdeutsche Namen: **Alzig** oder bei Goethe: **Elze**) (“mit germanischer Lautverschiebung die **Elte**, zie daarvoor Krahe), ist ein 73 km langer **Zufluss** der **Sauer** in Frankreich und Luxemburg.

Die **Alzette** fließt bei **Ettelbrück** in die **Sauer**. Bei Colmar-Berg mündet die **Attert**”, Luxemburgs **Atert**, in oorsprong **Altert** en **Aeltert** < **Alte-ret** en **Aelte-ret**.

De **Elter**, eerder **Elte-re**, met oude vermelding **Alte-re** (zie Gysseling, Nieder-**Elter**),

is een zijstroom van de **Alzette** of **Elz**, “mit germanischer Lautverschiebung die **Elte** (zie Krahe), via de **Eischen** of **Eisch**.

Tenslotte:

Meneer Spamer, U schrijft op 30 september 2014, naar aanleiding van mijn document
De herkomst van de naam Aalst, aan het **Netwerk Naamkunde**:

“Kloens schrijft in hoofdletters. Hij schreeuwt zijn gelijk uit. Mijn vader placht te zeggen: “Wie schreeuwt heeft ongelijk.” Jan Terlouw zei in 2011: “Hoed U voor mensen die iets zeker weten.” Dat houd ik mijzelf dagelijks als spiegel voor.”

Meneer Spamer, heeft u nog gelezen dat mijn 20 jaar geleden ontdekte herkomst van de naam

Aalst, eerder **ALESTA**, in het buiten-

land wordt bevestigd door beroemde **naamkundigen**, **wétenschappers** en **professoren**, in navolging ook van **prof. Krahe**? Wáárom rept u daar met geen woord over?

(Ik had Alesta nog groter in hoofdletters willen intikken, maar dat lukte mij helaas niet.)

Meneer Spamer,

Uit al uw woorden blijkt, dat u mijn werk niet heeft bestudeerd. U heeft mijn werk niet begrepen. Ofschoon u gehakt heeft gemaakt van mijn onderzoek, ben ik u toch een beetje dankbaar. Uw woorden hebben mijn geest, mijn verstand gescherpt, geprikkeld, om mijn ontdekkingen op het terrein van de plaatsnaamkunde nog beter voor het voetlicht te brengen!

Mijn gedachte daarbij was ook, en is nog steeds:

Denken alle naamkundigen van het Netwerk Naamkunde ook zo over mijn werk als u?
Zo ja (om uw woorden te gebruiken): “Wetenschappelijk zou ik dat een ramp vinden.”

Zojuist, na het afsluiten van dit schrijven, valt het tijdschrift *SEMafoor* in de brievenbus, met daarin twee artikelen van **Ruud van Veen**. In het eerste artikel *Hoe groot was Germania?* rekent hij af met de stelling van Albert Delahaye dat de Germanen alleen in Noord-Frankrijk woonden.

In het tweede artikel *De heilige (?) Ansfried* citeert hij Guido Delahaye (zoon van Albert), die in een artikel het volgende schreef:

“De etymologie van plaatsnamen heeft in het verleden tot grote en verregaande misvattingen geleid. De hele geschiedenis van ons land in het eerste millennium (en nog eeuwen daarna) blijkt gebaseerd geweest te zijn op het verkeerd begrijpen en toepassen van plaatsnamen. Dat heeft de studie van Albert Delahaye wel aangetoond.”

Ruud van Veen reageert daarop met:

“Dat het begrip van plaatsnamen nog niet eens in de kinderschoenen staat blijkt bijvoorbeeld wel

uit het werk van Bas Kloens, of liever gezegd, **uit de manier waarop dat werk wordt genegeerd**, maar Albert Delahaye heeft wat mij betreft aan de plaatsnaamkunde niets toegevoegd.” (Het “*geschreeuw*” is hier van mij.)

Meneer Spamer, Ook u heeft artikelen geschreven in *SEMafoor* die ingaan tegen de opvattingen van Delahaye.

Ook ik heb artikelen geschreven in *SEMafoor*, die nergens tegen ingaan.

Ik heb naamkundigen immers alleen maar geschreven dat uit vele plaatsnamen de L is weggeval-
len, dat vele plaatsnamen een klankomwisseling hebben ondergaan, uitkomsten van intensief ver-
gelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied,

interessant voor naamkundigen om daar kennis van te nemen.

Mijn **intensief** vergelijkend onderzoek laat tevens zien:

Alle **stromen** werden vroeger beschouwd als, en ook vele malen aangeduid met, **Ale**, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**, met vele afleidingen en tweede elementen. Hierdoor kijk ik op een geheel andere wijze naar namen dan naamkundigen. Zo wijst in feite mijn gehele onderzoek bij

Aalter in **Vlaanderen** op een wijd verbreide **riviernaam**, eerder **Aeltre**, ontstaan uit

Ale-tre, eerder **Ala-tra**, afleiding van het wijd verbreide **Ala**, “**alteuropäisch**”.

Aalter is slechts één van de vele te geven voorbeelden, eveneens interessant voor naamkundigen om daar kennis van te nemen.

Met vriendelijke groet, Bas Kloens,

Dordrecht, 29 december, 2014